

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

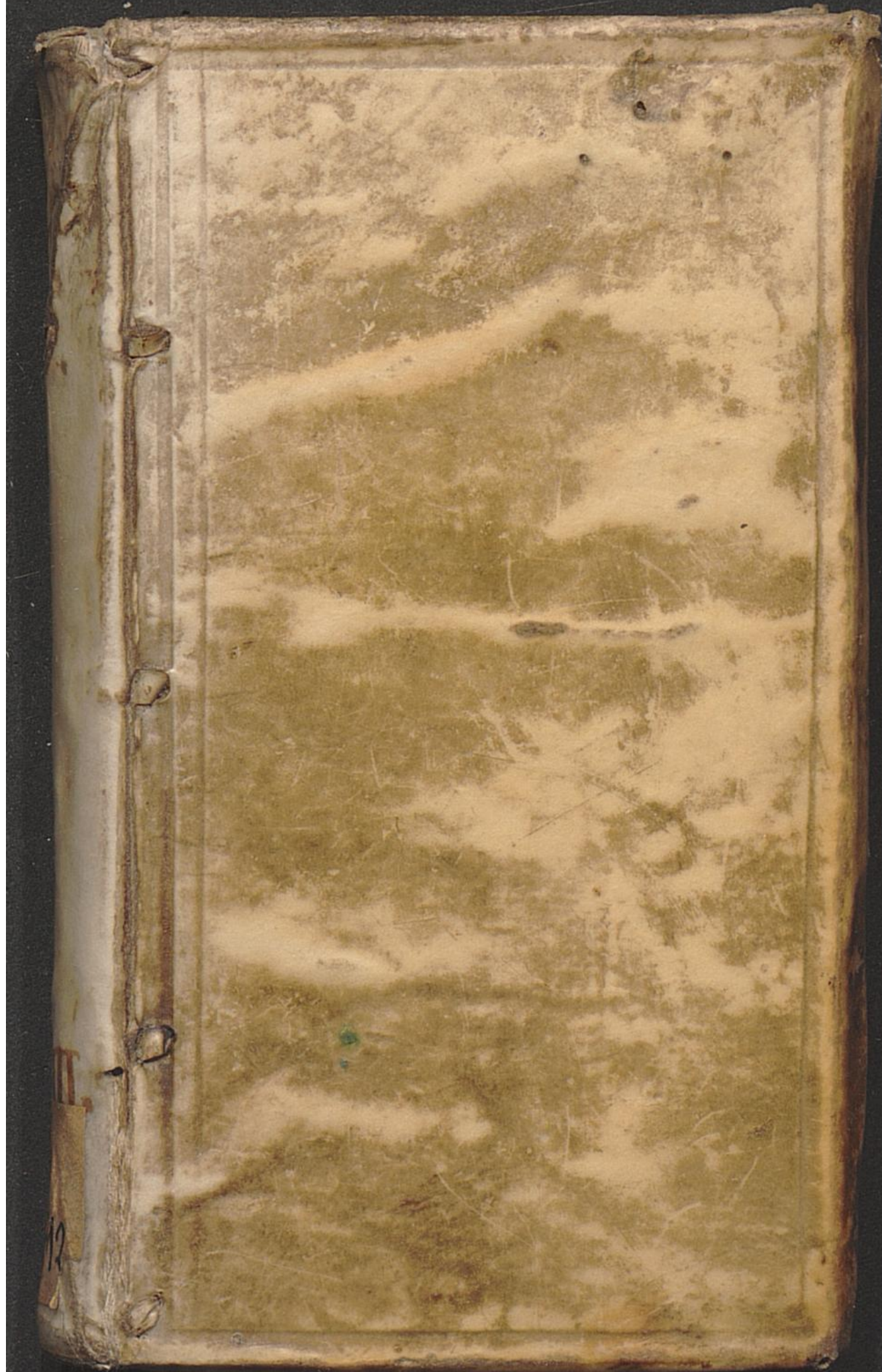
Universitätsbibliothek Paderborn

**Alimenta Pietatis Erga S. Iosephvm Iesu Christi Nvtritivm
Post Iesvm Et Mariam Divorvm Amabilissimvm**

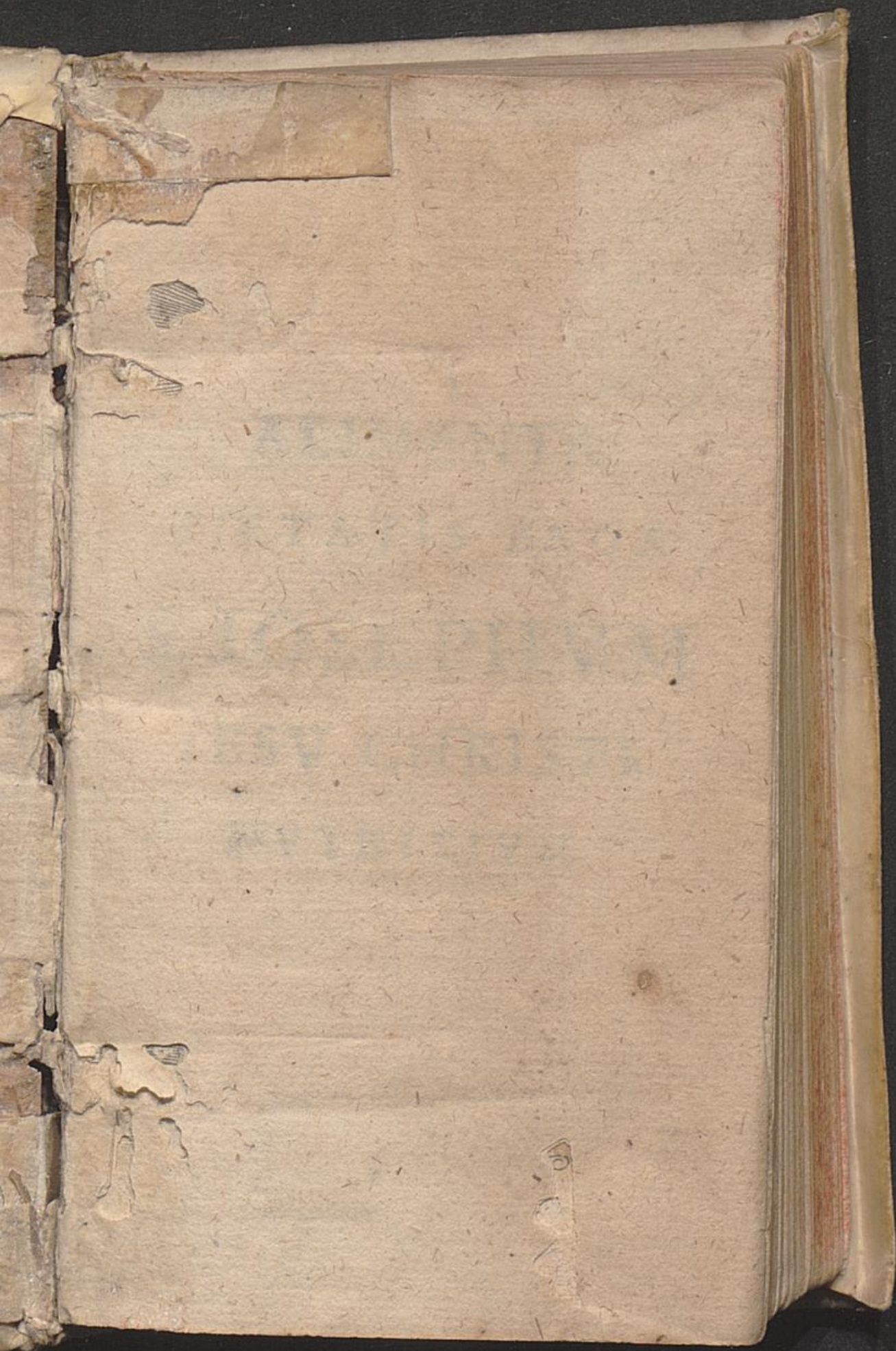
Barry, Paul de

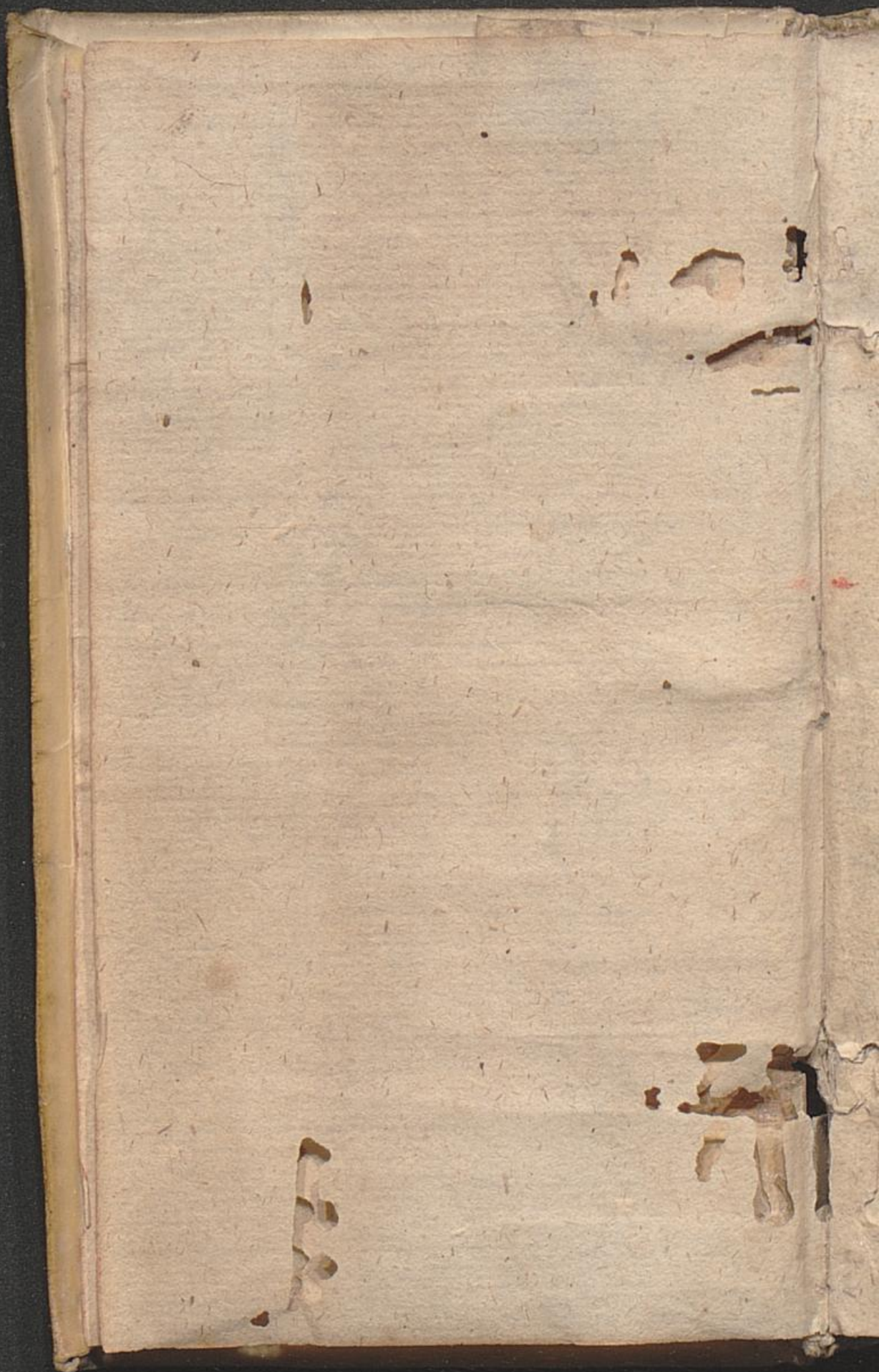
Monachii, 1650

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46266](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46266)

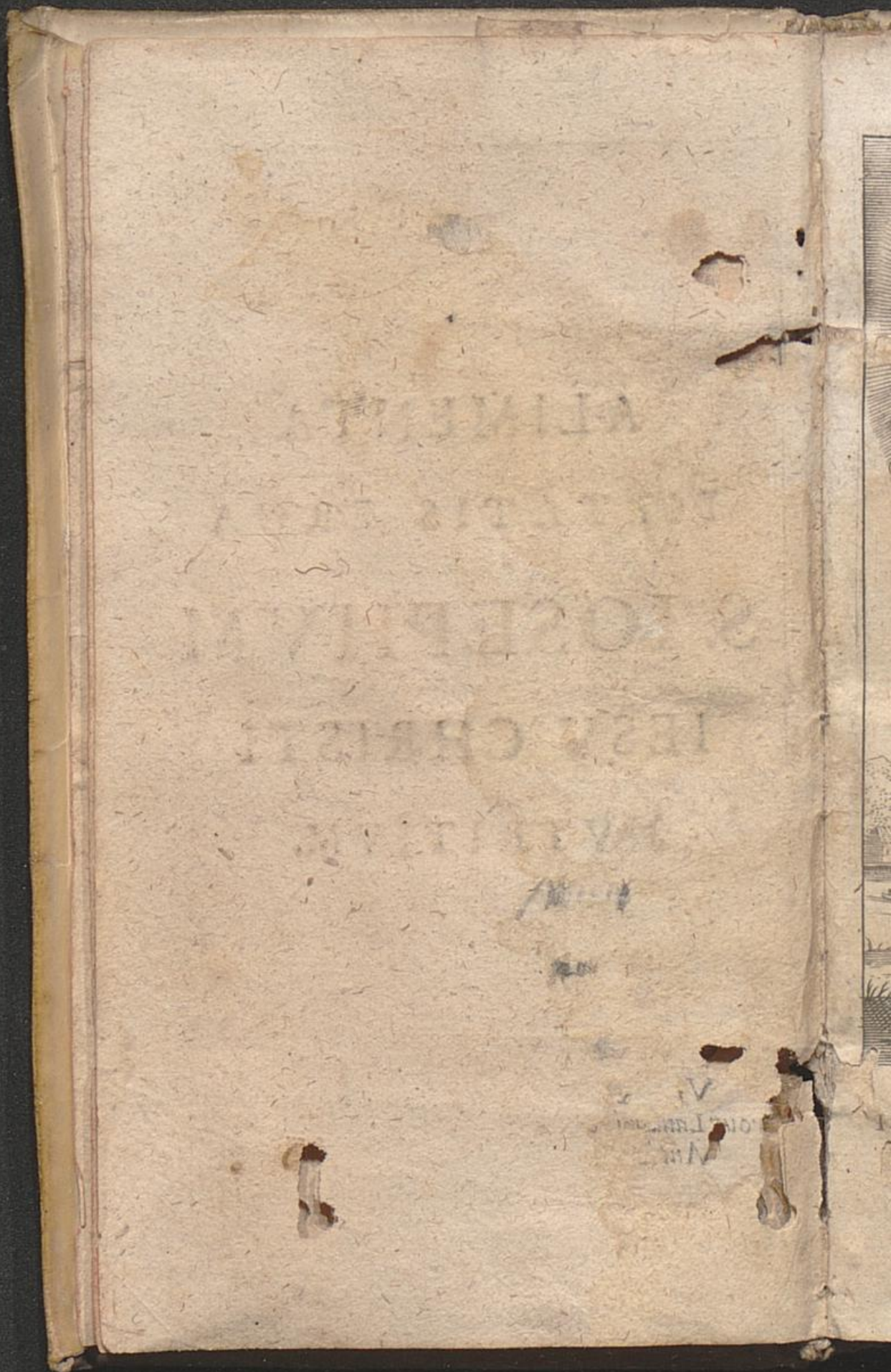

f. III
6.
Th 2792.

ALIMENTA
PIETATIS ERGA
S. IOSEPHVM
IESV CHRISTI
NVTRITIVM.

VERA EFFIGIES S. IOSEPHI.

Imaginem Ioannæ ab Angelis, Vrsulinarum
Institutæ 1637 apparuit. ~ ~

Al.

... ..

ALIMENTA PIETATIS
ERGA

S. IOSEPHVM
IESV CHRISTI
NVTRITIVM

POST
IESVM ET MARIAM
DIVORVM AMABILISSIMVM,

Gallie subministrata

A R. P. PAVLO DE BARRY
Societatis IESV Sacerdote,

Nunc Latro quoque illata

A P. ADAMO SCHIRMBECKH
Eiusdem Societatis.

Socii Iesu Collegii Paderborn.

dono Petri.

Caroli ab

Dono Joanni.

Antefluat

MONACHII.

Typis Lucae Straubij, Impensis Ioannis
Wagneri Bibliopolæ.

ANNO M. DC. L.

REVERENDISSIMO AC IL-
LUSTRISSIMO PRINCIPI ET
Domino, Domino

FRANCISCO
GVILIELMO

EPISCOPO RATISPONEN-
SI, OSNABRVGGENSI, MIN-
DENSI, ET VERDENSI, COMITI
IN WARTENBERG ET SCHAVMBURG,
DOMINO IN WALD ET HOHEN-
BERG, &c.

Domino suo Clementissimo.

SOLENNE quidem Prin-
cipibus est, REVEREN-
DISSIME AC ILLVSTRIS-
SIME PRINCEPS, ab ignotâ ma-
nu alimenta non accipere; ne
forsan in eorum vitam aut alie-
no are, aut suomet odio subor-
natus

DEDICATIO

natus parricida in Cerere & Bac-
cho morrem propinet: hinc vi-
na & dapes non nisi villiori gulâ
prius explorata contingunt; vt,
si pincerna seu auctor sceleris
seu minister fuit, reus in ipsâ cul-
pâ poenam bibat; aut si in fonti
pocillatori alius venenum mi-
scuit, minori iacturâ vita Princi-
pum redimatur. At ego, dum
REVER^{ma}, ac ILL^{ma}. CELSITV-
DINI V^{ra}. *Pietatis Alimenta*,
ceu ad Solis Germani mensam
appono, spero, me suspitione
cuiuscunque criminis carere;
quòd Pietatis, quæ est ad omnia,
& idcirco etiam ad vitam utilis,
Nutrimenta adducam: quæ in
Gallico solo nata & sata, Latinae
etiam gulæ paravi; vt, vnde ar-
morum Cadmea seges visa fuit
nostræ

INTERPRETIS.

nostræ patriæ inferri, eidem agro
caelestem quoq; segetem debea-
mus. Nisi fortassis ideo possim
reprehensionem incurrere, siue
quòd imperitus œconomus be-
ne natas fruges & alimenta malè
condiam; inque lance parùm ni-
tidâ hæc Pietatis lautitias Prin-
cipi mensæ inferam; siue quòd
caelestium rerum copiæ innatan-
ti REVER^{mz}. & ILL^{mz}. CELS. V.
minora hæc scitamenta obtru-
dam, velut vndas Oceano, solî-
ue lucem additurus. Quâ in re
propè meipsum erroris arguo,
dum mecum reputo, ignem jux-
ta Philosophiæ placita in nativo
loco, vbi elementorum inferio-
rum fines prætergressus ad pa-
triam Cælo vicinam euolauit, a-
limenti non egere: quòd verò

DEDICATIO

in terris bitumine, ligno, pice alijsque fomentis alatur, ignis exilio ac desiderio esse tribuendum, qui absque huiusmodi pastu extra suam ditionem in terris retineri se non pateretur, alioquin non secus ac quoduis animal sine cibo extinguendus. Iam verò quis neget REVERENDISSIMAM ac ILLVSTRISSIMAM CELSIR. V. inferiora hæc non vitæ modò fastigio, sed animo quoque longissime supergressam ad Cæli confinia subsistere, vbi non vt aliæ in terris luces, quæ fumum in igne vehunt, foris admotis fomentis sustentatur, sed suometnatio splendere lucem & ignem tuetur; vtpote cui familiare ac innatum est, sponte suâ sine lychno & lucernâ ILLVSTRIS-

SI-

INTERPRETIS.

SIMVM esse? Verùm vteunque
videar in leges decori peccasse;
confido REVERENDISSIMAM &
ILLVSTRISSIMAM CELSIT. V.
hæc qualiacunq; Alimenta tan-
tò clementiori oculo esse admis-
suram, quod Principum palatis
seu modestiæ seu animi causâ
nonnunquam vulgaris mensa
præ suis lautitijs arrideat. Gratu-
labor mihi, si hic labor meus, et-
si ad REVERENDISSIMÆ & IL-
LVSTRISSIMÆ CELS. V. pro-
uocandam orexin nihil habeat
illecebræ, in cætero herilis men-
sæ apparatus merebitur Illustri-
simis oculis vel in crustâ conspi-
ci; cùm & illa gloria non sit par-
ua, quam ex aspectu Principum
dapes, ceu ad spectaculum in-
scenam productæ, consequun-

A S tur.

DEDICATIO.

tur. Erit nihilominus, vt existi-
mo, in S. JOSEPHI fabri om-
nium felicissimi officinâ segmē-
tum quoddam & assula, quæ il-
lustrissimæ etiam flammæ, ac-
censisque in DEVM ac Cælites
studijs, possit alimentum præbe-
re; cuius ardentis publicus odor
balsama, thuris liquari nubes,
vstasque Cedros antecedit; in
cuius rogo REVERENDISSIMA
& ILLUSTRISSIMA CEL. V. ceu
Patriæ Phoenix, in posterorum
memoriâ semper rediuiua, aut
verius nunquam sepulta æter-
num viuat. Faxit DEVS, vt his
Pietatis Alimentis REVEREN-
DISSIMA & ILLUSTRISSIMA
CELS. VESTRA suâ sponte sem-
per Cœlo vt patriæ imminens,
apud nos iniectis amoris seu fo-
men-

INTERPRETIS.

mentis, seu compedibus reten-
ta, serò terras deferat. Ita pre-
cor, Landishuti Kalend. Martij,
1650.

Reuerendissimæ & Illustrissimæ
Celsitudinis Vestræ

Deuotissimus

ADAMVS Schirmbeckh
Soc. JESV.

APPROBATIO
R. P. PROVINCIALIS
CVM PRIVILEGIO
CAESAREO.

ALIMENTA PIETATIS *er-*
ga S. IOSEPHVM Gallico idio-
mate à P. Paulo de Barry conscripta,
& à P. Adamo Schirmbeckh, utroque So-
cietatis nostræ Sacerdote, Latinè reddita,
cum deputati Patres censuerint, atque pro-
bauerint; Ego Christophorus Schorer So-
cietatis JESV per superiorem Germaniam
Præpositus Provincialis, factâ potestate ab
admodum R. P. N. Francisco Piccolomi-
neo, Præposito Generali, typis mandari per-
mitto. Insuper potestatem Ioanni Wagner
Bibliopola Monacensi concedo, Ius Cæsarei
Privilegij usurpandi, quo Typographis &
Bibliopolis omnibus facultas adimitur,
vulgaros à Societatis JESV Patribus libros,
citra Superiorum auctorumque consensum
recudendi, aut intra Sacri Romani Imperij
ac Prævinciarum Sacræ Cæsareæ Maiestati
hereditario jure subiectarum, fines impor-
tandi. Horum fidem facio manu meâ &
officij Sigillo. Monachij 21. Aprilis 1650.

Christophorus Schorer.

S. IOSEPHO
SPONSO VIRGINI
MATRIS VIRGINIS
DEI HOMINIS

ANNONÆ PRÆFECTO
MORTALIVM AC IM-
MORTALIVM,

Post

JESVM ET MARIAM
DELICIO.

 VM PRIMVM constitui, Crea-
tæ Sanctissimeq; Triadi meos
conatus, & vix fragili cortice
dignos labores inscribere: vt
grati animi monumenta, Cedro æter-
ni amoris incisa nulla tineæ, vel vetu-
stas aboleret, nulla posset temporum,
aut mortalium iniuria eradere; Para-
diso quidem MARIE nomen in fronte
& à tergo præfixi, vt ceu altera Eva,
post primæ exilium, veteris viridarij
possessionem recuperaret: Blanditiar
verò cui alteri, quàm generis humani

A 7

ac

DEDICATIO

ac tuo imprimis delicio destinarem,
cuius halitus rosa, cuius voces violæ,
cuius risus cælestis concentus, cuius
oculi stellæ, cuius capilli radij, orbem
vniuersum sui amore deuinciant? Ali-
menta denique Tibi, vt diuinæ familiæ
fidissimo Oecono-
mo, horreum ac pe-
num JOSEPHO debui, alterius Iosephî
in tui cultu memor; qui pari pudici-
tiæ studio, etsi dispari omnino causâ,
aperta adulteræ lenocinia fugit, quo
Tu Virginis occultam integritatem
formidâsti: illum vt nouum sidus visi
sunt diurnæ nocturnæque lucis Princi-
pes cum reliquâ siderum cohorte ado-
rare; a Tibi sol Christus, Luna virgo,
Cælitumque minora sidera suos quan-
doque radios submisere, pronæque
luce fabrilis officinæ ascias & secures,
religioso antè vsu splendentes, am-
plius illustrârunt.

Persuasus itaque, nihil me tuâ con-
ditione, aut meâ in te pietate indignû
in huius ordinis delectu admisisse. Ali-
menta tibi è libro, (vnde priscis olim
non

a Gen. 37.

INTERPRETIS.

nō liber tantū, sed & farina fuit) de-
 uotus honori tuo cliens dedico : qui
 prater plura nomina, quibus tuis ob-
 sequijs pridem fui obnoxius, aliquo
 cognationis jure totum Te mihi vindi-
 co. Si enim vitæ tuæ rationes profun-
 dius expendo; sentio, te inter viros
 omnes primum è Societate IESV fuisse:
 cuius sanctissimę necessitudinis fiduciã
 erectus, saluã S. P. IGNATHI, vt Patris,
 reuerentiã, te generis nostri auctorem
 & atauum compello. Næ ego felicem
 illum tunc dixissem, qui in admirandis
 illis Societatis IESV initijs tecum fabri-
 li asciã in IESV & MARIE oculis ac ob-
 sequijs asseres & trabes potuisset ad
 modesta sedilia, ad frugalem mensam
 læuigare; eius lateri laboris socius ad-
 hære, qui à Te ad operam citatus,
 prater brachiorum ac manuum cona-
 tum, etiam Deum commodauit: à quo
 potuisti non malleum tantū, sed vi-
 res etiam postulare: qui, quas cæderes,
 creare arbores potuit: cui structuram
 dictare & facere idem est: qui nullis
 tro-

DEDICATIO INTERPRETIS.

trochleis aut vectibus vsus, quouis Archimede peritior, digito non vnâ, duntaxat trabem, sed orbem Vniuersum suspendit: dum interea Virgo Mater, ceu *Fortis illa mulier*, a pro securi acum stringens, Filio vestem, hoc est, Soli nubem parat; & filum in telâ, mentem in Filio defigit.

Hæc igitur Alimenta meæ publicæ, que in te pietatis eò auidius degusta, quòd lilium, manibus ac moribus tuis familiare præferant: quod Gallicæ gentis, & nunc pietatis insigne, velut Cereri impressum à pistore signum, in hanc quoque Annonam demersi; vt gentis illius Symbolo & linguâ ad decus tuum vsus, lilium, non senectutis emortuo colore, sed candoris æterni gratiâ tinctum, in manu tuâ nostròque vsu nunquam elanguisse, aliquando in cælo deprehendam.

a *Prov. 31.*

A. S. S. I.

Ad

Ad Lectorem.

AMICE LECTOR, Instituti mei rationem habe. Vt ad S. IOSEPHI amorem te existimulem, hoc opus elaboravi, idoneis ad eam rem momentis stabilitum: in eo per omnia usum spectavi, spe fretus, eo te aditu facile ad Divi illius amorem perventurum. Castissimi porrò Sponsi Dei Matris eximias laudes & perfectiones ijs explicandas reliqui, qui ad texendas Divorum laudes maiori longè facundiâ pollent: adhuc magna potuisssem temeritatis argui, si eam operam in me suscepisssem, in quâ alij ante me tam feliciter desudârunt. Vt autem in gratiam S. IOSEPHI tenuem hunc mihi laborem imperarem, desiderium effecit, quo cupio, quantum mihi licet, mortalium in Eum studia magis ac magis incendere; quæ hodie ardentius, quàm quovis alio ævo in totâ Europâ & præcipuè in Galliâ invaluere. Accedit insuper cumulus beneficiorum, quibus Ille me sibi æternum devinxit: & quoniam ijs ab ipso in hunc modum ornatus, hodie Lugduni in domicilio, eius Nomini dicato, vitam

Ad Lectorem.

nam dego ; sentio , me hoc illi grati animi
monumentum & eius voluntatis notam
debere, quâ eius obsequio cultuique propa-
gando me penitus deuoui. Neque multis
tecum de ratione agam, quâ ceptum à me
thema prosequar : quòd si de illâ velis com-
pendio edoceri. Caputum duntaxat indicem
euolue. Illud velim te non ignorare , et si
præfixum mihi hoc loco minimè sit, isto li-
bello de laudibus S. IOSEPHI Panegyri
texere: suo tamen loco, ubi sermo & occa-
sio inciderit , in rariores quandoque illius
ciotes incides. Et quamuis non cogitem
eò me adstringere, ut vitæ ipsius gesta, quæ
habentur, continua serie deducam , aut
mortis eius historiam percenseam : totam
tamen ipsius vitam in Meditationibus hi-
storicis quæ Capite VIII. continentur, in-
spicies: ubi nihil eorum prætermisi, quæ vel
vitæ illius felicia acta, vel gloriose mortis
beatam clausulam concernunt.

Res præterea miras eius Diui auspicio
gestas in hoc libro reperies , nusquam alibi
legendas : eas idcirco tibi adauxi, quòd ab
hominibus haberem, ob suam virtutem ac
merita, fide dignis ; qui, quod ad morbo-
rum

Ad Lectorem.

rum curationes attinet, nunquam detre-
tabunt, si rite à magistratu compellentur,
veritati adstipulari. Neque omisi huc ap-
ponere beneficia, quæ postremis hisce annis
Vrsularum Antistita Lauduni consecu-
ta est, per suasus, nullius me reprehensionem
jure incursum; quando nihil in hoc ge-
nere expono, quod non in libros relatum, &
à Pictaviensi Episcopo sit approbatum; aut
in libris ea prodigia enarrantibus conti-
neatur, qui legitimâ auctoritate donati in
lucem prodierunt.

Atque hoc te modo volui: nisi fortassis
mea Dedicatio te offendat, quæ expectatio-
ni tuæ minus, quàm velles, respondet. Cui
ergo alteri dedicarem? an ei, cuius causam
toto libro prosequor? at memineris, me nu-
perrimè Solitudinem Hagiophili ei con-
secrâsse; & S. Tereſiam, cui hunc labo-
rem dicaui, illi causam meam facile proba-
turam esse: præterquam quòd Patres sibi
præstitum honorem putent, qui illorum li-
beris habetur. a

De

a Auctor hunc librum S. Tereſiæ
dicaui; quam tamen Dedicationem
interpres datâ operâ omisit,

Ad Lectorem.

*De reliquo, si quid tibi potest displicere,
fidenter ediffere: nullam apud me offensam
incurres, ut antè hac tela prauidentem: diu
est, ex quo didici, nihil posse omnium gra-
tia fieri: hoc unum tibi dirarum loco im-
precabor, ut Deus te omnibus bonis for-
tunet, ac S. IOSEPHI fias unice studiosus:
idem mihi precare, & vale.*

ALI.

ALIMENTA PIETATIS

ERGA

S. JOSEPHVM

IESV CHRISTI NVTRITIVM

POST

JESVM ET MARIAM

DIVORVM AMABILISSIMVM.

CAPVT I.

*De admirando amore, quo DEVS S. IO-
SEPHVM præ reliquis Sanctis omnibus
post IESVM & MARIAM,
honestavit.*

VT ÆTERNVM seu pictorem
seu sculptorem illum Deus
& melior fama fortunet, qui-
cunque primus S. IOSEPHI di-
gitis lilium inseruit! Floribus enim vis
quædam amabilis & nescio quæ illece-
bra subest, vt honoris, & boni ominis
plena

plena illorum nomina, menses, & aspectus habeantur. Florentia, quæ est Hetruriæ metropolis, gloriatur, se à copiâ florum, qui in Elysijs illorum viretis rident, nomen traxisse. Insula Rhodus, à rosis illic passim nascentibus nomen sortita, ideo sibi applaudit, velut ipsa quoq; instar vernæ rosæ gratiosa promicaret. Nemo ignorat Susan regiam Assueri Regis ciuitatem vniuersis se urbibus toto Orbe visendis antetulisse, quòd nomenclaturam suam à Lilio deriuaret, à quo præ cæteris venustior meruit liliorum Ciuitas vocari. Omnes, etiam SS. Scripturæ interpretes obseruant, oppidum Nazareth Florentis nomine gaudere, quòd domicilium IESV, MARTÆ verò & IOSEPHI natale solum fuisset: qui flores in Ecclesiæ viridario sunt omnium omnino pulcherrimi. Adhæc omnia quo nomina, occursum, intuitusque florum in felicis augurij partem sumpta sunt. Olim Romanis aduersus hostes prælium inituris, clemens ventus in Romani militis

cly-

clypeos & galeas magnam vim filiorum, rosarum, violarum, Narcissorum, iridum aliorumque florum ex adfито prato efflauit: unde nihil dubitarunt, quin hoc victoriae praesagium, & initium felicitatis esset. *a* Quo tempore ad Echinades insulas fuit cum Turcarum classe Christianis copijs confli-gendum, in foro Veneto rosae aequè recentes ac viuidae, etsi tunc October esset, vendebantur, atque si Maius aut Aprilis fuisset: atque inde non dubia victoriae aduersus Turcas obtinendae argumenta capiebantur.

Ergone tanto in pretio ac oblectatione flores habentur? ergone tanto pere horum aspectus & singulares doctes obseruantur? Et ego igitur id ipsum agam; proin' etiamnum repeto: aeternum Deus & fama illi faueat, quisquis S. Iosephi manibus primò lilium attribuit! Hoc est sanè, nihil dicendo nihil non dicere, & praecleara incomparabilis Diui merita penicillo nobis eloqui.

S.

a Plut. in Sylla.

Si pretium præstantiamque lilij fueris
 affecutus, eminentes etiam admiran-
 dasque S. Iosephi perfectiones, & im-
 primis summum ac incredibilem DEI
 in eundem amorem intelliges.

LILIVM itaque decus areolarum &
 & hortorum voluptas est: hæc aliqua
 venustatis portio est, quæ intuentium
 oculos & amores rapit. Sunt utique
 Ecclesie Militanti lilia sua, ut & Trium-
 phanti: *Floribus Cæli neque rose, neq. lilia
 defunt;* ^a sed S. IOSEPHVS vnum ex his
 est longè pulcherrimum, è meliori arcæ
 delectuque liliorum; quando Sponsa
 non alio accumbere loco quàm inter
 lilia cupit; quæ prima merentur post
 Sponsum vocari: *Dilectus meus mihi,
 & ego illi, qui pascitur inter lilia.* ^b IESVS,
 MARIA, IOSEPH, sunt illa præclara li-
 lia, quæ huic liliorum conuiuium inter-
 sunt, tria Cæli ac terræ decora, & Or-
 bis vniuersi amores.

Lilium flos est inter omnes flores
 odoriferos caule sitūque maximè ere-
 ctio

^a August. Serm. i. de Sanctis.

^b Cant. 2.

cto ac sublimi, quorum alia ad tres cubitos exsurgunt. ^a Cuperem equidem experiri, si S. IOSEPHVS vnâ manû IESVM, alterâ MARIAM sustineret, num quisquam esset futurus, qui auderet alteri supremum locum quàm ipsi deferre. Excellentia, sanctitas, & caelestia dona non aliter in domo Dei conferuntur, quàm dignitatis ac ministerij, quod quisque obit, habitâ ratione: quem ordinem dignitatis in Deo Homine IESV, in Matre Dei Hominis MARIA, & S. IOSEPHO huius Nutritio alterius Sponso inchoatum videmus. Quæso te, quem alium voluisses illi præponere? Audi S. Thomam illud virtutis ac Sapientiæ miraculum: ^b & tum sententiam feres, S. IOSEPHVM inter caelestia lilia supremum & post IESVM & MARIAM sanctissimum esse: *Et fuit excellentior, quò ad altiore[m] ordinem pertinuit.*

Lilium flos est amoris, amoris fundo

^a Dalechamp. in Herbario.

^b 3. p. & Suarez ibid.

do, hoc est, cordi innixus; quandoquidem eius radix & bulbus cordis figuram tenet. Hoc ipsum planè S. Iosepho congruit, qui post IESVM & MARIAM omnium amantissimus & amabilissimus habetur, cuius omnes eximiae dotes ac excellentiae sunt è Corde Numinis enatae, qui eundem voluit inter præcipuos aulae suae magnates numerare. Hæc obiter attigisse modò sufficiat: non ita multò post alia se mihi occasio offeret, quâ utar ad amorem, unde tot sui amandi illecebras atque causas habuit, pluribus explicandum.

Porro in præsens omnium rationum loco dicamus, præclarè factum esse, quòd nobis collocato intra manus eius lilio repræsentetur; & S. Iosephum eo habitu excellentium meritorum, quibus præditus est, nobis indicium facere. Illud tamen addamus, neque has cogitationes sufficere: hoc enim liliū animos nostros ad maxima diuini amoris in hunc Diuum miracula erigere, ac docere nos debet, istud.

istud lilium in amoris negotio prodigiosum esse; cum lilium sit flos amoris; ac totidem sint miracula diuini que amoris rariora prodigia suis locis insinuata, quot folijs lilium discriminetur. Margarita Regina Nauarræ pro Symbolo lilium coronatum sibi adsciuit, vnde binæ gemmæ pretiosissimæ cum hoc lemmate pendebant: *Mirandum naturæ opus*. Bonâ illius veniâ hoc ei emblemata subducam, S. IOSEPHO affigendum: Ipse præstans hoc lilium est, miraculum non naturæ, sed gratiæ: *Mirandum gratiæ opus*. Ex quo suo modo quondam gemmæ rarissimæ IESVS & MARIA pendebant, è quibus alterius nutritius, huius verò maritus fuit: qui profectò dici potest coronam promeruisse; quando inter omnia Ecclesiæ Militantis & Triumphantis aræ innata Iulia in Dei amore primas tulit. Nemo tam temerarius est, qui hanc eî coronam, hunc diuini amoris triumphum audeat post Filium & Matrem Sponsam eius infringere: cum publicè

constet, quantum in sancti amoris triumpho ius ac locum teneat. An non eius gratiâ dictum est, quod Vates Regius Psalmum 44. his vocibus inscripserit: *Triumphus pro lilijs*, aut vt alia versio habet, *Triumphus per lilia*? quandoquidem epigrapha illa reliquis duobus lilijs IESV & MARIAE tribuitur, in quorum comitatu semper IOSEPHVS est, aliunde miraculis illustre lilium. Mihi dubium non est, quin triumphus ille ad ipsum quoque pertineat, & amor ille, quo Deus illum affecit, ceteros omnes Diuos triumphet, quos vniuersos amoris diuini in se fauoribus, priuilegijs & monumentis longè antecedit. Neque difficile mihi ac operosum erit, dubitanti hac in re fidem adstruere: neque aliud agam, quàm vt hoc lilium depromam, ac eius folia, hoc est, miros Dei S. IOSEPHVM amantis fructus & miracula explicem.

Lilium ergo sex omnino in folia seaperit: & quoniam S. IOSEPHVS admirandum hoc lilium est & peculiaribus

Dei

Dei beneficijs in se deriuatis omnes
Sanctos antecedit; hunc numerum te-
nebo, ad cuius mensuram totidem in
illo singularia dona, nulli alteri con-
cessa, reperio. Atque illa tantò studio-
sius euoluo, quòd totidem sint admi-
randi amoris documenta, quibus Deus
illum post IESVM & MARIAM exorna-
uit. Caterùm dum hunc diuinarum
immunitatum, rarique muneris Sena-
rium expono, nemo à me alium appa-
ratum dicendi expectet, quàm simpli-
ci oratione vnum me alteri subiunctu-
rum: res enim ex se raræ suo pretio
sunt satis illustres, neque verborum al-
teriùsue splendoris ambitum illas mu-
tuari necesse est. Nulla bene à naturâ
instructa species fucò vtitur: neque
adamantes colore tingimus: & theca
gemmaria cimmelijs plena splendo-
rem secum in sinu circumfert, quæ vt
niteat, aperiri tantùm non laudari de-
bet: hæc omnia nitorem, elegantiam,
fulgorem suum domi habent. Ita &
hæc ornamenta, quæ tractabo, & folia

stupendi lilij, eorum exemplo sibi suffi-
ficiunt.

PRIMUM igitur folium inspiciamus.
Quis vnquam dici de filio audijt,
quòd suum ipse sibi patrem elegerit?
nemo vtique, dices: atqui hoc ipsum
S. IOSEPHO euenit. Vt filius parentem
suum seligat, dicatque, hunc patrem
volo, non alium, res est summæ admi-
rationis; neque à conditi orbis incu-
nabulis quidquam huic simile fuit au-
ditum: percurre omnes Regnorum hi-
storias & Orbis vniuersi Annales, nihil
par huic prodigio reperies, quod vel
paululum accedat. Vbi enim eramus
futuri, si hæc optio potuisset in usu
esse? deformes, imperfectos, nauo
quocunque laborantes nemo omnium
acceptasset: neque quisquam alium
sibi esse patrem voluisset, quàm cuius
genus nobile, opes magnæ fuissent,
quàm sapientem & omnibus numeris
absolutum; vt, si quis tali ratione
patris conditionem adijisset, iure tunc
potuisset inter bonos haberi. Ad Fi-
lium

lium Dei nos vertamus, qui iure Diuinitatis suæ, quæ ipsius ortum totâ æternitate antecessit, facultatem & otium habuit, de patre sibi prospiciendi, postquam certum illi ac decretum fuit, inter homines eum secernere. Credibile prorsus est, eum inter omnes mortales omnium perfectissimum, sanctissimum & integerrimum, ac talem selegisse, in quem rectè posset tam excellens dignitas conferri. Terræ aliquis vermiculus, mei similis, splendore generis & cultu insignem exoptasset, si occasio ei se obtulisset: at Dei Filius, qui æquus rerum æstimator est, & iusta illarum pretia mentiumque arcana penetrat, qui probè intellexit, quid in IOSEPHO haberet, num alium habere, quàm illum ipsum patrem voluit? hoc sanè fuisset aliquantum etiam infra nos sapere. Sed hunc admisit, hunc voluit, hunc omnibus alijs antetulit: quo testatum fecit, enim se præ cæteris omnibus amare; quando illum, eoque dilexit, vt patris sui partes & munus illi committeret.

Gradum faciamus; alia se nobis miracula offerunt. Vidisti patrem à Filio electum; nunc tu mihi hominem vides, qui Deum filium suum appellat, & quod sequitur, eiusdem pater est. Prodigium inauditum! quis vnquam somniasset, homini tantum animi futurum, vt Filio Dei dicere auderet: tu es filius meus? & quisquam ad dignitatem illam perueniret, vt parentis cognatione ad Verbum carne vestitū referretur, genere necessitudinis illi non assimili, quæ inter Patrem æternum & Verbum increatum intercedit, adeò vt Deo Patri supplex dicere possit: Deus, qui Pater IESV es, mecum parentis iura diuide; tu patris honorem in cælis serua, ego patris appellationem in terris tuebor? In hac tanti prodigij consideratione meipsum non capio, neque satis admirari altissimum S. IOSEPHI fastigium possum, si vt IESV CHRISTI patrem considero. Fuit omnino IESVS filius eius, non equidem naturæ beneficio, sed legis gratiâ, quæ ius in IESVM

illi

illi eo etiam nomine indulgit, quod in
 castissimo Virginis Matris utero esset
 IESVS efformatus: ex illâ enim carne
 natus est, quæ ad ipsum spectabat, quæ
 que matrimonij iure in illius potestate
 erat. Hoc disertè Lex asserit: *a Quod
 in alieno solo nascitur, vel edificatur, sub
 illius dominium cadit, cuius est solum.*
 Et hæc vna causa sufficeret, cur verè
 patris nomen mereretur: quamobrem
 ipsa Dei Mater & Sponsa eius, cuius
 causa potissimum tunc agebatur, hoc
 ei nomen tribuit: *Pater tuus & ego do-*
lentes quarebamus te. b tunc scilicet,
 cum triduo amissum Filium in templo
 reppererunt. At non eâ tantum ratio-
 ne IESV Pater IOSEPHVS fuit, quòd no-
 men & eam cognationem, de quâ dixi,
 esset adeptus; sed & ideo, quia reuerà
 nihil illi deerat, quod Patris conditio-
 nem decebat: habuit enim illius cu-
 ram, summum in eum amorem, apud
 eundem patris auctoritatem, vt S. Io-

B 5

annes

a Instit. de rerum diuisione, quòd in solo

b Luc. 2.

Iannes Damascenus ait, *a* & quidquid patri, extra veram filij procreationem, potest conuenire. Deus Pater videlicet suas ei vices & amorem reliquit, ut in terris hoc IESU esset, quod ipse Verbo æterno in cælis est: ita Rupertus Abbas loquitur: *b Paternum Deus Pater viro MARIE pro Filio infudit amorem.* Atque ita S. IOSEPHVS particeps omnium illarum dignitatum fuit, quæ obtingere cuiquam possint. Quod si Deus destinasset ad supremum sui amoris fastigium hominem euehere, eumque quàm posset maximis honoribus afficere, quid facere maius queat, quàm Filij sui patrem constituere? Tacebo porro, & verbum de hoc argumento non addam, nisi hoc vnum, nihil rarum & insolitum esse, quàm à Patre, qui sit homo nostri similis, Deum Filium appellari, neq; tantùm appellari, sed re ipsâ quadam ratione talem esse. Tertium prodigium est, hominem

Dei

*a Orat. 3. de Natiuit. B. Virg.**b In Matth.*

Dei Matris Sponsum dici. Si miracula
omnia dignitatum paucis complecti
volumus, quibus Dei Mater fuit hone-
stata, verbo dicimus: *De quâ natus est*
IESVS; *a* paucis verbis omnia dicturi.
Similiter asserere, hominem eâ felici-
tate donatum, ut potuerit Dei Matris
maritus esse, est, rem omnium maximè
admiratione dignam affirmasse, cui
par superaddi non possit: *Dicis illum*
virum MARIE; hoc est prorsus ineffabile,
& nihil præterea dici potest, *b* ait S. Io-
annes Damascenus: & ob id maximè,
quod Deus illis donis eum ornârit,
quæ tam excellentem eius conditio-
nem decebant, dignas taliq̃ue Sponsæ
congruas ipsi dotes conferendo. Cum
enim MARIA Sponsa illius gratiæ ma-
gnitudine homines & Angelos ultra
omnem modum antecederet; an non
æquum erat, ut JOSEPH Sponsus eius
proximè illi succederet, neue de
Sponsæ seruis, seu homines illi seu

B 6

Angeli

a Matth. 1. *b Cant. 3. in Natiuit. B.*
Virg.

Angeli essent, eum gratiæ, virtutum, sanctitatis, ac denique quouis bonorum genere atque præstantiâ ullus superaret: quando ipse Sponsus, Dominus, & caput Sponsæ fuit, ac proinde omnium honorum, fauorum ac dignitatum consortis communione gauisus est; ut si Princeps illa fuit, etiam ipse Princeps esset: si hæc suprema Domina fuit, supremus ipse Dominus esset; si hæc fuit Regina, hic Rex esset? Deum bonum! quis vnquam in animum induxisset, dum MARIAM vt Matrem Dei veneramus, inueniri rationem posse, quâ Sponsus ei adiungeretur? In quem cadere tanta felicitas ac fors tam beata potuisset, quàm in eum, quem Deus præ cæteris mortalibus vniuersis arctissimo amore complectebatur? Felix es, IOSEPH, ac centies milliesque felix! quòd pro Sponsâ Dei Matrem nactus, quòd Dei summum in te amorem post IESVM & MARIAM sis consecutus.

PATREM simul & Virginem esse
aliud

aliud miraculum est S. IOSEPHI exi-
mijs felicitatibus adnumerandum, il-
lorum munerum pars aliqua, quæ nul-
li alteri fuere concessa. Coniuges vir-
ginitate illustres sat multi sunt; sed Pa-
ter Virgo præter S. IOSEPHVM Matris
Virginis Sponsum nemo est. Inter fe-
minas MARIA sola Virgo simul & Ma-
ter est; inter viros itidem solus IOSE-
PHVS Virginis decus cum Patris gloria
tuetur. Hæc prærogatiua duobus di-
uini amoris oculis MARIE & IOSEPHO
seruabatur. Solenne videlicet est Deo,
illic sua beneficia collocare, vbi ipsius
amor diuertit.

Rem creatam sui Conditoris curam
habere, quinto miraculo accenseamus,
quod est vni IOSEPHO peculiare, qui
Pater-familias, nutritius, tutor & gu-
bernator Dei Hominis fuit. Quem
sensum putamus Angelorum fuisse,
quando eum, qui est in cælo & sinu Pa-
tris æterni, in sinu & brachijs IOSEPHI
viderunt; eum, qui gubernat omnia,
regi ab homine; qui res omnes à se

creatas alit ac procurat, ab illarum vnâ nutriri, & ab incolâ Nazarethano in tutelam suscipi? an non verbis illis admiratione plenis illum compellâssent, quibus in eundem ferè sensum olim S. Methodius Dei Matrem fuit allocutus? *O nutritie cuncta nutrientis! Ave IOSEPH! cuius Deus factus est indigus; euge! qui debitorem illum habes, qui omnibus mutuatur: omnis enim creatura Deo debet; ille autem tibi debitor est.* Ita, inquam, Angeli dixissent. Aut nunquid exclamâssent, hunc omni exceptione maiorem IOSEPHVM, quem Deus omnibus bonis cumulauit, cui se tanto peccato submisit, illi esse vnicè charum, esse hominem Deo maximè gratiosum; vtpote cuius curæ ac fidei IESVM Filium suum, hoc est, amorum suorum supremam illecebram commiserit.

Restat sextum miraculum vltimumque caput, quod celebrem ante alios charumque imprimis illi S. IOSEPHVM reddit, qui nihil amat nisi amore dignum. Quando itaque in creatâ Triade,

de, post increatam prorsus augustâ & adorandâ, ipse quoque Personam agit; admirabili necessitudine ineffabilem diuinamque Trinitatem contingit. Aiunt liliū idcirco Augustissimæ Trinitatis symbolum esse, quod in illo candidi coloris flore tria parua sceptrâ ex auro promineant, pari omnino odoris ac pulchritudinis gratiâ, ac omnia è floris medio enata: neque contingere lilio maior honor potuit, quam cum mysteriorum nostrorum omnium augustissimo conferri. Eadem honoris summi maximæque perfectionis accessio in S. IOSEPHO fit, ceu admirandi decoris ac præstantiæ lilio, quod cum tribus hisce diuinis Personis Patre, Filio, & Spiritu sancto possit in comparisonem venire, vt in Angelis posset inuidia suboriri, nisi omni reuerentiâ, quâ possunt, ea fastigia venerarentur, ad quæ Deus res à se creatas attollit. Pater æternus Increati Verbi Pater est; S. IOSEPHVS Verbi carnem induti: Filius generis humani

Ser-

Seruator est; S. Iosephus etsi Redemptor non sit, eius tamen redemptionis adiutor fuit; quandoquidem suas ipse curas, suum laborem ac sudorem ad vitam amantissimi Seruatoris sustentandam contulit: Spiritus sanctus MARIÆ Dei Matris Sponsus est; idem honor ad S. Iosephum pertinet. Et quid magis possent SS. Angeli Iosepho inuiderere? sed hac ambitione illi minimè laborant; neque pro illis triplex hoc sceptrum enatum est: norunt ipsi, hoc munus Dei ocello ac inter cælestis aulae Proceres supremo Principi deberi.

Post hæc miracula ita exposita foliaque lilij admirandi explicata nihil videtur aliud addendum, quàm laudes, quibus eos maectemus, qui S. Iosephi manus lilio illustrârunt: illis omnes cogitationes debeo, quas ad meritum eius maximam commendationem explicui. Hoc vnum ad absolvendam illorum ideam addi optâsem, ut S. Iosephum totum lilij obtegerent, non alio cultu, quàm veste polymita

Immita his floribus respersâ visendum.
Olim ut pictor quidam Floram, quæ
florum Dea fuit habita, eo quo decet
ornatu ac omnigenâ venustate prædi-
tam penicillo efformaret, credidit,
non posse illam à se cultiorem prodi-
re, quàm si vestem illi omnino è flori-
bus contextam affingeret: quin carnis
etiam colores eodem textu induxit;
frontem enim rosis mixtim rubicanti-
bus distinxit; genas purpureis infecit;
mento vultuique reliquo candidi co-
loris rosas attribuit; narium sedem li-
lij nondum planè aperti calyx occupa-
bat; labra summa rosa extulit carnis
colorem imitata; oculi è violis Martijs
constabant, Tulipæ folijs inter se com-
missis; supercilia & palpebræ Apiariâ
candidissimi coloris erant vestitæ; tota
denique cyclas aureæ mali folijs fuit
elaborata, mille exquisitis floribus ad
Phrygiæ artis imitationem intertextis.
Vide nunc, quo cultu S. IOSEPHVM co-
mi ac repræsentari decuerit: scilicet
integendus vestiendusque meris flori-
bus

bus erat, sed lilijs duntaxat, & omni
 quidem colorum præstantissimorum
 varietate discretis: quorum alia sunt
 niuei coloris, veluti è terfi serici mo-
 schum redolentis materiâ candidi o-
 peris constarent; alia è flauo in auri
 tincturam degenerant, diceres te tin-
 tinnabula ex auro fabrefacta intueri;
 alia ex rubro candicant, vt crederes
 pyxidulam esse rubro serico vestitam;
 sunt alia viridi etiam colore visenda,
 vasculis è smaragdo similia. Porro et si
 tum corporis ipsius natiuus color, tum
 floridum vestimenti textum fuerit ex
 eiusmodi lilijs maximo numero ac om-
 nium colorum mixturâ conflatum;
 nondum tamen ad viuum SS. hunc Pa-
 triarcham repræsentabit, S. Bernardi
 verbis depictum: *Quot virtutes, tot li-
 lia.* a Atque hoc esset viuis eum colori-
 bus exprimere: eius enim virginiei pu-
 doris candor in candido lilio appare-
 ret, ingens eius fiducia & spes in viri-
 di, amor maximus in rubro albicante,
 perfectio summa in aureo, ac omnes
 ceteræ

a Serm. 70. in Cant.

cæteræ virtutes, quibus ex omni parte
resplendet, alijs atque alijs floribus si-
mul & coloribus agnoscerentur, vt es-
sent *tot virtutes, quot lilia*. Hic demum
aspectus adiutus illâ cognitione, quâ
prius omnes eius prærogativas inspe-
ximus, omnium maximè nobis persua-
deret, neque in cælis, nec in terrâ san-
ctiorem vllum Deoq; chariorem, post
IESVM & MARIAM, S. IOSEPHO esse.

CAPVT II.

*De admirandis amoris illecebris, quibus
DEVS post IESVM & MARIAM
S. IOSEPHVM præ cæteris omni-
bus Diuis amabilem red-
didit.*

ARIAS Montanus, rarū ac pretio-
sum antiquitatis monumentum,
in suo conclavi habuit, ab ijs, qui
illud inspexere, permagni æstimatū. a
Numisma fuit, quod Hebræi siclum
appel-

a P. Petrus Monodenses alliances de
France & de Sau.

appellant, in cuius facie vnâ vas erat
expressum illi simile, quo sacrum vn-
guentum olim in templo asservabatur,
cum hac epigraphe: *Ad Genealogiam*:
in auersâ parte torques visebatur è
margaritis per denarios duplici serie
distinctis composita, quarum numerus
quadraginta quinque efficiebat: in
medio verò monili hæ duæ voces le-
gebantur: *Tempus unctionis*. Imprimis
verò in hac torque memorabilis mar-
garitarum numerus fuit: illis enim
progenitores Dei Matris ac Iesv Filij
eius notabantur: quâ verò commo-
diori ratione intelligi doceri que se-
ries atque successio tam illustrium ma-
iorum, quàm pretiosâ illâ margarita-
rum catenâ posset? Cur autem omni-
no quadraginta quinque fuere? quia
videlicet in Christi Seruatoris nostri
Genealogiâ progenitores præcipui
quatuor supra quadraginta fuerunt,
ex quibus pretiosum istud monile
contextum est; ipse verò Seruator qua-
dragesimus quintus fuit, qui ceu po-
strema gemma seriem absoluit.

Quo

Quo in curioso commento id maxime ad vsum meum depromo, quod, si maiores Christi omnes præstantissimæ temporum suorum margaritæ fuerunt, S. IOSEPHVS eidem numero accensus, post MARTIAM inter omnes facile princeps fuerit: fuit enim S. IOSEPHVS margarita, & excellenti merito hanc nomenclaturam ante quosuis alios comparauit; quod esset vniuersis amore dignis longè amabilior. Atque vt vnio ob suam pulchritudinem, præstantiam, splendorem ac naturæ gratiæ lenocinium omnium sibi amores conciliat; ita S. IOSEPHVS prorsus vnionis ingenium imitatur: neque video, quid vspiam possit amari, si Diuus iste penitus amabilis, alijs cunctis amabilior, & omnium amorum gemma nostros amores sibi non vendicet. Hæc eò fidentiùs dico, quod ea vniuersa possideat, quæ rem creatam reddere amabilem queant: omnia enim S. amoris irritamenta, quæ in se prouocare animos possunt, tam liberaliter in eum sunt.

sunt collata, vt iuxta cuiusdam amato-
ris sui sententiam, a quadam antono-
masiâ, Pater amabilis, dici promerea-
tur; quemadmodum SS. eius Sponsa in
Litanijs eiusdem encomia continenti-
bus, Mater amabilis appellatur: vt
non modò & hæc, & ille Pater ac Ma-
ter dicantur esse Filij amabilis, hoc est
IESV vnicè diligendi, sed vterque om-
ni ex parte amabilis prædicetur.

Et quantum quidem ad hunc Pa-
trem amabilem attinet, quoniam de il-
lo solo hîc loci mihi sermo est, statui-
que huc afferre, cur tantopere sit ama-
bilis, hoc vnum dicam, eum fuisse om-
nibus ornamentis summè instructum,
quibus quæpiam res creata potest alio-
rum amores promereri.

Tria sunt, quæ possunt hominem
amabilem & gratiosum reddere, cor-
poris venustas, morum & agendi gra-
tia, & vitæ sanctitas: quæ omnia in
S. IOSEPHO præ quouis alio eximia
fuere.

Initium

a P. Bineus in lib. de S. Iosepho.

Initium à pulchritudine corporis
ducamus. Illa proximè ad MARIÆ
Sponsæ suæ elegantiam accedebat; at-
que ut illa formæ exterioris præstantiâ
omnes Gratias superavit, ita S. JOSE-
PHVS ei suppar cunctis dotibus polle-
bat, quæ conferre oris gratiam ac di-
gnitatem queunt. Quâ in re multis
doctissimorum hominum adstipulor,
qui planè sunt persuasi, eum æquè cor-
poris venusti omnia decora fuisse
complexum, atque fuit animi dotibus
insignis. Quid enim? an Deus est cre-
dendus Matrem suam, formæ miracu-
lum, alteri, quàm præstanti corpore de-
spondisse? quis enim parentû, cui fas
est, è pluribus filiæ maritum deligere,
non lectissimum secernit? Et quis ne-
get illum fuisse formosum, quando li-
neas in vultu habuit IESV, *Specioso for-
mâ præ filiis hominum, a* per similes? *Fa-
cies IESV erat similis faciei IOSEPH, b* ait
Ioannes Gerson. Sanctæ insuper Vir-
ginis raram venustatem eius species
æmula-

a. Psal 44. b. In S. Joseph.

æmulabatur, id asserente S. Bernardi-
no: *Erat IOSEPH factus ad similitudinem*
Virginis Sponsæ suæ. Ita quidem, ut hæ-
tres Gratia essent, neque vlla par illis
pulchritudo posset in cæteris formis
æstimari.

Fuit itaque S. IOSEPHVS mirè for-
mosus; cuius facies amœnitate ac le-
pore nitebat, extremaque specie vi-
fendus corporis habitu intuentium in
se oculos ac animos conuertebat: quo-
tam illecebroso intuitu quem ad sui
amorem non inuitaret? quem ut de-
perires, fatis erat, semel oculo delibâs-
se. O ut vel semel S. IOSEPHVM MA-
RIÆ pulcherrimæ Sponsum pulcherri-
mum liceat cuipiam contemplari; na-
ille totâ æternitate amandi ac exquisi-
tis eum calentibusque votis colendi
causam haberet!

Ceterum eius vultum tibi verbis ex-
plicare, aut dictare pulchritudinem
non possum. Ioanna ab Angelis Lau-
duni Vrsularum Antistita, postquam

S. lo.

a Serm. de S. Ioseph.

S. IOSEPHVM suum in desperato morbo sospitatorem præsentem vidit, rogata dein à pictoribus, quibus coloribus effigiem eius possent aptè exprimere, omnia vultus, frontis, narium, menti, barbæ, capillorum, aliarumque partium lineamenta descripsit; quibus explicatis adiunxit, quantacunque illum arte gratiâque depingerent, nunquam illos oris decus assecuturos, quod ipsa in S. IOSEPHO vidisset. Illis verò denuo quærentibus, num hac illaue specie à se expressum esset approbatura, utcunque, respondit, eum formosum exhibere contenditis, certi esse, mihi longè pulchriorem fuisse visum, quàm eum possitis in telâ formare. Idem tibi occinam, si me vrgeas iubeasque S. IOSEPHI pulchritudinem explicare, formæque illius maiestatem describere. An non omnia dixi, quando eius venustatem IESV, & MARIAE prius æquiparavi? si ne sic quidem acquiesces; dicam, quod pictoribus illis fuit responsum: finge, pinge quidquid pulchri

pulchri ac venusti potes; erit tamen
 omni penicillo ac imagine pulchrior.
 Ut verò aliquā ex parte tuam sitim re-
 stinguam, scias velim, cū Antistitæ
 illi Parisijs, vbi degebat, S. IOSEPHI
 imago ab excellenti illo sculptore
 Gregorio Hureto sculpta exhiberetur,
 quā prodigiosa eius curatio fuit re-
 præsentata, illam affirmasse, ei vultui
 multum veri oris, & aliquid etiam
 maiestatis illius inesse, quam illa in
 S. IOSEPHI facie, cū ei allato mor-
 bi remedio spectandum se præberet,
 conspicata fuisset. Id quod mihi stu-
 dium iniecit, ad eius exemplar imagi-
 nem dictandi, etsi minori chartâ ex-
 pressam, qualem in primâ huius libri
 editione videre est: neque infeliciter
 prototypo & meæ expectationi scul-
 ptor respondit, non solum quòd situm
 ac habitum, quo religiosæ illi feminæ
 visus est, ritè imitatus esset, sed gra-
 tiam quoque & maiestatem vultûs, quæ
 intuentes quadam gratiosi obtutûs
 auiditate sistit, picturæ addiderit,

cas

em
r.
e-
ta
HI
re
ur,
e.
ui
m
in
r-
et,
u-
gi-
x-
ori
ter
ul-
m
na
ra-
ui
is
-
as

eas omnes pulchritudines sectatus,
quas olim in cælo contemplabimur.

Nunc de illius in familiari con-
gressu moribus agamus, quibus non
minus quam forma fuit illustris:
omnes enim blandæ consuetudinis
numeros expleuit, cum præstanti
animo esset præditus, vnde in com-
muni vitâ agendi dexteritatem fume-
bat: quippe cum tractandum illi
cum Dei ac Virginis Filio, cum An-
gelorum Reginâ esset, si minus eâ
fuisset gratiâ instructus, nimis apertè
fuisset inhumanitatis notatus: quin
agere ac loqui cum Angelis necesse
habuit, vt sacræ Paginæ nos docent.
Æquum igitur omnino fuit, eum pla-
cido ingenio pollere, cui mira in ani-
mo hilaritas accedebat, semper in
eius vultum redundans. Adeo præ-
terea Dei beneficijs, quibus fuit ad
eam conditionem sublatus, recrea-
batur, vt ex alacritate illâ singularis
gratia omnes eius, quascunque susce-
pisset, actiones condiret. Et quidem

cum secum emolumenta reputaret, quibus ut MARIE Sponsus cumulabatur, non potuit non latissimis cogitationibus abundare, quæ sui vestigium foris eius vultui imprimerent. Nihilominus nunquam ob illam felicitatem adeo se lætitiæ permisit, ut modestiæ in ipso locus non esset, quæ tertia familiaritatis acceptæ pars est. Certè in quotidiano usu in festivius ingenium incidere, cuius indoles blanda, cuius animus ac vultus serenus, cuius modestia virginea coelesti quadam suavitate aspersa, res est tam gratâ humanitate plena, ut nec Angeli nec Deus ipse talem consuetudinem dedignentur: & hæc ipsa fuit S. IOSEPHO familiaris; qui adeo in amoribus fuit, ut de ipso idem dici possit, quod de altero Iosepho memoratur, Solem videlicet, Lunam ac Stellæ adeo illius aspectu raptas, ut adorandum eum sibi putarent: & ita & IESVS, MARIA, & cognati, qui astrorum vicem tenebant, adeo eius congressu,

&

a Gen. 37.

& suauissimo alloquio capiebantur, ut
eum facile pro maximis inter mortales
delicijs haberent.

Sed num virtutes præteribimus, quæ
omnem dotibus illis splendorem con-
tulere, quæ amabilem IOSEPHVM red-
diderunt? Quidquid aliunde dixeris
aut inquisieris, nihil est virtute amabi-
lius; quæ se possidentibus incredibi-
lem apud omnes amorem quadam vi
euincit. Hoc etiam artificio S. IOSE-
PHVS in amorem se omnium insinua-
uit: quidquid enim est virtutis expers,
est casâ nuce vilius. At hic Diuus om-
nia complexus, eousque virtutum cun-
ctarum perfectionem est consecutus,
ut omnino nulla illi deesset; cum in
eo charitas, patientia, mansuetudo,
humilitas, pietas, obedientia aliaque
decora eminere, quæ Patrem IESV
& Sponsam MARIE decerent. Ac etsi
ex se has omnes virtutes non attulisset;
cum tamen inter eos fuit versatus,
in eorum oculis ac eadem domo reli-
quam vitæ exegit; fieri non potuit,

C 3

quin

quin ad hoc geminum exemplar se conformaret, ac illo virtutum vniuersarum thesauro ditesceret: neque enim deterioris conditionis fuit, quam soleant ij esse, qui myropolæ officinam ingressi non solum ex odorum illic redolentium fragrantia voluptatem percipiunt, verum etiam eodem ipsi odore afflantur, ac secum suaueolentiam efferunt. Pari ratione in omnem partem ipse amabilis euasit: & quemadmodum præ cunctis alijs ei rationes suppetebant, cælestes illas opes nunciandi; ita cæteros quoque omnes amandi causis antecedebat.

Sunt utique plura illicia, quibus amorem promeretur; quorum nonnulla sequentibus pagellis adnumerabimus: hæc autem præmisi, ut viam ad ea sternerem, quæ hoc libro spectavi. Postquam ergo illum agnoscimus amore dignum; superest, ut ametur, nosque ad debitum illi amorem ac pietatem accendamus: quod si pro meritum eius magnitudine præstare nequimus,

quimus, pro animi certè nostri viribus
annitatur, vt, quando post IESVM &
MARIAM IOSEPHO est nemo amabilior,
nemo magis ametur, nisi par illud, cui
primos flores & fructus omnium amo-
rum primo loco debemus. At quo-
niam mihi sequentibus Capitibus de
amore illi debito loquendum est, do-
cendumque, quibus modis deceat a-
mabili IOSEPHO amoris iura persolue-
re, interiungamus.

CAPVT III.

*De excellenti amore, praestantiq; pietate,
quâ decet IOSEPHVM pra cae-
teris Diuis post IESVM &
MARIAM pro-
sequi.*

ECQUIS S. IOSEPHVM tam ama-
bilem, hunc in IESV & MARIA
alterum amoris post Deum sco-
pum, hunc Deo dilectum non amet?

ergo deceptus est IESVS? ergo malè
suos amores MARIA collocavit? ergo
Dei IOSEPHVM amantis delectus repre-
hendendus, quem cæteris ardentius
amavit? nihil minùs; quin contrarium
adstruamus: cùm enim esset tantope-
re amari dignus, poterántne rectius
amores illi suos ulli impendere, vllum
in amando præferre IOSEPHO?

Id modò agitur, vt illorum exem-
pla quocunque passu sequamur, &
amemus, quod & quâ ratione illi amâ-
runt, in amorem pietatemque, ceu a-
moris fructum, erga S. IOSEPHVM præ-
cæteris intenti. Cur enim Deus tot il-
lum amandi causis plùs quàm alios
omnes ornârit, nisi vt maiorem nobis
in eum propensionem ingeneraret,
nosque ad amorem eius meritis, qui-
bus alios omnes quantumvis amabiles
antecellit, parem alliceret? Cur tanto-
pere illum vltra omnes alios deperiit,
nisi vt nobis viam præiret, ac erudiret,
ad eum amorem esse nobis enitendum,
quem illi ipsemet indulsit?

Atque

Atque ita in scholâ diuini amoris
probè sumus instituti, clareque edocti
S. IOSEPHVM præ reliquis Diuis post
IESVM & MARIAM amandum, magno-
que ac peculiari pietatis sensu colen-
dum. Neque interim negamus, debe-
re aut posse nos magno studio ac affe-
ctu alios Cælites venerari; quis enim
dubitat? sed hoc contendimus, S. IO-
SEPHO, meritorum, gradus illius, quem
in cælis & terris tenet, amoris, quo à
IESV & MARIA fouetur, habitâ ratione
alios decere postponi. Neque inficias
imus, in domo Dei Diuos esse sanctita-
te & ordine inter cæli Proceres præci-
puos, vt est S. Ioannes Baptista, qui
ipsius Dei Filij oraculo inter natos mu-
lierum maximus habetur, vt sunt SS.
Apostoli Ecclesiæ columnæ, SS. Angeli
Cæli Empyreï clarissima sidera, & alij
nonnulli: hæc nemo impugnat. Sed
in memoriam reuocandum nobis est,
quòd, vt Gerson doctrinâ & pietate
celebris auctor ait, primam Hierar-
chiam Pater, Filius, & Spiritus sanctus

C S,

con-

constituat; alteram à IESV, MARIA, & IOSEPHO effici; cæteros omnes illis inferiores esse, Possunt quidem Diui illi primas tenere, sed intra Ecclesiæ fines, & amoris priuatim in eos concepti leges; non autem in diuino hypostaticæ vnionis negotio, & Verbi hominem induti mysterio, quo ij tantum continentur, qui proximius IESV CHRISTI personam attigerunt, vt est MARIA & IOSEPH; qui idcirco, vtpote circa tam venerandum tantæque dignitatis ministerium occupati, seorsim ordinem & classem quandam longè cæteris eminentiorem producunt.

Veruntamen, vt hoc argumentum satis magni, vt opinor, momenti clariùs illustremus, eius Hierarchie, atque Ordinis, qui non nisi IESVM, MARIAM & IOSEPHVM comprehendit, originem petamus. Deus itaque, qui admirandus est in operibus suis, non satis habuit, hominem ad imaginem & similitudinem suam efformare; sed insuper voluit ad Trinitatis increatæ exemplar,

plar, creatam Triadem in tribus admirandis personis IESV, MARIA & IOSEPHO condere, quæ ad Verbi humanâ carne vestiendi mysterium deligebantur; & ita quidem, vt, quemadmodum tres diuinæ Triadis personæ omnes in SS. Incarnationis mysterio suam operam contulerunt, ita in eodem voluerint quædam stupenda Trinitatis illius vestigia exstare; siue dum in vnâ Verbi diuini Personâ subsistere tres IESV substantias, Animam, Corpus, & eius Diuinitatem inssere: siue dum incredibili amore & necessitudine omnino insolitâ tres illas Personas, quæ in terris pro eodem negotio laborârunt, IESVM videlicet, MARIAM & IOSEPHVM colligârunt, eâ quidem ratione, vt MARIA sit Patris imago; IESVS CHRISTVS in humanâ naturâ Filij personam sustineat, eo prorsus modo, quo in cælis in Personâ Verbi Filij gradum tuetur; IOSEPHVS vero Spiritum sanctum, vt SS. Virginis.

C 6

Spon-

a Gerson de Natiuit. B. Virg.

Sponsus, repræsentet: nisi malis, id nomen eum titulo illius amoris tueri, quo IESVM & MARIAM complectebatur; quandoquidem vtriusque cura ipsi incumberebat.

Age nunc, à Triade creatà, quam Gerson venerabilem & admirandam appellat, ad amorem illi debitum transeamus, siue is simul omnibus Personis, siue cuilibet separatim, IESV, MARIAE, aut IOSEPHO deferatur. Vides illas certè tanto honore affectas; cur non tantundem iisdem amoris impendas? si enim amor meritorum mensuram imitatur; quid post Triadem increatam potest amari nisi Trinitas creata? quid post diuinas tres Personas Patrem, Filium, & Spiritum sanctum diligere, nisi tres amabilissimæ Personæ IESVS, MARIA, IOSEPH? Quam enim reprehensionem ille non incurreret, qui amorem pietatemque suam ita institueret, vt Patrem ac Filium amaturus pro tertio Angelorum quendam Principem substitueret, sancto Spiritu
in

in ordinem redacto, & inter res mino-
ri impendio amandas ablegato? An
non passim omnes tam præposterum
cultum damnarent, dicerentque, eum,
dum tertiæ illi Personæ exquisitiorem
amorem denegat, maximo eandem
honore, qui cadere in illum potest, de-
fraudasse, quem tamen inter nos ut su-
prema charitas fuisset promeritus:
cùm certò illi constare debeat, nemini
posse honoris plus exhiberi, quàm a-
mando, mentemque totam eius amorì
deuouendo. At quemadmodum ne-
mo est, qui amores, tribus diuinis Per-
sonis primò omnium consecrandos,
disiungere sustineat; ita nemo sit, qui
piam propensionem cultumque crea-
tæ Triadì tribuendum à tribus Perso-
nis aliouersum traducat; seruato nihil-
ominus hoc ordine, ut post IESVM MA-
RIA, post IESVM & MARIAM IOSEPHVS
ametur. Sed ut IESVS ac MARIA sum-
mo loco diligatur, ac tum Diuorum
aut Angelorum aliquis, cuiuscunque
fastigij, proximas teneat, idque damno

S. IOSEPHI, cui tertius ordine locus in animorum nostrorum sacrario debetur; res est, quæ nulli vnquam in mentem veniat: adeò est à communi sensu ac ratione, quam hoc loco adduxi, aliena. Atque eâ de causâ plura non addam, omnia mihi dixisse visus: omnes nimirum amoris ac pietatis nostræ præcipuos conatus post IESVM & MARIAM debere in S. IOSEPHVM ferri: Cælites Angeliq̃ue omnes libenter hunc illi locum cedent; vt qui clarè perspiciunt, quid Sponso Dei Matris, Patri putatitio Seruatoris, tertiæq̃ue Personæ in creatâ stupendaq̃ue Triade debeatur.

CA-

CAPVT IV.

*Cur S. IOSEPHVS, etsi à Deo tantopere dilectus, & post IESVM & MARIAM Sanctorum omnium amabilissimus, tam serò nihilominus à mortalibus pro tali sit agnitus, eaq; in veneratione habitus, quam eius merita de-
poscunt.*

NON est mihi animus, diuina consilia perscrutari, aut curiosè secretas Dei rationes inspicere: neque enim eousque patiar me curiositate abripi, vt penetrare causas velim, ob quas Deus in hæc postrema sæcula distulerit, S. IOSEPHI gloriam orbi publicare: cùm tam longâ temporum serie post Deum hominem euolutâ, nihil adeò de S. IOSEPHI egregijs meritis vulgò constiterit, ac proinde ipse parùm sit cultus. Absit, vt eò temeritatis deueniam!

Quod

Quod hîc ago, eò duntaxat pertinet, vt me de hac causâ compellaturis, tenuem possim animi mei sensum explicare, & pro captu nostro quasdam rationes afferre, oculis in morem, quem in occasionibus eiusmodi Deus obseruat, coniectis; eo maximè fine, vt, si quid se nobis offerat, quod SS. huius Patriarchæ cultui, quem contendo vniuersis inculcare, patrocinetur, dem operam, illud in vsum meum conuertendi, ac sensim amabilissimi IOSEPHI amorem animis illorum insinuem, quorum gratiâ hæc pertracto,

Indubitatum est, eius festum diem olim ab Ecclesiâ solenni ritu celebratum non fuisse: satis enim liquet, primis sæculis nihil de pietate in S. IOSEPHVM concipiendâ vulgò actum, quæ non nisi aliquot pòst sæculis inualuit: ita è quibusdam honorum, qui ab aliquot centenis annis ei varijs in locis fuere habiti, vestigijs colligo. In Italiâ & Germaniâ sodalitates exstant pridem eius gratiâ inchoatæ, vt & sacella
atque

atque altaria, quæ pietatis in Divinum
hunc exercendæ causâ illius clientes
frequentabant. Auenione Galliæ vr-
be tam pius cultus inter prima initia
fuit receptus. Hoc monumenta me
docent, quæ deprehendo: in Princi-
pali (hoc nomine antiquissimum ciui-
tatis templum appellatur) vetustissi-
mum sacellum est S. IOSEPHO sacrum,
vbi omnium puellarum ac virginum
illius vrbis cætus est, festo illius die
quotannis cogi solitus, vt illic rei di-
uinæ manè atque vespere intersint ma-
gno apparatu festiuoque cantu pera-
gendæ, easque Indulgentias conse-
quantur, quas multò antè Summi Pon-
tifices eò contulerunt: vbi hoc impri-
mis memorabile, ac ei sodalitati pecu-
liare est; quòd puellis istis, quando
singulis annis hunc diem debitâ reli-
gione venerantur, non vt in alijs coeti-
bus sacratus panis, sed sertum è flori-
bus in singula capita donetur, quæ illæ
in supplicatione, post Vespertinam
Psalmodiam institutâ, circumferunt.

Hæc

Hæc pia consuetudo peruetustam habet originem, cuius initia ignorantur: etsi videatur tempore Gregorij X. Pont. Max. ad finem decimi quarti sæculi inchoata. Quod ut credam, sacellum & ara me inducit, S. IOSEPHO dicata, quæ S. Patriarchæ fugam in Ægyptum repræsentans in templo S. Agricolæ visitur; quæ tota antiquitatem iuxta & Pontificis illius liberalitatem spirat, cuius insignia magnis è saxo scutis incisa hinc inde toto sacello conspiciuntur. Et ut erat cultui S. IOSEPHI perquam addictus, admodum credibile est, eundem voluisse illo pietatis monumento vetustissimum omnium, quæ sunt Auenione, templum honestare; quando tunc temporis ea Summorum Pontificum sedes, & quod accedit, hoc ipsum S. Agricolæ templum fuit, quod ille multis redditibus ad alendos inibi Canonicos adauxit. Et hæc sunt, quæ à nostro ævo remotiora circa S. IOSEPHI Virginei Sponsi cultum comperi: ut ita à trecentis circiter

citer annis possit ratio iniri. Si quod vestigium ac nota pietatis ante hæc tempora se prodat, exiguum id erit, parvique momenti, ac nihilominus à primis illis sæculis longè semotum; Deo pro suâ diuinâ prouidentia id agente.

Quid igitur causæ est, ob quam Deus tanti viri merita publicare, mortaliumque animis subijcere cogitationes de illo colendo, omni que obsequiorum & amoris genere afficiendo tam diu distulerit? Vt tibi aperiam, quod sentio; rationes afferam, in eam rem mihi obortas: ipse videris, num te conuincant; mihi certè dubitationem omnem exemerunt.

Quid necesse fuit, S. IOSEPHVM tam citò celebrem reddi? quid profuit, in primis Christianæ Religionis initijs tantis eum honoribus prosequi, quantos progressu temporis à posteritate accepit? Sanè prudenter fieri nullâ ratione potuisset: hoc enim fuisset, hæreticis rationes & arma sub-

subministrare, qui IOSEPHVM natium
Christi parentem crediderunt : quæ
hæresis Filio Dei ac Seruatori nostro
Diuinitatem, & Matri Virgini, cen ni-
hil à quauis matre discrepanti, Virgi-
nitatis decus ademit. Hominum enim
ingenia sponte sua ad erraticas opi-
niones propensa, vbi incomparabilem
summamque dignitatem Sponsi Dei
Matris expendissent, facile fuissent eo
inducta, vt crederent, eum cæterorum
more Filij à Virgine progeniti paren-
tem esse; præsertim si fuissent quidam
antè hac persuasione imbuti. At hodie,
quando tam absurda leuisque crude-
litatis periculo vacamus, & omnis illa
hostium, Filij diuinitatem ac integri-
tatem Matris impugnantium colluies
vindice inferorum flammâ plectitur,
non est, quod quisquam timeat; ac de-
cori ratio prorsus postulat, S. IOSE-
PHVM pro meritorum suorum magni-
tudine à mortalibus celebrari, vt cæle-
sti gloriâ ante alios insignem, & in ter-
ris honore post IESVM & MARIAM
omnium maximè dignum,

Esto

Esto autem, hoc periculum abfuis-
set, ne anſa malè ſentiendi hæreſi præ-
beretur; fatendum tamen eſt, commo-
diſſimè accidiſſe, vt æſtimatio ſummæ
in S. IOSEPHO excellentiæ, & tenerior
in eum pietatis affectio in hæc poſtre-
ma ſæcula differretur. Nos enim in
mundi paulò poſt perituri fine verſa-
mur, qui ſenſim ad vltimam ſenectu-
tem deducitur: vt igitur in tam dulci
pietatis gultu conſeneſceret, amore
ſanctoq̃ue ſtudio admirandi Patriar-
chæ recreandum illius ſenium fuit; ſe-
decim omnino ſæcula inde effluxêre,
ex quo felici fidaq̃ue S. IOSEPHI operâ
Lex Gratiæ fuit inchoata, Verbi homi-
nem induci curâ illi demandatâ: poſ-
ſetne igitur magis glorioſum illa fi-
nem ſortiri, quàm ſi in eum, vt ſummè
de nobis meritum, & Orbis Chriſtiani
Patrem congeſtis omnium gentium a-
moribus gratiq̃ue animi aduerſus Pa-
trem Regis noſtri, & cæli terræq̃ue Re-
ginæ Sponſum ingenuâ ſignificatione,
mundo finem imponat? vt orbi vni-
verſo

uerso palàm constet, sub legis Christianæ initia & finem, quæ sunt totidem in Ecclesiâ Filij Dei, & lege Gratiæ portæ. castum Iosephum sanctumque Mariæ Sponsum præclare nobilitatem muneris sui patefecisse, nobilemque de cordibus nostris triumphum retulisse: *Nobilis in portis vir eius: a* aut vt habet versio Chaldaica: *Cognitus in portis vir eius.*

Non equidem negârim, maximam inde oblectationem illum ab omnibus percepturum, si toto tempore, quo Lex Gratiæ durauit, pares ijs, quibus modò cumulat, ei fuissent honores, atque amores impensi: sed oportebat eam voluptatem gaudiumque in hodierna tempora reseruari. Cardinalis Bellarminus dicere solebat, sæculum hoc, quo nos viuimus, Sanctorum sæculum esse, ratus, numerum eorum, qui aut sanctitatem consequerentur, aut, ad vitæ altioris perfectionem contenderent, maiorem hoc

tem-

a. *Prou. cap. 31.*

tempore esse, quàm quouis alio fuisset. Opportunè igitur & omnino in tempore S. IOSEPHI notitia & amor increbuit, vt hoc Sanctorum sæculo IOSEPHVS cæteris sanctior æquè in amore ac admiratione esse mortalibus inciperet, splendore eminentium virtutum, gloriaque ac maiestate tantò ampliori, quantò diutiùs nostros oculos latebat, ad id obsequium allectis. Quàm admiranda Dei consilia sunt! qui totis sæculis tantæ lucis pulchritudinem eo potissimum fine nobis subduxit, vt postea tantò avidiùs admitteretur, maioriq[ue] nos lumine ac splendore perfunderet; vnde cum amore ac officijs omnibus maiori ardore atque contentione demerendi, potenti stimulo incitaremur. Nimirum eundem in hoc præclaro gratiæ opere ordinem Deus tenuit, qui in rarioribus naturæ bonis illi sollemnis est, quorum quædam eximia nobis intueri concessum quidem est: neque parui muneris loco habendum, quòd liceat

res tam præstanti pulchritudine præ-
 ditas, ac passim in rebus creatis & hoc
 nostro Orbe visendas, vt sunt Astra,
 Sol, Cælum, adamantes, gemmas, for-
 mosos ac elegantes virorum femina-
 rumque vultus, & mille eiusmodi ve-
 nustates oculis vsurpare. Verumtamen
 multa sunt alia in rebus creatis mira-
 cula, quæ Deus oculis nostris subtra-
 xit: Cælum Empyreum longè est Sole
 præstantius, multò adspectabili hoc
 cæruleoque siderum theatro specio-
 sius; & tamen illud intueri prohibe-
 mur: coraliū maximo prouentu gi-
 gnitur; margaritæ innumeræ in maris
 fundo procreantur; terræ infimi re-
 cessus, & abstrusa in imo cubilia auri
 massis, omnis generis gemmis, & natu-
 ræ perfecto ornatu abundant; quorum
 tamen nihil videmus: & quamuis in-
 de nonnunquam aliqua ramenta eru-
 antur; quantillum tamen id est, si cum
 ijs conferatur, quæ adhuc sub illis la-
 tribus & arcanis naturæ receptaculis
 asseruantur? Propè dixerim, Deum
 long.

longè liberaliùs maioriq̃ue facilitate
nobis rariora gratiæ opera detexisse,
quàm naturæ insigniora ornamenta
prodiderit: certum est enim, Fidem
nobis oculos & multarum opum, qui-
bus in felicitatis æternæ patriâ Dei do-
mus exornatur, cognitionem inferere:
hinc scimus, IESVM & MARIAM esse
splendentes soles, multos alios è præ-
cipuis Diuorum instar siderum coru-
scare; à pluribus retrò annis multas
egregias Cælitum mentes de nomine
& cognomine perspectas habemus,
quæ suâ pulchritudine triumphantis
illic Hierosolymæ domicilium exhila-
rant. Nihilominus certo certius est,
nos maximorum Diuorum, qui am-
pliolem in cælo gloriam retulere, ple-
rosque ignorare: latent enim, tantus-
que eorum est numerus, ut, postquam
plurimos agnouerimus, adhuc vix vl-
lam simus eorum partem assecuti; quâ
ignorantiâ eousque detinebimur, dum
nobis olim licebit in regno felicitatis
iuxta illos considerare. Attamen hoc

D

fateri

fateri nos est necesse; Deum huic nostro seculo fauisse, eò quòd ex illis potiore, qui nos antè ignotus latebat nobis indicarit, facto excellentis illius sanctitatis & eminentis gloriæ indicio ut exinde omnis generis magna desideria conciperemus, eum colendi, omniaque propensissimæ in eum voluntatis documenta edendi, cui datur est, esse IESV Patrem, & Sponsum MARIÆ.

Progrediamur, ac in rem nostram proque S. IOSEPHI causâ vltiora proferamus. An non hoc ipsum nostram in illum pietatem acuit, quòd postremis sæculis Deus in orbem eam reuocauit? Ego certè ita sentio; quem animi mei sensum, si gratum tibi est, à me explicari, aurem mihi ac oculos tantisper accommoda, dum paucis rationibus expediam.

Extra Creationis opus nihil reperi-
tè & absque prævio apparatu conficitur: ita pictor colores subigit; architectus materiem cædit, ac tempora-

rum

rium pegma ædificat; aurifex catillos,
Mercurium, chrysulcam siue aquam
secretoriam præparat; feminae monilia
& mundum muliebrem depromunt;
Orator ingenij commenta, opifex in-
strumenta artis expedit; fundo & ma-
teriâ illi opus est, qui cupit opus elabo-
rare; rebus imparatis nihil efficies: &
quantò maioris molis ac momenti la-
bor est, tantò accuratiori præparatio-
ne est inchoandus, ac rudi ductu pri-
mæ operis lineæ ducendæ, aut tiroci-
nium prius artis ponendum. Vide
nunc, quos gradus natura faciat: vul-
gò aiunt, cum natura lilium agreste
progignit, tunc eam ut in viliori ma-
teriâ modum addiscere, venusta hæc
lilia producendi, quæ deinde pro no-
strorum hortorum & altarium orna-
mentis habemus. Istud lilium, cui da-
tum est regnum inter flores obtinere,
non illico fuit primo telluris partu
enatum; sed prius natura eius profe-
rendi periculum fecit, cum in parvis
ac ruri natis lilijs prælusit: hi parui

D 2

flosculi,

flosculi, campanularum specie pendu-
 li, quos nonnunquam ruri videmus, ex-
 perimenta naturæ sunt, in quibus
 exerceat, dum olim elimatius opus,
 quale est lilium, protrudat. Atque hoc
 est, meo quidem iudicio, quod Plinius
 ille scrutator naturæ dicere voluit,
 quando eleganter dixit, *a. Convolvulus
 rudimentum esse naturæ, lilia facere
 addiscentis.* Ab istâ consideratione ad
 Dei consilia digrediamur, pro Ecclesiâ
 suâ laborantis: quid necesse fuit, tot
 ritus præscribere? quorsum ingens
 cura illa spectabat de toto Salomonici
 templi apparatu iniuncta, quæ ad ipsa
 etiam emunctoria & res minimas ex-
 tendebatur? omnis ille cæremonia-
 rum apparatus, iussa, & imperia pro-
 fus aliud nihil, quàm tirocinium legis
 illius fuere, quam IESVS CHRISTVS
 ipsemet esset olim promulgaturus: at-
 que hæc vniuersa imminente SS. Sacra-
 mentorum in Ecclesiâ Christi perfe-
 ctione intermori, ac tandem desinere

a. Lib. 21. cap. 6.

in Legis Christianæ præcepta debe-
bant. Ob eandem causam Deus He-
breos tantâ piorum exercitiorum mul-
titudine distinebat, vt mortales paula-
tim ad suum cultum ijs moribus effor-
maret, quos maximè cupiebat. Ita Lex
scripta naturæ Legem perfecit, Lex
verò Gratia, & naturæ, & Moyfis Le-
gem expolijt, vnaque alteri viam stra-
uit; velut Deus in geminâ priori sei-
psum exercuisset, vt pro naturâ ali-
quid excellentis operæ moliretur, vt
quam ipse dignatus est, suâ præsentia
honestare. Subsistamus hîc paulisper,
& hanc cogitationem profecuti, dica-
mus, Deum ad modum hîc allatum
pietatis negotium tractâsse, quâ cupit
Christianos erga S. IOSEPHVM imbui.
Mille adeò & sexcentos annos elabâ
passus est, quibus permisit Sanctos va-
rijs pietatis generibus, diuersis hono-
ribus à seruis suis affici, eosdem varijs
modis pro multorum malorum reme-
dio sollicitari, ac precantium pia stu-
dia præsentî Diuorum ope approbari.

D 3

Sed

Sed hæc eò duntaxat fiebant, vt ad illam pietatem adolefceremus, quam decet nos S. IOSEPHO consecrare, qui non nisi hoc nostro æuo cœpit illustris euadere: apparatus ille tunc fuit, vt elegantius atque gloriosius iam gratum lilium, quod S. IOSEPHI manus sustinet, aliquando erumperet: tirocinium tantummodo fuit eius peculiaris venerationis, quam Deus desiderat nos SS. Matris suæ Sponso deferre, idonea solùm institutio fuit, quâ disceremus, in IESV Patris gratiam facere, quidquid Christianus orbis, qui nos antecessit, omnium cæterorum Diuorum causâ præstitit, eum cunctis honoribus ornare, eius gratiam quouis obsequio pietatis aucupari, quantumuis illud magnum, frequens & rarum foret: cùm sit omnino æquissimum, eiusmodi officijs ei se submittere, vtpote meritissimo, omniq̃ue obseruantia, & gloriâ præ cunctis alijs dignissimo: quando tantus illi honor obtigit, vt vna è Personis SS. Triadis creatæ

creata in terris instituta haberetur; ipseque propius ad Verbi carnem assumptis mysterium post Dei Matrem, ut pater, gubernator, & Dei Hominis tutor suam operam contulit. Hæc omnia præexercitationes quædam fuerunt illius fiduciæ, quâ ad cælestis Patriarchæ opem confugere iuberemur: ut, si in quibusvis angustiis, aut pijs desideriis alij ad alios Diuos, auxilij causâ se contulerunt, dum ab isto mali curationem, ab altero calamitatis remedium, ab illo gratiam, ab alio beneficium, à nemine verò simul omnia postulârunt; deinceps intelligeremus, S. IOSEPHVM ut communem in quouis negotio, cuius successum à Deo cupimus, patronum à nobis adhiberi, ac in eum nostra studia & fiduciam potius, quàm quemuis cæli Magnatem, propendere posse, ac in eo etiam solo plùs quàm alijs omnibus opis collocari; quòd eadem propè gratiâ & auctoritate, quâ Sponsa ipsius, polleat. Cæterum Dei ac S. IOSEPHI beneficio hoc

iam totus Christianus Orbis agit: quippe mortales in quibusuis aduersis ad S. Iosephū confugiunt, maximi, minimi, summi, infimi, Religiosi & profani: ac tandem omnes; non in vno solum Orbis angulo, sed terræ totius ambitu, ubi IESVS & amabilis Trias IESVS, MARIA, IOSEPHVS agnoscitur, colitur, & adoratur, eundem debitā pietate prosequuntur.

Habes exiles meas cogitationes, in argumento satis impedito expositas: quoniam præter Deum ac amicos eius Cælites nemo veras & genuinas rationes assequitur. Quo in conatu veniam mihi polliceri non auderem, nisi, quorsum spectaret, claris verbis fuisset antè professus; nihil verò penitus ei reuerentiæ adimit, quam adorandis Dei consilijs, & arcanis Diuinitatis mysterijs, humanarum rerum gubernationem attingentibus, me debere agnosco. Hoc labore defuncti, nunc eos inspiciamus, qui primis exemplis nos erudierunt, quantopere æstimare, amare,

amare, obsequijs deuincire nos eum,
de quo agimus, præ Sanctis omnibus,
post IESVM & MARIAM deceat.

CAPVT V.

*Denarius Amatorum S. IOSEPHI, qui
nos luculento exemplo docuerunt, quantum
existimationis ac pietatis ei præ Sanctis
omnibus post IESVM & MA-
RIAM debeamus.*

VIVAT beata S. IOSEPHVM aman-
tium cohors! quæ quotidie fit
numerofior, eoque excrescit, ut
pauci admodum reperiantur, qui non
expetant magnopere, illi se coetui ad-
iungere. In eius amorem omnes inci-
dunt, qui IESVM & MARIAM diligunt;
ac prout intelligunt, quantas amoris
causas in illo deprehendant, quamque
Dei Filio ac Matri Virgini fuerit acce-
ptus, ita nihil toties canunt, nihil scri-
bunt, nihil pronuntiant, quàm: *Vivat
IESVS, MARIA, IOSEPH!* An-
te hac

te hac satis credebant esse pietati litatum, si identidem ingeminarent: *Vivat IESVS & MARIA!* hoc bonarum mentium intercalare carmen erat; at nunc aliam cantilenam frequentant, ac IOSEPHVM adiungunt: neque hac ætate facile piè amantem reperias, qui non pro tesserâ & grato casti sanctique amoris symbolo has voces capeffat: *Vivat IESVS, MARIA, IOSEPH!* Quod cum mecum repeto, erroris veniâ digni memoria mihi redit, quo sæpe ac diu teneri me sum passus. Olim enim S. Alexium vnice deperibam, vt adhuc mihi in medullis hæret; hinc dicere consueui: *Vivat IESVS, MARIA, & ALEXIUS;* quin & publicè in dedicatione, vt & cap. 8. Sancti federis cum Sanctis ineundi, id fui professus. Amor quippe, quo in S. Alexium à teneris ferebar, ita me loqui docuit: neque adhuc planè familiaris mihi S. IOSEPHI cultus erat, nondum Sol tam serenus animo meo illuxerat, aut alius mihi post IESVM & MARIAM amabilior Ale.

xio meo videbatur. Verum nunc, postquam S. IOSEPHI merita perpendi, modo cum Sponsi MARIE dignitatem aestimaui, palinodiam cano, mecumque statuo, tertium locum ei in animo attribuere, cui potiori iure competit, ac deinceps centies ac millies in vitam repetere: *Vivat IESVS, MARIA, IOSEPH!* Neque propterea S. Alexium præteribo, quin ei inter priuatæ pietatis & admissionis Diuos primas illi relinquam; nunquam enim fidem illi semel datam interuertam, milliesque ac sæpius iterabo: *Vivat Alexius!* veruntamen quoniam ampliori iure S. IOSEPHI merita se mihi offerunt, ipseque SS. Sponsæ suæ est quam simillimus, cum in creatâ Triade sit vna è tribus personis; hunc ordinem obtinuit: fuit enim rationi maximè consonum, vt Personæ illæ, quæ Dei Hominis mysterium proximè promouerunt, in amore cæteris præferantur. Eis pro priuato affectu S. Alexium, aut alium, prout quisque se religiosè in quempiã senserit affectum, subiungam.

Ratum igitur est, S. Iosephum plus
quàm quemuis alium post IESVM &
MARIAM amandum colendumque
esse: in quem finem clientum eius mul-
tudo in dies fit maior. Et quandoqui-
dem magnam utiq; consolationem af-
feret, intelligere, quinam primi om-
nium in eius amore facem prætulerint;
ordine denos huc apponere decreui,
ijs simul amantis animi documentis
in medium allatis, quæ studio imitabi-
li S. Iosephi causâ ediderunt. In ijs
porrò collocandis eum ordinem ser-
uabo, ut non nisi maioris in hunc Di-
uinum amoris rationem habeam; illum-
que, qui cæteros amando anteiuit, cæ-
teris quoque præponam; qui in hoc
negotio fuit inferior, potioribus suc-
cedat. Hunc delectum facienti neces-
se est, IESVM in fronte collocare; quem
Mater Virgo sequetur: ei S. Teresiam
subtexam, atque huic alios, quos post-
modum subsequentes videbis.

I. IESVS CHRISTVS Dei Filius. Li-
quet utique, B. Virginem primitias in
S. Io-

S. IOSEPHI amore nactam; cum illum
vt Sponsum prius amaret, quam IESVS
Filius eius hominem induit. Attamen
dubitandum non est, quin Redemptor
mundi multò maiori eum sit amore
amplexus, quam Dei Mater potuit
quouis ipsum impendio amare: amor
enim, quo IESVS illum prosequabatur,
omnem fidem excedit; neque Angelus
pro dignitate explicare illius magni-
tudinem posset. Hunc diligebat vt Pa-
trem; nemoque filiorum vnquam tam
charum sibi parentem habuit, quam
IOSEPHVS fuit à IESV dilectus, quanta-
cunque illi charitate in patres flagra-
rint: vt proin' amor IESV, quo IOSE-
PHVM Patrem suum fouebat, fuerit si-
ne comparatione omnium simul filio-
rum amoribus maior. Quod autem de
amore, quo idem suam Matrem digna-
batur, asserunt, potest suo modo ad
amorem IOSEPHO impensum trans-
ferri. Quippe post Matrem suam nulli
in terris plus amoris, aut honoris, quam
Patri suo IOSEPHO tribuit, ei precepto,
D 7 quod

quod iubet Patrem ac matrem colere, cunctis mortalibus exactius religiosius, amantiusque obsecutus Huic Filij ac Filij talis in talem Patrem amor, eum insuper amorem adiunge, quo in eum multis alijs nominibus prouocatus flagrabat; animaduertes profecto, quousque amor ille excrescat. Mihi ausculta, atque tum de amoris IESV in IOSEPHVM vehementiâ sententiam feres.

Imprimis vt Seruatorem suum coluit; quandoquidem vitam eius tuebatur, cùm Herodis furori subtractum in Ægyptum abstulit, summâ illâ charitate Seruatoris sui Seruator effectus, Dein' vt nutritium Patrem observabat, quippe cuius sumptu ac sudore vitam suam sustentabat. Vt Angelum custodem dilexit: alij quidem mortales à Deo vitæ suæ custodes Angelos accipiunt; solus IESVS hac custodiâ non indiguit, cui Diuinitas Verbi eius humanæ naturæ associata suffecit: nihilominus cùm Deus tutorem illi in
hu-

humano corpore conspicuum destinaret, fors tam beata S. IOSEPHO obtigit; qui triginta circiter annorum spatium perpetuus Dei Homini ductor & gubernator fuit, aduersus Christum officio fidissimi Custodis Angeli probe functus. Eundem ceu Patrinum suum aestimabat: ab ipso enim IESVS nomen suum Circumcisionis die fortitus est, quod ut illi imponeret, fuit diuinitus ab Angelo edoctus. Et ut paucis absoluiam, vis dicam qualiter eum amauerit? ut pupillam oculi dilexit: ita IOSEPHVM à se amatum, ipse IESVS mihi auctor est; si fides est cuidam historiae Orientali habenda, quam Christiani in Oriente pro verâ capiunt, & à diuersis auctoribus hodiernis, qui de laudibus S. IOSEPHI egerunt, recensetur. a Compendio rem illic pluribus pertractatam enarrabo. Seruator noster olim cum Discipulis suis de vitâ S. IOSEPHI collocutus, inter alias has voces memoratu maximè dignas ad

a *Morales in Matth. Isidorus Dominica.*

ad testandum suum in patrem putatum
cium amorem emisit. In rebus omni-
bus ita cum IOSEPHO agebam, velut fi-
lius eius essem: eum ego patrem voca-
tabam; vicissim ille me filium appel-
lauit: eius omnes nutus & imperia se-
quebar, & IOSEPHVM Patrem meum
non secus imò plùs, quàm pupillam
oculorum meorum diligebam.

Sed fortassis indicia & effectus amo-
ris, à Filio in patrē profecti, à me per-
censeri cuperes, cuius magnitudinem
tantopere propugnem? libenter tibi
obsequar: ea paucis habe. Omnia do-
cumenta, omnes blanditiæ, omnes a-
moris illius testificationes, quibus Dei
Filius charioribus amicis, Sanctis ser-
uisque dignioribus se insinuabat, eæ-
que magis auctæ & frequentes S. IOSE-
PHO fuerunt à IESV præstitæ. Expende
nunc, an non ille fuerit IESV cæteris
vniuersis post Angelorum Reginam
charior. Magna utique gratia tibi vi-
debitur, quæ B. Magdalenæ de Vrsinis
facta est, quando posuit IESVM Infan-
tem

item paleis incubantem, vt olim in stabulo Bethlehemitico visebatur, intueri : vt & B. Tereſæ de la Cerda, quæ quòd lauare ac emundare ſacra lintea Chriſti SS. Corpori inſternenda ſoleret, nec à loco, vbi ſiccanda penderent, pedem latum diſcederet, ne muſcæ aduolantes illa inquinarent; pro præmio tam piæ curæ IESVM paruulũ vidit, ijs inſidentem, dein totum ſe inuoluere. *a* Magni facies S. Mariæ Magdalenæ felicitatem, quòd ſacros Seruatoris pedes in Simonis domo ſit oſculata; pluriumque aliorum, quibus eiſmodi fauores obuenerunt. Magna hæc ſunt, fateor; ſed S. IOSEPHO exhibitæ beneuolentiæ comparata nihil erunt : is enim non ſemel tantũ eo tempore, quo in præſepi ac foeno iacuit, ſed toto infantie illius decurſu, eum conſpexit : ſæpe ſæpius illum in faſcijs iacentem contemplatus eſt, cum in eo linteis inuoluendo S. Virginem

a Ex P. Ioanne à S. Mariâ in hiſt. Ord. S. Dominici.

nem adiuuit, & sexcenties in eiusmodi
occasionibus sacrosanctos eius pedes
osculo attriuit. In admirationem ra-
peris, quoties S. Ioannis familiarita-
tem consideras, in IESV Magistri sui
pectore quiescentem; qui ab eius di-
vino ore plurima arcana didicit. Et
quid hoc totum, si cum S. IOSEPHI fe-
licitate conferatur? Centies iterum-
que centies IESVM Filium suum bra-
chijs excepit: quando in Ægyptum
cum ipso profugit, ac ibidem substi-
tuit, millies iterumque millies in eius
oscula & amplexus ruit: quamdiu in
eius domo fuit versatus, quavis occa-
sione ab eo fuit consiliorum suorum
arcana edoctus. Maximi facis, cum
audis, IESVM semel Pontificio habitu,
dexteraque ad impertiendam B. Vrsu-
læ Valentinae benedictionem sublata
comparuisse, ac mille delicijs eo tem-
pore illius mentem perfudisse: eundem
aliàs eius cubiculum noctu ingressum,
cum precibus ipsa vacasset, instar So-
lis micuisse, eamque tam amanti fuisse
obtura

obtinu dignatum, vt animo inde penitus amore faucio extra se raperetur. SS. Apostolos magnopere suspicis, quod viuere & agere trium annorum spatio cum Dei Filio potuerint, eum conspici, alloqui, interrogare, audire incredibili voluptate soliti. S. IOSEPHVS his omnibus est superior; vt qui non tres, sed tricenos annos eum in oculis in sua domo habuerit, non Pontificia cyclade, sed prodigiosa veste indutum, quæ cum crescente SS. eius Humano Corpore crescebat; qui non Apostolorum more hinc inde comitantem est secutus, sed in eodem domicilio cum ipso degebat, vt diuinæ eius præsentia posset ad libitum recreari. Iactas, maius beneficium non esse, quam quo B. Ioanna Francica fuit ornata; quando Seruator noster dignatus est in eadem cum illa mensa accumbere, etsi omnium ferculorum ac lautitiarum loco, tria duntaxat corda in argentea lance Christo apponeret: quæ ipsa conuiuantium, IESV nimirum

MA-

MARIÆ & B. Ioannæ corda fuere. Tandem Apostolorum in supremâ Cænâ, in Lazari, aliorumque conuiuio gratiam facis; quod communi cum Magistro suo sint mensâ vfi: neque confideras, IOSEPHVM tot annis cum Dei ac suo Filio cœnâsse, alloquijs & familiari consuetudine tam ipsius quàm SS. Virginis recreatum: quod vtique beatius est, quàm semel, aut etiam cum Discipulis datâ commoditate aliquantò sæpius cum eo assedisse. Admiraris, IESVM variè aut in monte Thabor fulgentem gloriâ, aut post eius in cœlos abitum tot Sanctis, vt est S. Catharina Senensis, S. Terefia, S. Ignatius, S. Franciscus, S. Dominicus, S. Paulus, & mille alij diuino prodigio apparuisse, formæ ac lucis splendore radiantem, cælesti nonnunquam symphoniâ accinente; vt historiæ & res Diuorum gestæ passim affirmant: & non admireris, eundem à S. IOSEPH, cum in eius ædibus versaretur visum, plerumque diuinâ quadam luce circumfufum, è quâ ipse
instar

instar solis emicabat; ipsius Dei Matris testimonio, quæ prodigium S. Brigittæ in hunc modum recenset: *a* Ego, & IOSEPHVS, inquit, sæpissimè admirabilem lucem conspeximus, in cuius medio Filius meus resplenduit, eodem tempore cælesti Angelorum concentu recreati, qui eius laudes canebant. Censes, non esse maius vllum Iesv suos amantis facinus, quàm quando non dedignatur, in supremo vitæ articulo se palàm conspicuum eis exhibere, & consolationem afferre. Idem puta S. IOSEPHO factum potiùs, quàm plurimis Diuorum, qui ex hac vitâ ad meliorem hac felicitate donati, abierunt: par enim gratia nulli euenit, si Historia Orientalis, quâ de suprâ mentionem feci, fidem meretur; vbi refertur, Christum S. IOSEPHO in supremo morbo adstitisse, ad lecti eius caput versatum, qui ei manum præbuerit, & ad postremum vsque suspirium sit consolatus: cumque vitâ excessisset, os & oculos

a Lib. 9. Reuelat. cap. 5.

oculos illi clausisse, suisque manibus cultum ad decentem à morte oris compositionem effinxisse. Itaque postulanti tibi, à me IESV amoris in S. IOSEPHVM argumenta proferre, morem gessi. Nunc ad alios eius amatores gradum promoueamus.

II. Fuit S. MARIA Dei Mater, quæ in S. IOSEPHI amore excelluit. eum enim ut Sponsum diligebat; neque Sponsarum vlla tantoperè tam castè sanctèque maritum suum, ut MARIA IOSEPHVM, amauit. Eum ut Virginitatis suæ defensores, ut fidum honoris sui Seruatorem dilexit; quoniam cum illà versatus eandem ab illo probro exemit, cui fuisset apud cæteros obtinentem diuinâ prole vterum obnoxia, si ab illà digressus, negasset eius se sobolis parentem esse. Eundem ut omni post Filium amore dignissimum inter filios hominum colebat; & quia ipsa rerum pretio suos amores attemperabat, hinc amor ille, quo S. IOSEPHVM tot nominibus amari dignum fove-

fouebat, maximus omnes Sponsarum
amores excessit, quantumcunque in
suos coniuges aluissent. Ex eo tam præ-
stanti in S. IOSEPHVM amore fiebat, vt
ad minima etiam illius obsequia se ab-
ijceret, ei inseruiendi & cibos illi ap-
parandi studio: clarè quidem Virgini
perspectus erat gradus ille, quem ipsa
in terris ac cælo Dei Mater & Angelo-
rum hominumque Regina obtinebat,
& idcirco IOSEPHVM se esse inferio-
rem: attamen amor, quem illi impen-
dit, posthabitis illis momentis ad quos-
uis ei præstandos honores, operam ac
reuerentiam, illam vrgebat; adeò qui-
dem, vt titulis in eum honoratori-
bus vsa, dominum suum compellaret,
nec aliter ei quàm summæ submissio-
nis ac venerationis indicijs loquere-
tur. Hæc, vt omnes alias eiusmodi mi-
nutas actiones à me allatas, & posthac
afferendas, ex S. Brigittæ Reuelationi-
bus hausi, eidem Diuæ ab ipsâ Dei Ma-
tre traditas. ^a Sed alio insuper monu-
mento

^a Lib. 7. Reuel. S. Brig. c. 25. Lib. 6. cap. 59.

mento B. Virginis in Sponsum amor
 consignandus est. Cum quidpiam al-
 teri in amoribus est, instituendis de il-
 lo sermonibus ac pertexendis mille rei
 amatae laudibus satiari non potest: ad
 hanc notam explora sis, num MARIA
 in amando IOSEPHO tota fuerit. Spon-
 sus meus, ait illa, & cautè admodum
 parceque loquebatur; nunquam ver-
 bum illi intempestium excidit, nun-
 quam conqueri, nunquam obmurm-
 rare, nunquam irati, vel impatientis
 animi signum prodere, deprehensus
 est. Paupertatis fuit patientissimus, vi-
 gilantissimus ad laborem summè obse-
 quens, & ad quoduis propensionum
 mearum indicium paratissimus. In eos,
 à quibus malè habebatur, erat huma-
 nissimus; cum aduersus obloquentium
 criminationes meus honor fuit pro-
 pugnandus, acerrimus; diuinorumque
 operum testis fidelissimus. Ex hac mor-
 tali vitâ sic decessit, vt nihil nisi cælum
 suspi-

a Lib. 7. Reuelat. S. Brigit. c. 25. Lib. 6.
 cap. 59.

suspiraret: cui tanto desiderio inhi-
 bat, fide promissi diuini fretus, vt iden-
 tidem repeteret: vtinam viuam, & vi-
 deam circa me voluntatem expleri!
 quod ad consuetudinem inter homi-
 nes attinet, rarò admodum cœtus adi-
 bat; neque iucundum illi erat, cum
 rebus creatis versari: omnis autem eius
 oblectatio fuit, diuinæ voluntati ob-
 sequi; cuius causâ ingenti modò glo-
 riâ potitur. Hactenus MARIA in gra-
 tiam laudesque Sponsi sui IOSEPHI dis-
 ferta.

III. S. Tereſia fuit, illa in cultu S.
 IOSEPHI tam strenua, dignaque inter
 præcipuos eius cultores cenſeri. Eum
 ſibi maturè pro Patrono delegit, sæ-
 pius eius ſe fidei commendare ſolita,
 vtpote quem illa præ reliquis Sanctis
 ſtudioſius obſeruabat, eumque pa-
 trem ac Dominum ſuum vocabat. Sin-
 gularis eius in hunc Diuum fiducia
 fuit, quòd ipſa fateretur, ſe nihil ab
 eo vnquam poſtulâſſe, cuius repulſam
 tuliffet; etſi multa corporis ac animi

E

causâ

causâ ab eo flagitâisset. Hinc dictita-
 bat, videri sibi, Deum nolle nos alio-
 rum Sanctorum ope iuuari, nisi in cer-
 to quopiam ærumnarum genere, S. IO-
 SEPHVM verò in rebus omnibus nobis
 esse præsidio: veluti docere nos vellet,
 quemadmodum in terris ei vt patri
 suo obtemperauit, eodem omnino
 modo cum ipso se in cælis agere, ratas
 que omnes eius preces habere. Hic
 sensus S. Terefiæ de S. IOSEPHO suo
 fuit, omnes inde cohortantis, suo ex-
 emplo pro singulari cum Patrono ad-
 sciscerent, tunc maximè, si quis vacare
 orationi, Deumque precandi callere
 artem desideret. Ipsa certè experien-
 tiâ felicique successu edocta, ei, cui ma-
 gister deesset, à quo precandi metho-
 dum addisceret, pro Doctore S. IOSE-
 PHVM adeundum, à quo haud dubie
 esset probè erudiendus. Nihil denique
 omisit, quod ad propagandum in plu-
 res S. IOSEPHI cultum faciebat: & vt
 erat illi vnice deuota, vehementer cu-
 giebat, mortalium omnium corda suo
 affectu

affectu, hoc est, ardenti in S. Iosephum amore ac pietate imbui. Hoc eius desiderium experimento, quo à Deo tot bona illius oratione ac meritis obtinuit, stabilitum effecit, ut idem omnibus polliceretur, qui ad eius opem confugerent, sanctè asserens, neminem se novisse, S. Iosephi cultui addictum, aut peculiaribus officiis de illo bene meritum, qui non magnos in virtute progressus fecisset. Hæc dixisse sufficiat, ut eam huc collocemus, quæ prima præterito sæculo S. Iosephi venerationem vulgavit, ac in usum reuocavit, in omnes modos intenta, eius notitiam amoremque mundo hoc præsertim tempore publicandi, quo omnium maximè cælesti ac singulari nobis auxilio est opus.

IV. B. Caspar Bonus est, ex Ordine Minimorum vir eximie sanctus: cui nihil ita cordi post Iesum, & Mariam, ac Iosephum fuit: totâ vitâ magnis illum sibi obsequiis deuinxit; neque in horâ mortis ad alium Diuorum quàm amabilem hunc Patriarcham confu-

git. Præcipuè verò in colendo IOSEPH nomine eximius fuit, quod cum IESU ac MARIA SS. nominibus vnà complectebatur: in omni vitâ hæc illi solennis tessera, hæ voces erant, IESVS, MARIA, IOSEPH: facile enim intelligebat, omnem felicitatem gratiamque nominum in hac sanctorum Nominum triade versari, eaque boni ominis, & mellis plena esse, vti eleganter quispiam patet hisce verbis expressit:

*Hæc tria Nomina,
Bona sunt omnia,
Et mundi lumina,
Et celi limina.*

Ita persuasus, vt in Hagiophili Blanditijs Sanctis Cap. I. Exercitio V. diximus, perpetuò propè his tribus Nominibus vtobatur, eaque promuntiabat, siue interrogaret, siue responderet, siue cum exteris, aut Religiosis colloqueretur; ijs est solitus sermonem auspicari, ijsdem finire; eadem admirando interponendo, digrediendo ingeminabat: IESVS, MARIA, IOSEPH, mi Fra-

ter,

ter, portam mihi aperi; ianitori dicebat, cum vellet domo egredi: IESVS, MARIA, IOSEPH, mi Pater, bene veneris; occurrentem Religiosum aliunde profectum salutabat: atque ita quavis aliâ occasione in ore illi, IESVS, MARIA, IOSEPH fuit. Porro vt viuus ei pietati se totum addixit, ita in eius vfu mori optauit: hinc supremo morbo oppressus, identidem eos, qui aderant, rogauit, vt, si viderent illum cum morte luctari, aliud nihil, quàm IESVS, MARIA, IOSEPH, ei occinerent; velut omnes eius affectus his tribus nominibus conclusi essent, in hoc vnum intenti, vt extremum spiritum in ES, hisce Nominibus amitteret. Neque secus illi, ac optauerat, euenit; moriturus enim postremas illas voces edixit: *Bone IESV, miserere mei!* & mox: IESVS, MARIA, IOSEPH. *a* O vt nobis hac morte defungi liceat!

V. Franciscus Salesius Genuensium Episcopus occurrit; qui Antistes tantæ

E 3

sancti-

a Ex A. d. Atichi in histor. Ordinis.

sanctitatis mirè fuit S. IOSEPHO dedi-
tus: penitusque mihi persuadeo, huic
Sancto peculiari pietate eum se deuo-
nisse, & præ cæteris omnibus plùs illi
honoris detulisse: ita me P. Petrus Bar-
naudus è Societate nostrâ docuit, cui
contigit eius morbi ac mortis actis in-
teresse. Is duo, aut tria memoratu di-
gna argumenta deprehendit, vnde sa-
tis eius eximia in S. IOSEPHVM pietas
patesceret. Pridie, quàm sanctè de-
cederet, cùm iam pararet Lugduno
excedere, apoplexiâ, quæ illum cor-
ripuit, nondum se prodente, P. Ber-
naudus Collegij nostri tunc Rector,
vale illi dicturus, eò se conferebat, vbi
sua, totiusque Collegij, quod est S. IO-
SEPHI nomine insignitum, religiosa
obsequia illi deferret: cui sanctus
Præsul responsi & aulicæ ambagis lo-
co, mirâ humanitate, verbisque amo-
re ingenuo plenis, mi Pater! inquie-
bat, an ignoras, me totum S. IOSEPHO
sacrum esse? Idem Pater mihi recen-
suit, cùm sequenti nocte in religiosiss.
fimi

simi Antistitis cubili excubias ageret, ut inualefcente morbo morienti adesset, neque secum Breuiarium ad persoluendas preces haberet; sibi ægrè fuisse oblatum, vnâ duntaxat imagine S. IOSEPHI instructum. Neque illud hîc prætereundum, quod eodem spectat, magnumque Francisci studium in S. IOSEPHVM testatur. Primus ipse in templo nostro S. IOSEPHO sacro concionem habuit, ipsâ natali eiusdem Diui luce: sed vide, quonam pacto id præstiterit. Eminentissimus Cardinalis Marquemontius eum induxerat, ut festo S. IOSEPHI die in Monialium Carmelitarum sacrâ æde pro concione diceret: cui P. Barnaudus superueniens eundem rogabat, vellet eodem die in templo nostro verba facere. Tum pijsimus Præsul cum id beneficium Patri minimè negaret, hoc adiecit: Vide sis, mi Pater, inquiens, eodem die iubeor geminū partum eniti, ut debeam de successu ambigere; sed S. IOSEPHI amore nihil detrecto. Ipsa dein

Diui luce mane auditus è superiori loco, tam feliciter perorauit, vt peracta concione, cui sesquihoram dedit, vt ad satietatem posset de summis eius Diui, quem amabat, dotibus ac eximijs laudibus differere, Cardinalis Marquemontius cæteri que auditores omnes facile collegierint, quanto ardore affectu que animi S. IOSEPHI honorem sectaretur. Insignis illa concio luculentam dissertationem in memoriam mihi reuocat, quam in libro Sacrarum dissertationum idem Antistes de Virginei Sponsi virtutibus instituit: vnde viderem apparet, quantam de S. IOSEPHO existimationem, amoremque in eum conceperit. Ex hoc vngue poteris leonem agnoscere. O quantus est S. IOSEPHVS? inquit eius Sermonis initio: neque enim solum est Patriarcha, sed Patriarcharum Coryphæus: non est simplex confessor, sed Confessore maior; in eius confessione clauduntur dignitates Præsulum, generosa mens Martyrum, Sanctorumq; reliquorum omnium.

omnium. Iure igitur Palmæ, ceu Regi
arborum, comparatur. Atque hæc pau-
ca sufficiunt, ut de loquentis animo, a-
moreque, cuius causam laudesque illic
pertractat, coniecturam facias. Nihil
superaddam; cum indubitatum sit,
Franciscum Salesium è præcipuis S. Iose-
phæ cultoribus fuisse. Cuius rei si
maiora velis indicia perspicere, Mo-
niales sub B. V. visitantis tutelâ & no-
mine conscriptas consule, quæ ex eius
disciplinâ & sacro Ordine, quem insti-
tuit, profectæ, eundem auctoris sui
amorem in Dium Iosephum hæredi-
tate acceperunt. Illæ nobis haud du-
biè affirmabunt, Patriarcham hunc
suum S. Iosepho librum de Amore Dei
dedicasse; primum eius Ordinis tem-
plum Anicij eius tutelæ consecrâsse;
eumque Dium in Religiosorum ri-
tuum codice Sanctum Tutelarem ap-
pellatum; eundem iussisse, in omnibus
earum domicilijs diem eius festum so-
lenni ritu celebrari, ipsasque peculiari
pietate hunc Dium prosequi; com-

mendatum sibi annotatumque instituti legibus esse, singulari studio ei se consecrare; moniales, à quibus exercentur Nouitiæ, pio recepto usu solere candidatas, cum primùm meditationis studio se addicunt, instruere, ut S. IOSEPHVM pro Duce peculiarique eius exercitij patrono assumant. Istæ scilicet filiæ sunt, quæ Patris & auctoris sui exempla imitatæ, IOSEPHVM amant, amoris illicium.

VI. B. Margareta de Castro ex Ordine S. Dominici esto. Hæc, ut iucundum nobis est, eorum sæpe meminisse, quæ amamus, pro ordinario meditando themate plerumque IESVM Infantem in stabulo natum, ponè adstante Virgine Matre, & S. IOSEPHO, sumebat: imprimis verò illa obsequia, quæ gloriosus ille Sponsus: Virginis IESV parvulo eiusque SS. Matri præstabat, miram illi consolationem tenerumque in S. IOSEPHVM amorem conciliabant. Quæ res miraculo fuit approbata: Deo enim id agente eius cordi diuinum
hoc

hoc mysterium ac tres SS. personæ
erant graphicè incisæ, inaudito ac in-
credibili beneficio simul & prodigio:
ita vt sæpe amicis suis loqui audiretur;
ô si scires, quid penes me geram, quid
in hoc corde lateat! atque reipsa post
eius mortem, cùm eius corpus aperi-
retur, tum vt cordis eius secreta ex-
plorarent, tum alias ob causas, in il-
lius corde tres gemmæ sunt repertæ,
perfecto opere cælata, quæ oculis ex-
hibebant, quidquid Margarita cha-
rum in viuis & terris habuit. In pri-
mâ B. Virginis imago visebatur ele-
ganter facta, coronâ ex auro caput re-
dimita: in alterâ IESVS paruulus ve-
nustissimi oris apparebat humi po-
situs, aliquot ouibus eum cingenti-
bus: in tertiâ S. IOSEPHVS venerabilî
specie cernebatur, pallio aurei ope-
ris opertus, quod ex humeris deflue-
bat, columbâ capiti insidente; ad cu-
ius Diui pedes monialis visa est in ge-
nua prouoluta, supplicantis habi-
tu, Margaritæ defunctæ persimilis.

Tibi nunc considerandum relinquo, quantâ voluptate spectaculum illud intuentes implêrit, cum primum fama prodigium euulgavit: & an non passim fuerit hominum sermonibus celebratum, hunc pietatis illius fructum esse, quam S. hæc Virgo in IESVM, MARIA, & IOSEPHVM concepit, vltimum præsertim; quando quidem ad eius Divi pedes prostratam illa cælestis calatura exhibuit, cui tam insignem cultum ac honorem habuit. Et quod magnopere gaudendum, tres hæc tanto miraculo insignes gemmæ etiamnum in vrbe illâ penes S. Dominici familiam religiosè asseruantur, & omnium admiratione illic spectantur; etsi plures anni sint à B. Margaritæ obitu elapsæ. a

VII. B. Agatha de S. Cruce eiusdem Ordinis quondam festo Purificationis B. Virg. die singulari desiderio exarsit. S. IOSEPHVM colendi, hac ferè occasione. Feminas quasdam, quas nuper à pec-

a Ex Antonio de la Pena.

à peccandi consuetudine retraxit, datâ operâ grauius obiurgabat, vt eas metu coërceret, caueretque, ne ad vomitum redirent: quo facto suborta animo religio turbas illi excitauit, quod dubitaret, num iustò acerbius eas inuasisset. Vnde statuit, Sacerdoti eâ de noxâ se accusare, & ad templum festinare: vbi cùm se ad confessionem ritè peragendam accingeret, B. Virgo se visendam illi obtulit, IESVM paruulum brachijs amplexa, S. IOSEPHO Sponso comitante: tunc illa non pratermisit, occasione vti, veniamque errati sui à Matre & Filio postulauit, quam ei verbis melle dulcioribus indulgere. Hæc tam insignis gratia sibi à B. Virgine à Paruulo IESV facta tantam B. Agathæ lætitiâ attulit, vt totum eum diem laudibus & agendis Dei Matri gratijs infunderet, seque in considerandis S. IOSEPHI diuinis amoribus occuparet, qui è præcipuis erat, qui sacris ritibus in Ierosolymitano templo festo Purificatæ Virginis die interfuere.

Multum sanè B. Agathæ profuit, hæc vidisse: ab eâ enim horâ mirè in B. Virginis SS. Sponsum rapi se magno pietatis incremento sentiebat. Quin eius quodam festo die mirabili ostento, quo de eius vitâ & morte erudiebatur, recreari meruit: quo tempore Deus illi significavit, cum S. Iosephus in agone esset, maximo illi dolori fuisse, quòd esset à Societate & dulcissimâ consuetudine IESV & MARIE auellendus, probè gnarus, se corporis ergastulo emissum, Deum hominem intuendi facultate tantisper cariturum, eiusque Resurrectionem sibi esse subinde expectandam. Eo fastidio durante, iussum esse à Christo minimè affligi, quòd inde emigraret; paulò post, vt primùm vatum oracula essent expleta, se illi denuo cum Patre cælesti visum iri. Illis verbis S. Iosephum respirasse, ac multò maximâ fuisse voluptate perfusum, cum IESVS imminente morte pro eo ad Deum Patrem preces profudit; seque vidit ab hac vi-

tâ

tâ ad alteram Seruatoris sui brachia, & in oculis SS. Virginis Sponsæ suæ transire. a Magnas sanè rationes inde B. A. gatha potuit haurire, ob quas SS. IosephVM nouo maximoque ardore veneretur.

VIII. Yolanta de siluâ itidem è S. Dominici familiâ: cui summè volupe fuit, IESV, amore generis humani fascijs inuoluti, infantiam meditari: quæ tam frequens meditatio in eius animo maximam in S. IosephVM pietatē excitauit: fors enim tam beata ipsius auribus accidit, vt IESV Infantis posset teneras voces exaudire; oculis, vt per omnes eum infantia gradus & actiones obseruaret; brachijs, vt eum tenere, gerere, amplexari licuerit; ori, vt multis illum osculis fatigaret, & quoties vellet, illi osculū imprimeret. Ob eiusdem Christi Infantiaæ honorem tenero sensu in SS. Innocentes, eius causâ mortuos, ferebatur: in quem finem ipsa quot annis centies ac quadragesies quater millies pro

a Ex P. Ioanne à S. Mariâ,

pro eorundem honore orationem Dominicam recitabat, quorundam opinione persuasa, tot omnino fuisse peremptos: id quod videtur S. Ioannes in Apocalypsi affirmare. ^a Ex toto isto pietatis apparatu magnos illa progressus fecit, fructusque retulit: quippe imminente obitus horâ S. Iosephus cum SS. Innocentibus, eius in se pietatem remuneraturus, ad eam inuifit; nec prius inde discessit, quàm illam inde egressam in cælum deducerent.

IX. Ioannes Gerson Vniuersitatis Parisiensis Cancellarius. Nemo Dini fuit alterius vnquam amantior, quàm vir hic maximus in S. Iosephum propendebat. Libellum, quem Iosephinam inscripsit, totum in eum finem composuit, vt satis loqui de S. Iosepho posset. Credebat plerasque suarum concionum non esse omnibus numeris absolutas, nisi aliquid de S. Iosephi laudibus ijs aspersisset. De illo tractandi occasionem sedulò sectabatur.

hinc

^a Apoc. 14.

hinc ij, qui hodie è posteris excurrere
in S. IOSEPHI laudes voluere, nihil ferè
præclari attulerunt, quod non ex Ger-
sone hausissent: neque aliam cantile-
nam texebant, quàm ab illo præeunte
didicissent. Qui verò eius maximum
S. IOSEPHI exornandi studium vellet
intelligere, necesse illi foret, omnes eas
laudes evoluere, quibus ad concilian-
dam Diuo illi venerationem utebatur.
Hic est, qui asseruit, S. IOSEPHVM non
secus, ac S. Ioannem Baptistam fuisse in
vtero materno labis originalis absolu-
tum. Hic idem tuetur, S. IOSEPHVM
omni vitioso cupiditatum fomite ca-
ruisse, neque vnquam desideria ratio-
ni aduersa sensisse. Hic est, qui affir-
mat, S. Patriarcham fuisse in gratiâ
confirmatum: cum IESV resurgente
resuscitatum: eundem ita rediuium
postea SS. Virgini Sponsæ suæ appa-
ruisse: post Virginem Matrem nemi-
nem inter omnes Diuos maius in cælo
fastigium obtinere. Si ipsum audires,
dicerès, hunc vnum S. IOSEPHI enco-
miasen,

miaſten, reliquos omnes in hac re multos eſſe. Hic denique eſt, qui eoſque S. IOSEPHVM in ſublime extulit, vt cum & quoad gratiam, & quoad virtutes, prærogatiuas, & gloriam poſt IEſVM & MARIAM primo loco ſummoque collocaret. Ad quæ tam luculenta indicia quis negabit Gerſonem S. IOSEPHI maximopere amantem fuiſſe?

X. Henricus Carnutenſis Canonici agmen claudat: eius integerrimi viri omnis propemodum cogitatio ad cultum S. IOSEPHI aut in ſe, aut in alijs propagandum ſpectabat. Idem inſignem librum de S. IOSEPHI laudibus, & caſto eius cum Dei Matre Conubio moliebatur, ſed morte præuentus ad finem perducere cœptum opus haud potuit. Quid igitur credas eum tentâſſe, ne quid inde S. IOSEPHI honori decederet? Ioannem Gerſonem Pariſienſis Vniuerſitatis Cancellarium, veterem fidumque amicum exaratis alienâ manu litteris rogauit, quandoquidem obſtante morbo prohibere.

hiberetur, operi manus vlteriùs ad-
mouere, vellet aut ea, quæ illic cæ-
perat, ipse pertexere, aut eiusdem ar-
gumenti simile opus elucubrare. Res
ad eius votum successit; Gerson enim
varia de hoc themate concinnauit,
tam vt suæ propensione, quâ cupiebat
Orbi gloriam S. IOSEPHI celebrem ef-
ficere, faceret satis, quàm vt Henri-
ci Chycoti, viri sibi amicissimi, volun-
tatem exequeretur, æternâ memo-
riâ digni, quòd tantoperè S. IOSE-
PHVM coluerit. a Alterum sui in eum
amoris documentum adiungam: quòd
videlicet testamento liberalem pen-
sionem annuam Canoniorum Carnu-
tensium Collegio legârit, eâ tamen le-
ge, vt quotidie memoriam S. IOSE-
PHI Patroni sui charissimi recolerent,
eiusque honori Antiphonam quam-
piam accinerent; vt inde occasionem
haberent, singulis diebus eius opem
implorandi, sensimque debitæ in eum
pietatis vsum comparandi, dum sæ-
pius

a Ex Ioan. Gersone, Tom. 4.

pius eius se precibus ac fidei commendant. Quæ duo monumenta concepti in illum amoris sanè merentur, ut locum inter eius, quem tantopere observabat, amantes obtineat.

Atque hic est S. IOSEPHI amantium denarius, qui præclaris exemplis nos invitârunt, ut eius meritis honorem haberemus, eiusque patrocinium clientes prensaremus, certò persuasi, nos incredibile rerum nostrarum compendium facturos. Sunt utique plures alij S. IOSEPHI amatores, in utroque sexu visendi, quorum catalogus foret prolixior. Huc apponere B. Hermannum de Steinfeld ex Ordine Præmonstratensium debebam, cui Dei Mater IOSEPHI nomen imposuit, postquam dignatâ est, illum pro Sponso sibi adsciscere; solitaque est sæpe eius brachijs Filium suum immittere, ut eum S. IOSEPHI exemplo felix gerulus portaret. *a* P. Petrus Cottonus Societatis IESV, totâ Galliâ ob raram virtutem cele-

a Ex eius vitâ in Surio.

celebris, hinc etiam locum sibi vindicaret; neque enim communi duntaxat sensu S. Iosephum colebat; eius quippe operâ, consilioq; Lugdunense Collegij nostri templum fuit S. Iosepho dedicatum, non procul ab eo loco, quem Belle-court vocant, dissitum; estque primum Gallia totius templum, quod glorioso fuerit hoc nomine insignitum. Eius ardor, quo cupiebat eum Diuum omnibus officijs, ac honoribus demereri, summus erat; qui si, ut famâ celebratur, diuinitus obitus sui diem præsciuit; credibile admodum est, hanc ei gratiam id agente S. Iosepho factam. Ut sit, constat certè, festo illius Diui die P. Cottonum obiisse: quæ res non modico nobis indicio est, calum eius in S. Iosephum constans per omnem vitam studium approbasse. Sancta quoque Brigitta, S. Gertrudis, quæ cælitus iubebantur ei esse denotæ, è Carmelitarum item Ordine Anna à S. Bartholomæo, & Anna à Iesv, S. Terefiæ in illo amando exemplar

plar maternum secutæ, omittendæ nõ
erant. Huc inferendi insuper egregij
quique scriptores erant, qui perhõ-
noricè de illius perfectionibus sunt
locuti: quales sunt S. Bernardus,
S. Bernardinus Senensis, S. Ioannes
Chrysostomus, S. Gregorius Nazian-
zenus; S. Petrus Chrysologus, S. Tho-
mas Aquinas, & post hos alij recen-
tiores Diego de Aranâ, Carolus Sten-
gelius, Petrus Morales, Stephanus Bi-
netus, Carolus à S. Paulo, & complu-
res alij. Neque dissimulandæ forent
tot præclaræ mentes, si perspectæ no-
bis essent, quæ perpetuò eius obse-
quijs vnicè se deuouerunt; è quibus
aliæ adhuc vitam aut in Religiosis fa-
milijs, aut foris degunt, aliæ illam cum
beatâ permutârunt. Hos omnes nu-
merosam S. IOSEPHI amantium cohõ-
tem effecturos, nullus dubito. Censeo
nihilominus, sat multos me tibi eorum
fuisse, qui suis te exemplis incitent, vt
ijs te in S. IOSEPHO diligendo confor-
mes;

mes; quod vnum spectavi hoc capite
tibi persuadere.

Quod si hæc exemplaria ad finem
meum obtinendum necdum sufficiant,
atque necesse sit, modum tradere,
hunc Diuum colendi, ac facilia ex-
ercitia suggerere, quibus affici queat;
ne quid patiar meo consilio deesse,
præsto sum, in quatuor proximè se-
cuturis capitibus tuæ expectationi sa-
tisfacere: continebunt illa præcipuas
quasque pietatis in S. IOSEPHVM exer-
citationes, in quamvis occasionem
paratas. Polliceor mihi, hanc meam
institutionem minimè infructuosam

fore. Nunc igitur operi calamum,
ac tum manus ac animos ap-
plicemus.

CAPVT VI.

*De statâ & ordinariâ pietate, quâ S. IO.
SEPHVS quotidie coli potest.*

NVSPIAM disertior est amor,
quàm cùm rebus, opere, eorum.
que bonorum exhibitione lo-
quitur, quæ illi, quem diligimus, cu-
pere nos profitemur. Quid enim iu-
uat sæpius ingeminare: Amo, amare
volo, colo, colere volo S. IOSEPHVM,
quem post Filium & Sponsum eius
pluris, quàm Sanctos cæteros vniuer-
sos facio: si hic amor ac honor intra
verba tantum & labra consistat, nullo
cuiusquam operis successu visendus?

Quidquid igitur in medium hoc lo-
co adducam, ad vnum hunc scopum
collimabit, vt amoris laborem persua-
deam: non quòd cogitem, omnia illa
fufcipienda esse, quæ proponam, quòd
minimè affecto, sed vt copiam pro de-
lectu subministrem, meumque Lecto-
rem inducam, quòd secum decernat,
velle

velle se posthac pro statuto pietatis exercitio, in S. Iosephi honorem singulis diebus obeundo, vnum caput aut plura simul è septem, aut octo, quæ modò explicabo, assumere: ea cuncta tam sunt factu facilia, tantæque utilitatis, vt extra obstinatos & rerum ad salutem spectantium fastidio plenos, nemini bono graue sit futurum, exercitijs à me proponendis se tradere; cum illa omnia non minus gratae facilitatis, quàm insignium commodorum in se plurimum contineant. Nunc à S. Terefia pietate ordiamur; tum reliqua prosequemur.

I. S. Iosephi imaginem aut in oratorio, aut in cubili, aut in precatorio libro, aliove loco habere. S. Terefia enim vnicè deuota id agere minimè neglexit: vt enim ex gestis eius habetur, supra omnium Monasteriorum, quæ erexit, postes B. Virginis, ac S. Iosephi imaginem collocauit; cumque hinc inde, ad instituenda noua alicubi monasteria, iter ageret, semper penes se

S. IOSEPHI vultum depictum ferebat;
 quæ imago nunc Abulæ seruatur:
 eumque Diuum Ordinis sui Fundato-
 rem dictabat. *a* Illi verò pietati an-
 sam Christi D.N. alloquium dedit, quo
 fuit post SS. Communionem aliquan-
 do recreata, circa idipsum tempus,
 quo magnis difficultatibus in causâ
 Monasterij Abulæ sub S. IOSEPHI au-
 spicijs inchoandi exercebatur. In eo
 colloquio Iesus illam iubebat omni-
 bus viribus ad Monasterij illius ædifi-
 cationem conniti, successum operis
 pollicitus; eam rem ac structuram
 multum suo honori addituram, fida-
 que illic sibi obsequia præstitum iri:
 addidit, eum locum à S. IOSEPHO no-
 minandum; ad vnâ Monasterij por-
 tam S. IOSEPHVM, ad alteram SS. Ma-
 trem suam excubias acturam; se quo-
 que ipsum ei loco & inquilinis præsi-
 dio fore. Itaque S. Teresa de volunta-
 te Dei iam certior, nihil ex imperatis
 facere prætermisit, & supra domicilij
 portam.

a Ribera in eius vitâ. lib. 1. p. 13.

portam B. Virginis, sanctique Iosephi
imagines affigi iussit. Quid tu adhuc?
causaberis, tibi ad ædificandam di-
ctandamue talem domum sumptus &
facultates deesse? Da veniam ad hanc
rem nec censu, nec ideâ cares: inadi-
ficare virtuti te oportet, eamque do-
mum moliri, quam totâ olim æterni-
tate incolas. Vtrumque ut obtineas,
pietas te in S. Iosephum iuuabit, in re-
bus minimè operosis exercenda; nisi
tibi ipsi velis difficultatum laruas fin-
gere. Neque enim aut secum, aut in
conclavi eius Diui imaginem habere,
tam onerosum puto, ut ob spem tanti
emolumenti, quod inde ad te redit, &
occasionem, quam habes, eum sæpius
ex imaginis aspectu invocandi, debeas
tantillum obsequij detrectare. Nobi-
lis quidam Venetus ope imaginis eius-
cemodi è scelerum voragine, in quâ
versabatur, emerfit; qui nisi quotidiana-
nis eum Diuum officijs sibi conciliâs-
set, actum de illius salute fuisset. Sed rei
gestæ seriem alibi tibi exponam, cum

de S. Iosephi ope, quam sui amanti-
bus ipse solet in animi morbis afferre,
tecum agam.

II. Erga quoddam vitæ illius my-
sterium singulari affectu propendere:
qualia sunt, eius virgineum cum Dei
Matre connubium; Iesvs ab illo in
stabulo adoratus; fuga cum Iesv &
MARIA in Ægyptum suscepta, & si
quæ sunt his similia. B. Agatha à S.
Cruce animum ad sanctum obitum
adiecit, quando illi intra Redemptoris
nostri brachia mori concessum est. Si
perspectum mihi esset, amice Lector,
ad quam vitæ gestorumque insignium
partem animus se potissimum ferret,
afferrem hoc loco, diceremque illa,
quæ ad rem hanc præ cæteris mihi fa-
cere, ac iucunda fore viderentur. Id
cùm ignorem, audi, quanti Deus hu-
iusmodi exercitia in alijs æstimârit. Vir
Religiosus eximiè pius è Monasterio
B. V. in Monteferrato S. Iosephi fuit
perquàm studiosus, in cuius vitâ fu-
gam cum Iesv & MARIA in Ægyptum
ador.

adornatam præ reliquis coluit. Is cum
olim appetente nocte ad Monasterium
rediret, à viâ aberrans ad montem de-
flexit, vt cogi se crederet, eâ nocte cra-
stine lucis, & ferarum illic grassantium
arbitrium opperiri; vbi cum tenebris
metus quoque ac horror se intende-
bat; cum illico virum conspiciatur ma-
tronæ comitem, quæ asino vecta filium
brachijs sustinebat. Quo ille occursum
mirè fuit recreatus, tunc præcipuè,
cum viator ille, à quo itineris ratio-
nem doceri cupiebat, insequi se præ-
euntem iussit, ita, quò tenderet, haud
dubiè peruenturum. Ergo simul iter
ingressi, nullum sermonem nisi de Deo
instituunt, tanto quidem viri Religiosi
commodo, vt totâ vitâ similem volu-
ptatem nunquam sit expertus: ad
quam & gaudium accedebat, quòd se
vicinum oppido, ad quod pergebat,
conspiceret. Sed illi lætitiæ magnus
pauor successit, vbi se vidit ab illo co-
mitatu destitutum, à quo tam securè
ducebatur: cum primùm enim eò de-
F 3 uenit,

uenit, vbi metus ac periculum aberant, comites disparuere. Quo prodigio confestim admonebatur, S. Iosepho se illam securitatem debere, cui per reliquam vitam multò iam arctius se obnoxium deinceps ac deuotum profitebatur.

III. Quotidie, aut semel quot septimanis Officium de S. Iosepho recitare: de paruo loquor, quod est admodum breue & dictu facile, haberi que in Enchiridio officiorum ac precum huius temporis potest: nos etiam ad libri huius calcem, eorum bono, qui recitare id volent, subiungemus. Id precandi genus continuas Diui illius laudes recenset, quo multi eius amantes magno fructu ac solatio vtuntur; ex ijs alij quotidie, alij quouis Sabbatho, aut alio per hebdomadam die percurrunt; idque tam religiosè persoluunt, vt piaculo se dignos crederent, si prætermisissent. Verùm id nos quoque animet, quòd S. Iosephus longè liberaliùs nostram pietatem remuneret.

neretur : id ex eo colligimus, quod
Vrsularum Antistitæ Lauduni Ioan-
næ ab Angelis è Coseorum gente præ-
teritis annis audiit ; quæ à Dæmoni-
bus aliquot, & imprimis à Leuiathan
obsessa crudelia acerbaque multa pa-
tiebatur : cumque esset omnis con-
siliij aduersus eam rabiem inops, vo-
to se obstrinxit, velle se vnus annē
spatio quotidie S. IOSEPHI Officium
dicere, & quauis hebdomade in eun-
dem finem aliquam corporis afflicta-
tionem suscipere, si eius beneficio
à Dæmonum infestatione liberare-
tur. Biduo aut triduo pōst ab edito
voto, ad primum exorcismum Tar-
tareus hospes eijcitur, qui, quemad-
modum fuerat antè comminatus, in
eius fronte sanguinolentam Crucem
reliquit : alius quoque Dæmon inde
confestim interrogatus, cur alter ex
illâ migrasset, aiebat, S. IOSEPHVM
aduenisse, ac Leuiathan in fugam com-
pulisse.

IV. Litanias de S. Iosepho quotidie recitare, quæ plerumque paruo Officio adiunctæ, pulchrisque de vitæ maximisque priuilegijs illius enco-nijs plenæ sunt. Non ita pridem librum viri pij ex Ordine S. Benedicti manuscriptum vidi, in quo pro priuato vsu quædam sibi pietatis exercitia annotarat: mihi præ cæteris Litanix breues in eius Diui honorem factæ, magnisque illius laudibus respersæ placuere; erantque ordine Alphabetico contextæ, siue vt in ijs recitandis memoriæ consuleret, siue vt nos doceret, omnes Alphabeti litteras, è quibus voces omnes componuntur, eius laudibus inferuire: vnde occasionem sumpsi, ad eum modum alias conformandi. Si tibi non displicuerint, poteris illis priuatim vtî; vt liberum tibi sit, aut maiores dicere, quas ad finem huius libri attexo, aut hisce breuioribus occupari.

LITA-

LITANIÆ
AD S. JOSEPHVM.

K Yrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cælis Deus, Misere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Misere
re nobis.

Spiritus sancte Deus, Misere nobis.

Sancta Trinitas vnus Deus, misere
nobis.

Sancta MARIA, Sponsa S. Ioseph,

S. Ioseph Amator castitatis,

S. Ioseph Beatissime Beatorum,

S. Ioseph Confirmate in gratiâ,

S. Ioseph Decus Sponsorum,

S. Ioseph Exul cum Christo in Æ-
gypto,

S. Ioseph Fili David,

S. Ioseph Gener Ioachim & Annæ,

S. Ioseph Hospes Verbi Incarnati,

Ora pro nobis.

F s

S. Ioseph

S. Ioseph Iustificate in vtero ma-
tris,

S. Ioseph Lumen opificum,

S. Ioseph Minister Circumcisionis
Christi,

S. Ioseph Nutritie pueri IESV,

S. Ioseph Obiens inter brachia
Christi,

S. Ioseph Pater IESV CHRISTI,

S. Ioseph Quærens IESVM in tem-
plo,

S. Ioseph Resurgens cum Redem-
ptore,

S. Ioseph Sponse B. Virginis,

S. Ioseph Tutor Filij Dei,

S. Ioseph Virgo Pater,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.

Ora pro nobis S. IOSEPH;

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

ORE-

Ora pro nobis.

O R E M V S.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Spon-
si, quæsumus Domine, meritis ad-
iuuemur; vt quod possibilitas nostra
non obtinet, eius nobis intercessione
donetur. Qui viuus & regnas cum
Deo Patre in vnitæte Spiritûs sancti
Deus, per omnia sæcula sæculorum,
Amen.

Ad harum Litaniarum vsum tibi
persuadendum, non pauca se mihi be-
neficia offerunt ijs concessa, qui eas
aut quotidie, aut aliquanto temporis
spatio sunt recitare soliti. Quod sub-
dam, omnium instar esto, sufficiatque,
vt ad eas aliquoties iterandas induca-
ris. Vrsulinæ Moniales à duobus an-
nis cogitabant Lambesci in Prouinciâ
sedem figere, in eam spem à quibus-
dam illius vrbs inquilinis inductæ.
Eò igitur se contulerunt, calenti, vt
videbatur, patrocinantium volun-
tate vsuræ. Verùm eò appulsis adeò
nihil ex illarum voto actum est, remo-

ris ac difficultatibus vbique obiectis,
 vt nemo omnium vellet suas illis ædes
 locare: vnde compulsæ sunt de reditu
 Aquas versus, inde enim aduenerant,
 cogitare. Antequam tamen recede-
 rent, statuerunt, S. IOSEPHI, quem eius
 causæ Patronum antè delegerant, o-
 pem sollicitare, ac per nouem dies post
 sacrificium eius Litanias dicere: Res-
 mira! nondum finitis nouem diebus
 primarius quidam Sacerdos, qui S. Te-
 resiaæ templum recens ædificârat pro-
 pe urbem situm, Antistitam adiit, ei-
 que templum illud, ac domũ suam il-
 li contiguam cum omnibus fortunis
 ac bonis eò spectantibus obtulit.
 Quam conditionem ipsæ libenter ac-
 ceptârunt, statimque Moniales illuc
 singulari S. IOSEPHI beneficio immi-
 grârunt: a qui non solum ipse voluit
 singularem earum curam habere, sed
 insuper sibi deuotissimæ Tereziæ fidei
 in illâ domo ac templo committere,
 vbi peculiari cultu ipsa afficiebatur.

V. Sæ-

a *Lib. de gloriâ S. IOSEPHI.*

V. Sæpius aut quotidie illam saltem orationem dicere, quæ ad eum inuocandum composita est: illam intelligo, quam suprâ paruis Litanij subieci: brevis est, pia, & S. IOSEPHO accepta, vt omnes nos eius partes ad vsum inuitent, & ad Carnutensium Canonicorum imitationem prouocent, qui quotidie, hac illum oratione, tum suo pte in eum studio, tum Henrici Chycoti benefactoris sui voluntati obsecuti, compellârunt. Si ausim huc apponere, quidquid conciliare huic pietati existimationem potest, scias velim, in quodam Monasterio Monialium auctum numerum ei esse adscribendum, quemadmodum ex ipsius Antistitæ ore ante paucos menses coram accepi. Ad eius Monasterij disciplinam à pluribus iam mensibus nulla puellarum accessit, adultioribus eam solitudinem mirantibus: quibus ea, quæ cæteris præerat, in consilium adhibitis, deliberabat, num expediret, S. IOSEPHVM precari, vellet quibusdam

Instituti sui amorem impetrare: neque longa deliberatio fuit; sed iunctis animis ac votis omnes decreuerunt, ad faci finem ab vniuersis per sex hebdomades Orationem de S. IOSEPHO in eum finem esse dicendam. Vix tantilla pietas præstari coepta est, cum confestim de puellæ cuiusdam sancto desiderio inaudiunt, cui in ipsarum coetu diuinoque obsequio viuere ac mori decretum sit. Quod beneficium in illâ familiâ nulla obliuio delebit, omnesque ad collocandam in S. IOSEPHO fiduciam excitabit, cui se vt Patri optimo committant, illa præsertim Virgo, quam iure possis S. IOSEPHI filiam appellare, vt grato animo præstitam sibi illius patrocini gratiam æternum prosequatur.

VI. Certum in hebdomade diem cultui S. IOSEPHI peculiariter destinare: commodissimus videtur esse Sabbathi dies, vt eodem die simul possit cum SS. sua Sponsâ coli, a Hoc tem-

pore

a *Ex Manuali precum huius temporis,*

pore aliqui Dominicum diem SS. Tri-
nitati, & S. Angelo Custodi conse-
crant; Feriam II. Deo Patri, & Anima-
bus Purgatorij; Feriam III. Dei Filio,
& S. Annæ; IV. Spiritui sancto, & Di-
uo Tutelari, cuius nomen gerunt; **V.**
Venerabili Sacramento, & sanctæ Bar-
baræ, quæ solet clientibus suis gra-
tiam in morte SS. Viaticum percipien-
di impetrare; VI. Morti ac supplicijs
Seruatoris nostri atque sancto Lauren-
tio, qui hoc die quot septimanis ani-
mam è Purgantibus flammis liberat;
Sabbathum Dei Matri, & S. Iosepho
Sponso eius. Quid verò pro eius ho-
nore hoc die potissimum suscipias, ti-
bi præscribere, animus mihi non est:
ab affectu postulanda hæc sunt, quo
quisque in hunc Diuum propendet.
Primum quoddam opus, eleemosynæ, sui
castigatio, aliquod è pijs exercitijs,
quæ hoc Capite continentur, aut om-
nes hæc exercitationes, aut si quid Spi-
ritus sanctus dictabit, ea sunt, quæ fa-
cere expedit.

VII, Se-

VII. Septem dolorum meminisse, quos S. Iosephus persensit, ac septena gaudia, quibus fuit in vitâ recreatus. Ad hanc pietatem ipsemet S. Iosephus nos instituit, cum duos è S. Francisci familiâ gravissimo mortis periculo eripuit. *a* Prius rem enarrabo; tum subijciam, quinam illi dolores, quænam gaudia sint. Hi itaque Religiosi duo viri è nauî, quæ in medio mari à sæuâ tempestate fuit naufragium passa, salui euaserunt, cæteris omnibus, qui vnâ nauigabant, mari haustis: neque mihiùs fuisset cum illis actum, nisi tabulam arripuissent, cui tribus diebus ac noctibus innatârunt, hinc inde procellarum arbitrio iactati. Quo in discrimine omnis eorum spes in S. Iosephi ope versabatur, quam in hac extremâ calamitate inclamârunt. Neque irritæ preces fuere: is enim iuuenili egregiâ, blandaque specie illis conspiciuus, iubebat eos bono animo esse, simulque ad portum commodum applica-

a Ex lo. Fano.

applicabat. At illi ignari, cuius hoc beneficium esset, eius nomen & conditionem ab ipso sunt percontati, ne unquam illis tam excellens beneficium excideret: quibus ille, Ego, inquit, sum S. IOSEPHVS; simulque illis auctor fuit, uti quotidie septies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ad recolendos septem illius dolores, & gaudia recitarent: quo dicto disparuit.

Septem verò dolores hi sunt. 1. Dum SS. Sponsam suam gravidam deferere voluit. 2. Dum IESVM Infantem vidit in stabulo duro foeno incubantem, & frigori expositum. 3. Dum ex Christi Circumcisione dolorem concepit, quòd iam tum suum sanguinem profunderet. 4. Dum verba Simeonis die Purificatæ Virginis audiit, gladium doloris eius animæ vaticinantis. 5. Dum ad euitandam Herodis tyrannidem in Ægyptum fugit. 6. Dum intellexit, iam ex Ægypto reuersus, Archelaum Herodis filium regnare, ac patre suo
longè

longè crudeliorem & sceleratiorem
esse. 7. Dum IESVM in Ierosolymitano
itinere, quo templum petebat, amisit.

Septem gaudia hæc sunt. 1. Angeli
adhortatio, iubentis metum ponere,
ac MARIAM pro coniuge accipere.
2. Adoratio Angelorum, IESVM par-
vulum in præsepi saluantium, & cæle-
stem cantilenam accinentium. 3. No-
men IESV, quod Filio Dei imposuit.
4. Verba Simeonis, cum dixit, Chri-
stum auctorem Resurrectionis, & mul-
tis causam salutis fore. 5. Miraculum
in euerfione Idolorum Ægypti, præ-
sente IESV CHRISTO patratum. 6. Ius-
sus Angeli, à quo admonebatur, denuo
cum IESV & MARIA in Iudæam reuer-
ti. 7. Christi in templo cum Doctori-
bus disputantis occurfus.

Ita Religiosi illi edocti quotidie do-
lorum gaudiorumque sospitatoris sui
meminerunt, eius monitis obsequuti;
neque totâ vitâ destiterunt, eius se-
cipientes profiteri, ac tam potentis ami-
ci auxilio niti. Penes nos est, num &
ipsi

ipſi velimus eam felicitatem conſequi,
eumq; nobis officijs noſtris propitium
reddere, qui nihil propenſa amatorum
ſuorum voluntate antiquius habet.

VIII. Ad S. IOSEPHI exemplum eo-
dem animo iſdem verbis diuino ſe ar-
bitrio permittere. Adeò enim Dei vo-
luntate oblectabatur, vt quotidie di-
ceret: *Vtinam viuam, & videam adim-
pletam voluntatem Dei!* Hæc vox illi fa-
miliaris fuit, quemadmodum ipſa Dei
Mater S. Brigittæ reuelauit, & adiun-
xitque, hanc eſſe cauſam, cur tantâ in
Cælo gloriâ fruëretur: *Ideo magna eſt
gloria eius.* Nihil porro facilius eſt,
quàm in hoc eum capite imitari, ac
quotidie ſæpius iterare: *Vtinam vi-
uam, & videam adimpletam voluntatem
Dei!* ſaltem inducenda conſuetudo eſ-
ſet, manè ita loquendi, vt à diei exor-
dio diuinæ nos voluntati conformes
redderemus; qui actus virtutis eſt præ
cæteris arduus, & ſumma noſtræ per-
fectionis.

CAPVT

a Lib. 6. Reuelat. cap. 59.

CAPVT VII.

De cultu, quo S. IOSEPHVS festo illius die potest affici.

LOcus omnino nullus sub cælo est, ubi maiori solennitate ac lætitiâ S. IOSEPHI Natalis, quàm in Canadâ Americæ Prouinciâ celebretur: is enim Nouæ Franciæ Pater, Patronus, & præsidium est; & ob hanc causam hic loci tam festus eius dies habetur. Ita nos litteræ docent, quibus anni 1637. in eâ ditione gesta enarrantur. Quippe pridie illius Natalis ad tormenti maioris explosi boatum in quodam propugnaculo oppidi, Nebec dicti, defixum vexillum fuit; gubernator deinde illius loci festos ignes tanto artificio factos excitauit, vt pares vix ipsa Gallia viderit. Ex vnâ parte depactus in terram palus nomen S. IOSEPHI sustinebat, vndique luminibus illustratum; supra quod multæ faces emicuere, vnde octodecim, aut viginti ignita

ignita missilia erraticis ignibus instructa eruperunt, quæ mira in aëre spectacula exhibuere. A tergo noui huius operis quatuordecim maiores pyroboli fuere librati, qui ordine ac per intervalla se insecuti, admiratione Gallos iuxta ac Barbaros compleuere, quorum oculis nihil hactenus fuit simile oblatum. Admirabantur hanc igneam pluuiam, stellasque, ut ipsi credebant, calo delabentes, quæ altissimè prouectæ sensim deciderunt: missilium vero ardentium alia rectâ cælum petebant, alia in arcum sinuata in ipso sui flexu sursum contendebant. Inde non procul paruum castellum eleganti opere factum, diuersisque coloribus ornatum stabat: cuius extrema quatuor turriculis claudebantur, funalibus plena, quæ luce suâ paruum hoc propugnaculū omni ex parte collustrarunt. Circa eam structuram sedecim maiores ignium missilium hastæ erant collocatæ, sulphurati pulueris botulis inpendentibus. In quatuor eius angulis

gulis

gulis quatuor mobiles rotæ agebantur, aliaque maior supra extemporaneam arcem eminebat; quæ circa crucem igneam multis facibus radiantem rotabatur, ut crucem putares tot adamantibus vndequaque scintillantem. Adhæc circa hoc castellum æquali spatio diuisi quatuor capaciores tubi visebantur, è quibus visi sunt centum quinquaginta & sex vagi ignes proflire, senis ad certum temporis dimensum simul explosis; quibus quadraginta octo pyroboli erant immixti, quatuor vicibus expediti. Appetente vespere Gubernator Kebecensis magno ministrorum comitatu cinctus, inspectantibus Barbaris & accolis, qui ex condicto accurrerunt, machinæ iussit ignem subdi. Quo spectaculo permoti Barbari aiebant, S. IOSEPHVM virum utique rarum ac præcipuum esse, quod eius causâ & reuerentiâ mediâ nocte diem tot ignibus efficerent, tantoque apparatu ei honorem haberent. Postridie, qui dies ipsi sacer erat, religio-

ni

nō fuit in templo vacatum; ad quod
tantus fuit accursus, vt Pascha vide-
retur, gratulantibus sibi pijs, eum Tu-
telarem Diuum nouæ Franciæ à Deo
concessum, qui in viuis Tutor & velu-
ti tutelaris Angelus Dei HOMINIS
fuiſſet.

Ab hoc ſolenni pioque cultu ad
eum nos modò vertamus, cui dare
operam hodie poſſimus. Kebecenses
incolæ, ad honorem S. IOSEPHO defe-
rendum pro Diui merito omnes ner-
uos intenderunt; id & nobis agen-
dum, non tam in exteriorem splen-
dorem, etſi cum primis laudandum,
quàm pias actiones intentis, nihilque
pro virium noſtrarum modo præter-
mittentibus, quod ſpectare ad ma-
ximi Diui gloriam, & inde in maxi-
mos animorum fructus redundare po-
teſt.

Si vllus eſt feſtus dies poſt Seruato-
ris noſtri, eiſque Matris per annum
celebris, quo ſperare eximia dona,

Q. M.

omniumque votorum pie conceptorum apud Deum successum possumus, certè hic est. Quà in re S. Terefiæ opinionem sequor, quæ quorannis peculiare munus à S. Iosepho, festo eius die postulauit, eo fructu, vt petita, aut horum loco aliquid melius consequeretur, quòd vel ita magis illi expediret, si quid secus postulasset, vel quòd utile illi non fuisset, eius precibus locum dari. *a* Quo commodo admonemur, summâ, quâ fieri potest, religione hunc diem transigere, & à tam benefico patre exposcere, quidquid ad nostram salutem est magis necessarium.

Sed quâ ratione sanctè vtiliterque Festum hoc transigi potest? sex modos afferam; tu selige, quem voles. Credo autem, te cum Ecclesiâ communem S. Iosephi festum diem habiturum. Quod ad eius desponsationem attinet illa 22. Ianuarij celebratur; eius verò reditus ex Ægypto 7. eiusdem mensis colitur; fuga illuc instituta in 28. Decembris cadit:

a Ex cap. 6. eius vitæ.

cadit : in quâ re satis omnes conueniunt ; eius autem Natalis non pari consensu habetur. Græci memoriam illius postridie Natiuitatis Christi, hoc est 26. Decembris recolunt, vt Cardinalis Baronius in suis Annotationibus ad Martyrologium obseruat. ^a Quidam alij diem eius festum 26. Iunij agunt, nixi Orientalis Historiæ, de quâ suprâ fuimus locuti, auctoritate, quæ mortuum illum tali die affirmat. Nemo tamen hodie dierum istorum rationem habet; sed Ecclesiæ sententiam sequimur, iubentis 19. Martij diem illi sacrum decerni. De hoc igitur die hîc ago, rationesque exquiro, eum ritè colendi : numerum proin' tibi admetior, quem promisi.

I. Festum S. IOSEPHI diem priuatâ pietate colere, si alicubi festus non sit. Hoc RR. PP. Carthusiani obseruant, grato animo beneficia prosequuti, quæ illius patrocínio acceperunt : idem Religiosi viri & feminæ è S. Teresie

G

resie

^a Ex Isido, De min. lib. de S. Iosepho cap. 14.

resuæ Instituto faciunt, parentis suæ
summam in hoc Capite pietatem se-
ctantes: idem apud RR. PP. Oratorij
fieri consuevit, quibus nihil ita cordi
est, quàm IESVM, MARIAM, IOSE-
PHVM colere: idem Monialibus à B.
Virg. Elisabetham visitante dictis so-
lenne est, vt ita & suæ pietati, & au-
ctoris felicissimæ memoriæ voluntati
satisfaciant; idem apud Moniales in
Monasterio Incarnationis receptū est,
quæ se primis instituti sui initijs Diui
illius fidei ac clientelæ deuouerunt.

Porro modus hunc diem celebrandi
est idem, qui solet in cultu aliorum Ce-
litum adhiberi: pridie illius diei, quo
Diuum veneramur, ieiunium nobis im-
peramus; eius gratiâ corpus affligi-
mus, aut nobis aliunde vim inferimus;
illius festâ luce SS. Synaxin accedimus,
ab opere non secus, ac Dominico die
abstinemus; precibus solito diutius
vacamus; Sancti illius gesta euoluimus,
diemque sanctè traducimus, ad omnia
obsequia prorsus ita prompti, veluti

tuum amorem S. Iosepho testatum faceres.

II. Eundem pro insequenti anno peculiarem Patronum sibi deposcere; aut certè, si alium iam delegisses, in grauiori negotio eius patrocinium efflagitare, ac in eum finem per aliquot menses, prout necessitas, aut causæ illius mora & cunctatio exiget, certas sibi ad illum preces iniungere. Ioanna ab Angelis Vrsulina Laudunensis S. Iosephum Kalendis Ianuarijs anni 1636. enixè rogabat, vellet in suam illam præsidium recipere, & à Christo eam gratiam obtinere, vt omnia interiora & exteriora obstacula remouere dignaretur, siue dein' à Dæmonum infestationibus, à quibus obsidebatur, eam liberaret, siue à quocunque obice absolueret, qui ab eius amore ac seruitio illam abstraheret. Altera dein nocte, cum obdormisceret, visa est sibi pietate singulari ac simul odore suauissimo, qui longè nostrorum odoramentorum fragrantiam excederet,

diuinitus afflari: eodemque tempore
 vocem audiit, quæ dicebat: Ecce! adest
 ille, cui te commendasti: simulque
 mentem illius recordatio S. IOSEPHI
 subiit, quæ fuit maximi amoris & ve-
 merationis, in illum haustæ plena; cla-
 rumque lumen se intueri credidit, So-
 lis luce multò illustrius. In eo splen-
 dore vultum raræ maiestatis, tantaque
 elegantia permixtum conspiciata est;
 ut diceret, se verbis destitui ac exem-
 plis, quibus eius pulchritudinem ad-
 umbret. Postremò is Ioannam sic est
 allocutus: Constanter in his, quæ pa-
 teris, malis perdura, tuamque in ad-
 uersis mentem diuinæ voluntati con-
 forma, tui penitus oblita; ita enim
 Deo cordi eris: Sacerdoti verò, qui
 Dæmones exorcismis apud te vrget,
 refer, etsi in tui curatione mortalium
 operâ destituaris, Deum probè tibi per
 omnia consulturum: iube illum à te
 non discedere; illius enim adminiculo
 Deum ad fugandum dæmonem, qui
 ceteris pertinaciùs tuam incolumita-
 tem

tem moratur, vsurum. Quibus dictis
 euauit hospes ille, solo illic relicto
 odore, qui aliquamdiu remansit; exi-
 stimante illâ, cum euigilâssset, cubile
 totum fuisse suffitu imbutum. Tota
 exinde illius cogitatio, quæ post som-
 num illi inhæsit, integro sequenti die
 circa collocandam in Deo fiduciam, &
 spem indubitatam ferendi sibi à S. Io-
 sepho in rebus dubijs auxiliij versaba-
 tur. Neque illam expectationem exi-
 tus fefellit: post quinque enim dies,
 festo SS. Trium Regum Patroni à se
 nuper electi opem persensit; quando
 ab eo dæmone, qui eius pietatis cur-
 sum præ cæteris importuniùs retarda-
 bat, fuit penitus deserta. Vbi res me-
 moriâ digna euenit: dum enim in ad-
 stantium coronâ Exorcistes Dæmonem
 pro certo migrationis signo iussit in
 eius Monialis manu MARIÆ nomen
 scribere; Dæmon imperio obsecutus,
 etsi maximè diu reluctaretur, sacrum
 illud Nomen elegantibus litteris mox
 supra S. Iosephi nomen exarauit, quod

anteà fuit ab alio Dæmone pro tesserâ
 fui discessus expressum: quæ bina No-
 mina tam clarè in eius manu etiàm-
 num apparent, quàm primo die eni-
 tuère. Eius rei ipsemet ego cum totâ
 Lugdunensi ciuitate oculatus testis ad-
 fui; quando Religiosa hæc virgo per
 illam urbem commeans Anicium ad
 Magni illius Antistitis Francisci Salesij
 tumbam hac postremâ ætate an. 1638.
 profecta est. Nihil hîc de Nomine Ie-
 sv, & Francisci Salesij loquor, quæ ta-
 men in eiusdem manûs extimâ parte
 eodem modo scripta legebantur;
 quandoquidem ad hoc thema non
 spectat: satis mihi sit, significâsse, ma-
 gnum felicitatis compendium esse, in
 S. IOSEPHI tutelam seu festo eius die,
 seu quouis alio tempore concedere.
 Nunc alio vertamur.

III. S. IOSEPHVM in cultu pietatis
 omnibus Diuis anteferre, aut certè per
 omnem vitam pro singulari Patrono
 deligere: eamque animi sententiam
 annis singulis eius festâ luce renouare.

Novi

Noui è Societate nostrâ virum, huic
piæ consuetudini addictum, qui hoc
ritu quotidie suum decretû restaurat;
& erga S. Iosephum oratione quadam
utitur illius persimili, quam Sodalita-
tes B. Virg. in nostris domicilijs institu-
tæ publicè illo, quo in cœtum admit-
tuntur, die vsurpant. Non hæc dico,
quòd velim id à te quotidie fieri; for-
san tam frequens vsus quosdam offen-
deret: sed vt saltem in anno semel ite-
retur, cum Diui huius Natalis recurrit;
quod videtur pio S. Iosephum aman-
tium ardori consentaneum. Cum pri-
mum autè eâ formulâ quis vtetur, apta
hec erit oratio, quâ ille pro tutore &
patrono singulari assumatur: id quod
tunc nouiter fiat, si non antè aliâ qua-
piam occasione ac modo sit actum; se-
quentibus deinde annis dicto die ijs-
dem verbis eâ reuouatio suscipietur.
Oratio illa brevis est; neque hoc loco
mihi est prætereunda, quin apponam:
semper aliqui erunt, qui eius habere
copiam velint, vt vsus sibi ipsius fami-
liarem reddant. Ea formula sic habet.

SANCTE IOSEPH ! *Sponsus*
Beatissimæ Virginis MARIE, Ego
N. te hodie in Patronum & Aduocatum
 eligo, firmiterq; statuo ac propono, me nun-
 quam te derelicturum, neque contra te ali-
 quid unquam dicturum, aut facturum ne-
 que permissurum, ut à meis subditis ali-
 quid contra tuum honorem unquam aga-
 tur. Obsecro te igitur, suscipe me in ser-
 uum perpetuum; adsis mihi in actionibus
 omnibus meis; nec me deferas in horâ mor-
 tis. Amen.

Ut autem hæc actio Deo fiat tanto
 acceptior, maioriq; pietatis ac reue-
 rentiæ sensu obeatur, expediet, hoc
 sanctum animi decretum post SS.
 Communionem aut coram Augustis-
 simo Sacramento vel recens concipere,
 vel instaurare.

IV. Sacrum Missæ Officium de S. Io-
 sepho procurare. Fragmentum illius
 Orientalis Historiæ, cuius mentio fit
 in libro de laudibus S. IOSEPHI; qui
 fuit Adriano V I. Pont. Max. oblatus,
 ac fide dignus habetur, aasserit, IESVM
 morti

a *Isidorus lib. 1. cap. 14.*

morti S. Iosephi præsentem, ei bene
fuisse precatum, pollicitumque, ijs se
benedicturum, qui in honorem S. Io-
sephi eo die, quo obiisset, Deo sacrifi-
cium obtulissent. Quod verò aliud sa-
crificium nos habemus, quàm S. Missæ?
& quæ maior ac salubrior potest à no-
bis benedictio desiderari, quàm ab
ipso Dei Filio, qui eam promisit, im-
pertita? quæ etsi abessent, maximi ta-
men momenti, & ad S. Iosephi glo-
riam procurandam omnium, quæ præ-
stare possumus, dignissimum esset, Iesv
Christi sacrificium Deo Patri offer-
re, ob illas tam egregias dotes ac do-
na, quibus eum cumulauit, & ad tan-
tum gloriæ fastigium euexit.

V. Liberaliter in egenos stipem ero-
gare, aut pauperum vni ob S. Iosephi
amorem & reuerentiam mensam in-
struere. Si quis insuper aut stipem
præbere, aut mensæ adhibere egentem
feminam cum pauperculo infante Ma-
riæ & Iesv paruuli amore velit, tantò
rectius aget; ac in partem illius conui-

vij rota creata & adoranda Trias ve-
 niet. Addam, quod animos tibi addat,
 idem opus tentandi. S Vincentius Fe-
 rariensis miram de Mercatore Valen-
 tino, viro Cælitibus admodum devo-
 to historiam recenset; a è quâ præcla-
 rum pietatis eius specimen deprehen-
 das. Natali Redemptoris nostri die so-
 litus est, egentem mulierem natum
 brachijs circumferentem cum paupe-
 re sene, qui matri ac puero comes iret,
 ad prandium inuitare; idque IESU,
 MARIE & IOSEPHO consecrabat.
 Quod obsequium tam sanctâ inten-
 tione illustratum tantopere Deo fuit
 acceptum, vt, cum suprema ei horâ
 immineret, tam pio mercatori digna-
 tus sit IESUM, MARIAM & IOSEPHUM
 videndum exhibere, à quibus verbis
 omni melle dulcioribus fuit ad cæleste
 conuiuium inuitatus: Amice! aiebant,
 tot annis nos charitate tantâ in domo
 tuâ excepisti: veni nunc, veni; & in
 domum nostram, quæ sedes est felicis-
 sima

a Serm. de Natiu. Christi.

lima Beatorum, lætus concede, vt nobiscum atque cum illis regno & supremâ voluptate potiari, totâ æternitatẽ nunquam finiendis. Quis crederet, Deum tanto incremento minima sibi Diuisque suis exhibita officia remunerari? O vt tam Deo gratis cogitationibus essemus occupati! ô vt seu tantæ mercedis seu tantilli obsequij memores vitam exigeremus!

VL Aliquam de virtutibus eius, aut capite mysteriõue ex eius vitâ meditationem instituere. Tempus huic rei maximè idoneum est matutinum ante vel post sumptam SS. Synaxin: pomeridianum verò adeundis vespers & concioni, si quidem habeatur, deputandum est. Quod meditationes, quibus quisque vtatur, concernit, eas Capite sequenti apponam, vbi octo meditationes pro Octiduo, quod est S. Iosepho sacrum, subtexam. Si quis nolit totâ Octauâ hoc exercitium meditandi prosequi, poterit semel primam, aut è cæteris vnâ usurpare.

CAPVT VIII.

*De Pietate erga S. IOSEPHVM, quæ
exerceri per eius Octauam
potest.*

Non existimo maiori fructu sanctiusque octiduum S. IOSEPHO sacrum posse à quocquam impendi, quàm si secum illius vitam, obitum & gloriam in cælo expendat: talibus enim cogitationibus noster in illum amor ampliùs inflammabitur, nosque ad maximarum eius virtutum imitationem acriùs exstimulabimur. Quin vbique, etiam cùm otium, aut animus deerit, hisce meditationibus vacandi, poterunt pro sacrâ lectione seruire: vt in singulos dies habeas, quod vel mediteris, vel legas, eo quidem compendio; vt omnia sis hîc reperturus, quæcunque SS. Litteræ, SS. Patres, & præcipui quique scriptores, qui de S. IOSEPHI laudibus scripserunt, circa eius vitam, mortem & gloriam
Diui

Diui nobis tradiderunt. Nihil cetera
superest, nisi vt rem ordine aggredia-
mur, & in octo capita diuidamus,
quod tractandum suscepimus.

OCTO MEDITATIO- NES DE VITA, MORTE, ET gloriâ S. Iosephi pro festo eius octiduo.

MEDITATIO I.

Pro primo die Octauæ S. Iosephi.

*De illustribus eius natalibus, de admira-
bili sanctificatione, & memorabili
venustate nominis S. Io-*

SEPHI.

ORATIONIS preparatoria loco
poterimus feruenti quodam pre-
catione erga diuinam Maiestatem vt,
vt dignetur intellectum ad penetran-
da S. Iosephi vitæ miracula illustrare,
in eo præsertim themate, quod modo
pro meditatione selegimus; nostras-
que voluntates ad suum imprimis.

G 7

dein°

dein' S. Iosephi obsequium accendere, cuius eximias dotes ei diuinitus concessas considerare aggredimur.

Præludium I. Repræsenta tibi è gemmis vnam, quæ gemma prodigiosa, aut Granata vocatur, quod magnam cum Punico malo affinitatem habeat. Hæc gemma plurium gemmarum, Adamantis, Carbunculi, Smaragdi & aliarum quædam congeries est. Porro admirandâ pulchritudine nitet; & intra terræ viscera delitescit, in quâ nascitur, natiuâ elegantia & nitore prædita, antequam publico se credat: nominis etiam gratiâ superbit; solet enim gemma sexaginta pulchritudinum vocari. ^a Hanc imaginem tibi siste, inueniesque, aptè in S. Iosephum quadrare; quandoquidem maiorum suorum perfectiones omnes, & sanctitatem ex utero materno, tamque venusti nominis gratiam est consecutus.

Præ-

^a *Ex hist. India Occid. in Prouinc. Paraguay.*

Præludium II. Gratiam à Deo postulata, adorandam eius prouidentiam perscrutandi, quâ in S. Iosepho Ecclesiæ suæ indulgendo usus est.

Punctum I. S. Iosephus natus est in oppido Nazareth (quæ vox florentem, aut sanctificatum sonat) Galilææ ditionis, quæ vna est e Prouincijs Palæstinæ. Pater illi fuit Iacob rectè à Salomone Dauidis filio genus ducens; quemadmodum B. Virgo rectè ad Nathan originem refert, qui Dauidis item ac Bersabee filius, & ideo Salomonis frater natu minor fuit.

Hic considera I. Insignem & nobilem S. Iosephi originem; ut qui sit e regio Dauidis sanguine prognatus, tot Regum ac Summorum Pontificum, tantique generis, qua digniorem prosapiam orbis non vidit, nepos: quod sanè decens erat, quando pro Sponso Cæli Terrarumque Reginae fuit destinatus. II. Præclarum Dei omnia prouidentis fuisse consilium, ac cælestis Senatûs arcanum, quod Iosephus etsi regio

regio stemmate oriundus, ad quem ius Regni pertinebat, pauperum nihilominus è grege fuit. An fortassis inter alias causas etiam idcirco factum id est, ut disceremus, pauperes magis idoneos esse, ut inter celi Magnates accenseantur, quàm diuitiarum & dignitatum huius vitæ sectatores? III. Eos saepe esse Proceres, Principes, & Reges, qui minimè omnium merentur; & vicissim eos esse pauperes, abiectos, & contemptos, qui maximorum honorum sunt dignissimi. O S. IOSEPH! vas electionis! in quem à tot sæculis oculos Deus coniecit! parùm mea refert, illustri me genere ortum; ac proin ipsa etiam Regna despicio: non est mihi animus, in terris emergere, cui ius ad cælum & Superam coronam restat: illuc omnis ambitio mea fertur. Ad finem hunc meum tuis precibus pertingam, vitamque hoc desiderio plenius absolvam, ut parvus in terris, in cælo merear magnus esse.

II. Punctum. S. Iosephus, ut Gerson ait,

ait, fuit in utero suæ matris sanctifica-
tus. I. Ita enim erat conueniens, hac
illum gratiâ donari; quando Ieremias,
qui Propheta duntaxat erat, S. Ioannes
Baptista, qui Præcursoris tantum par-
tes sustinebat, S. Paulus, qui non nisi
IESV CHRISTI Apostolus fuit, ante or-
tum suum sunt diuinæ gratiæ restituri,
ut plures arbitrantur: quis igitur pru-
denter hanc immunitatem illi denega-
re ausit, qui plus quàm Propheta, plus
quàm Præcursor, & plus quàm Apo-
stolus censi debet. Utique patrifam-
ilias idem honoris genus, quod ser-
uis exhibetur: si eos itaque necesse
fuit sanctitate donari, sint sanè tales,
utpote tam insignes IESV CHRISTI mi-
nistri; ergone decuit illum præteriri,
qui Patris locum obtinet? II. Quan-
to cuius maiora munia in Dei domo
committuntur, tanto maiori sanctitate
illi est opus, eaque tantò est maturiùs
instruendus; quemadmodum Dei Ma-
ter eam primo Conceptions suæ mo-
mento recepit. III. Digna profectò
Virgo

Virgo mater tali Sponso erat, qui Sanctus Dei que amicus ante ortum suum esset: puduisset ipsum solem, puriorem se quam IOSEPHVM in exortu videri. O IOSEPH! gemma in Dei domo præstantissima, duabus illis tantummodo obscurior, quæ in Nazarenis ædibus tuis coruscant! tu non modò gemma illa es sexaginta pulchritudinum gratiâ insignis, ob maiorum tuorum virtutes, quæ omnes à te possidentur; sed & ille Princeps es, qui admirandâ venustate omnes antecedis. ob eam sanctitatem, quâ fuisti per anticipationem ornatus. Gratulor tibi prodigiosum hoc munus, tibi que cum cælestis aulæ præconibus applaudo.

III. Punctum. Eo die, quo fuit circumcissus, IOSEPHI nomen illi fuit inditum. I. Hoc nomen blandum est & acceptum; neque aliquid agreste, asperum, ingratumque sonat, est que Nomini IESV & Mariæ comparandum. II. Hoc nomen mysterijs, recondito sensu, bonoque omine plenum est: Io-

SEPH

JOSEPH enim aut incrementum, aut arborem pulchram, aut filium accrescentem prope fontem, aut ramum fructiferum prope oculum significat. III. Patriarcha JOSEPH filius Israël imago quædam nostri huius JOSEPHI fuit, eumque in pluribus adumbravit; sed hoc nomen illi plus addit. O S. JOSEPH! tanto nomine illustris, quod ego medullitus amo! nemo mihi præclara nomina iactet; tuum cupio pro merito amare, tuum centies in die honoris & amoris causâ pronuntiare gestio, neque toties aliquid in ore volvere, quàm, *Vivat IESVS, MARIA, JOSEPH!*

Colloquium ad Patrem celestem instituetur, gratias ei agendo, quòd S. JOSEPHVM in terris tam celebrem reddiderit: ad Filium, quòd tam digno eum nomine honestarit: ad Spiritum sanctum, quòd eum pro suo templo elegerit, & tam citò consecrarit. *Pater noster. Ave MARIA.*

ME-

MEDITATIO II.

Pro secundo die Octauæ S. IOSEPHI.

*De vite Conditione ac magnâ sanctitate
S. IOSEPHI.*

Oratio præparatoria, vt suprâ.

PRæludium I. Fingo, te officinam fabri lignarij videre, atque illic iuuenem octodecim annorum, qui labori det operam, ligna securi, aut ferrâ secantem; circum multos Angelos versari, qui etsi minimè conspicui eius laboris spectatores adsunt, ob sanctitatem istius opificis admiratione defixi: vt & ob notitiam; quâ didicere, hunc, quem exercere tam vile abiectumque opificium vident, à Deo pro Dei Matre olim Sponso destinatum.

Prælud. II. Gratiam à Deo postula, quâ circa S. IOSEPHI conditionem, eiusque felicitatem, quâ potuit à primis annis sanctè viuere. diuinæ Maiestatis consilia expendas.

I. Punctum, S. IOSEPHVS etsi tam
nobilis

nobilis profapie, artem fabrilem addi-
 dicit, totaque deinceps vitâ exercuit a
 I. Ei artificio se tradidit, vt honestè oc-
 cupatus otium vitaret, integritati vir-
 gineæ, cuius voto se obstrinxit, per-
 quam futurum exitiale: ad hæc se pau-
 perem agnoscens, etsi à Davidicâ pro-
 genie profectum, Dei prouidentiam
 adorauit, neque erubuit, proprio su-
 dore vitam sustentare. II. Fabrilem
 elegit, quòd esset cæteris laboriosior,
 gauisus, se pro Deo, cuius amore arde-
 bat, multa aspera tolerare. III. Sub-
 missionis studio id opificium per om-
 nem vitam profecutus est, nihil inde
 elatus, quòd Patrem se IESV CHRISTI,
 aut maritum Cælorum Reginae vide-
 ret: accedebat charitatis impulsus, vt
 suo labore Dei Filium & MARIAM Ma-
 trem eius aleret: accessit pietas, quâ li-
 benter ligna tractabat, postquam à Ie-
 su intellexit, in ligno Crucis aliquando
 Redemptionis opus peragendum. O
 S. Ioseph! instar Cherubini ardens, cæ-
 lestique

a Ex S. Thomâ Aquin.

lestique consilio plene! impetra mihi,
 ut saluti meæ profutura eligam: non
 recuso laborem, neque mei abiectio-
 nem; si inde perfectio & salus mea de-
 pendet: exora mihi eas omnes virtu-
 tes, ob quas tanto tui amore me tibi
 vindicasti.

II. Punctum. Etsi tignarius tantum
 faber fuerit, sanctissimus nihilominus
 fuit: eam gloriam S. Scriptura illi tri-
 buit, quando iustum appellat. I. Eius
 ad virtutem propensio ad omnis ge-
 neris exercendas virtutes eum fere-
 bat, quæ veram iustitiam constituunt;
 quâ proclivitate minimè caruit, quan-
 do prodigiosè primam fuit sanctita-
 tem consecutus. II. Ipsum eius no-
 men ad conservandam sanctimoniam,
 imo in dies augendam, quâ fuit tam
 liberaliter à Deo donatus, invitabat
 ut re & nomine semper esset accre-
 scens. III. Deus illum potentibus
 subsidijs ad altiore sanctitatis gra-
 dum euexit, quàm ullus post I E S U M

&

a Matth. 26.

& MARIAM peruenit: quandoquidem ad id extollere fastigium honoris voluit, vt eum appellatione Patris Filij sui, & conditione Sponsi gloriosæ Virginis decorârit. Sanctitas autem ad tam sublime vtriusque muneris culmen requisita, nostris comprehendi ingenijs nequit; quâ tamen S. IOSEPHVS enituit. O sancte IOSEPH! excellentis sanctitatis Alpha, & Speculum omnium virtutum! te obtestor per summam iustitiam & pulchritudinem animæ tuæ, velis mihi eum sanctitatis gradum obtinere, quâ consequi paratam mihi à Deo gloriam possim; si quidem diuinis eius circa me consilijs obstaculum non ponam.

III. Punctum. Sanctitas eius ad modum allatum eximia fuit: I. Quod fieri Dei Matris Sponsus debuerit, atque ideo ad Sponsæ suæ sanctitatem, quàm potuit, proximè accedere; alioquin impar inter eos coniugium fuisset.

set: *Si vis nubere, nube pari.* II. Quòd,
 vt Gerson ait, fuerit in gratiâ confir-
 matus; peccati cuiuscunque mortalis
 expers, quemadmodum S. Augustinus
 affirmat: nec dubitandum est, quin
 earum immunitatum operâ fuerit ra-
 râ quadam sanctimoniâ præditus.
 II. Quòd concupiscentiæ fomite care-
 ret, *a* vt in Scholis nominatur; vt ni-
 hil in sensu aut desiderio obuersari sibi
 pateretur, quod rationi conforme non
 esset: potuítne fieri, vt non maximè
 Sanctus euaderet, præsertim tanto gra-
 tiæ affluxu à Deo cumulus, quam li-
 beralissimè eius menti affundebat, ac
 S. Spiritu eiusque donis excellenti
 quadam ratione, non minùs quàm A-
 postoli, plenus? *b* O S. IOSEPH! do-
 mûs Dei delictum! qui post Filium &
 Sponsam tuam, meliorem portionem
 nactus est! cùm sis sanctitatis cumulo
 instructus, pauperis mei te misereat,
 qui, quòd extraordinarijs illis auxilijs

ac

a Ex Io. Gerson.

b Ex relat. ep. P. Surin.

ac priuilegijs, quæ possides, sim destitutus, in quotidianâ pugna versor, cum immorigeris cupiditatibus ad intestinum bellum prouocatus.

Colloquium in admiratione diuinæ dispositionis versabitur, quæ vilem fabrum ad tantę sanctitatis gradum promouet: eam dein felicitatem S. Iosepho gratulaberis, optabisque, vt pro merito ac magnitudine sanctitatis eius vbique agnoscat, & ametur. *Pater noster. Ave MARIA.*

MEDITATIO III.

Pro tertio die Octauæ S. Iosephi.

De Virginali Connubio S. Iosephi.

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLVDIVM I. S. IOSEPHVM in flore ætatis tibi siste, vultu dignitatis pleno, manu lilium tenentem, quemadmodum pingi consuevit; veluti lilium illud eius Virginalem puritatem,

H

tem,

tem, quam semper illibatam seruauit; innueret; siue ante, siue post coniugium eum repræsentantes: aut quasi diceret, se primum omnium virginitatis vexillum erexisse, sibi que liliū potius, quàm ulli alteri competere.

Præludium II. A Deo lumen pete, quâ caeleste hoc *MARIÆ*, & *IOSEPHI* coniugium pro dignitate expendas, eaque documenta inde in tuum vsum eruas, in quæ piæ solent mentes incidere.

I. Punctum. Cùm destinatus dies illuxit, qui *B. Virgini* Sponsus offerretur, ac eum in finem Sacerdotes in templum omnes è tribu *Iudâ* oriundos *Dauidicę* stirpis conuocassent, qui iam erant matrimonio habiles. Pontifex Summus Propitiatoriū accessit, Deum eā super re consulturus: cui responsum est, vt *MARIAM* ei Sponso traderet, cuius baculus, ipso præsentē, effloresceret, atq; capiti videretur columba insidere. Quod miraculum vbi intra *IOSEPHI* manus, supraque illius caput ab

omni-

omnibus fuit deprehensum; illico ad eam erat dignitatem sublatus, & cum MARIA in manum nouus Sponsus conuenit. Inde IOSEPHVS Sponsæ digito anulum inseruit, pro concordia illius indicio, quā debent sibi mutuò obstringi: atque ut ritus solennes obseruarent, eam pallij sui parte contexit, ut testaretur, eius se deinceps tutorem fore, eamque in omniū bonorum se communionem admittere. O quanta in hoc caelesti potius quā terrestri connubio miracula! ut Rupertus Abbas loquitur: hīc singula consideranda sunt.

- I. Prodigium aridi baculi reflorescentis.
- II. Columbæ tunc apparentis.
- III. Virginem omniū puellarum nobilissimā, summisque dotibus instructam opifici tradi, qui asciam & securim tractet, potius, quā vni ex orbis magnatibus.

Deus bone! IOSEPHI amator diuine! quā potenter à te destinata exequeris! o quā cogitationes tuæ sunt à nostris diuersæ! nos æstimāsemus, Matrem tuam in connubiū alicui Principi

dandam; attualiter longè sensisti: & quoniam Redemptionis nostræ Mysterium debuit in ligno Crucis compleri, nolebas alteri eam credere, quàm homini, cuius ars in ligno versaretur. Æternùm impera, ô summe ac sapiens artifex! nemo te rectius no-uit nostris rebus providere.

II. Punctum. Hoc IOSEPHI cum MARIA connubium erat non sine multis rationibus initum. I. MARIA Paradisus est, & pro Diuinitate deliciarum locus, vnde enasci vitæ arbor, omniumq; gratiarum torrentes erumpere debebant. Vti ergo in Paradiso terrestri Deus Custodē posuit, qui fuit Adam; ita decens erat, in hunc quoque voluptatis hortum destinari, qui simili curâ excubaret; vt & B. Virgo in familiâ adiutorem, & IESVS nutritium patrem haberet, qui eum educaret, & ab ijs machinationibus eriperet, quas Dæmon & homines in eum poterant moliri. II. Vt ita IESV CHRISTI honor defenderetur, qui alioqui creditus fuisset

fuiſſet illegitimo toro natus; ac ſimul
fama B. Virginis ſeruaretur, teſtemque
ſuæ virtutis illa IOSEPHVM haberet, qui
ab Angelis edoctus, operâ Spiritûs
ſancti eam eſſe gravidam, mortalibus
æſtatus demum eſt, nihil ſe ad Chriſti
generationem contuliſſe. III. Quòd
in pluribus rebus eſſent ſibi perſimi-
les; etſi enim ætate multùm differrent,
cùm S. IOSEPHVS annorum quadragin-
ta circiter, MARIA quatuordecim eſ-
ſet; eâ tamen vnâ exceptâ de reliquo
per omnia propè pares erant, in præ-
maturâ ſanctificatione, quamuis B. V.
citiùs eam acceperit; in amore ac de-
creto ſeruandæ virginitatis; in vtriuf-
que natali ſolo, quod fuit in Nazareth;
in eadem Dauidis ſtirpe; MARIA dicta
fuit gratia plena; IOSEPHVS iuſtus; &
ſi quæ alia iſtam ſimilitudinem effi-
ciunt. O Sponſe! ô Cuſtos! ô viua ef-
figies MARIE! Supremus Dominus ti-
bi ſuam Matrem committit; & infi-
mus mortalium ſuam tibi animam cre-
dit: non poſſum meliori tutelæ per-

H 3

mitti;

mitti ; quidquid mihi eueniat , non
 alio cupio à Patrono defendi.

III. Punctum. Perbeatum & felici-
 cissimum illud testimonium fuit. I. Per
 eas virginales nuptias IOSEPHVS ius
 est nactus , IESVM CHRISTVM
 suum filium appellandi ; quidquid
 enim ad Sponsam eius spectabat , ad
 eius etiam dominium pertinuit. O
 qualis fructus ! ô quàm diuina virgi-
 nitatis remuneratio ! II. Fœcunditas
 in eo fuit admirabilis : omnes enim
 egregij virginitatis sectatores IOSE-
 PHI sunt filij : Alexius, Elzearius, Iu-
 lianus, Henricus, & alij omnes ex eo
 coniugio per tam illustre exemplum
 prodierunt , quod in S. IOSEPHO vt
 autographo inspexerunt. O sancta
 posteritas ! ô mira fœcunditas ! III. In-
 ter fideles omnium coniugiorum spe-
 culum fuit : quisquis enim esse fidelis,
 amare tori consortem , vitam exigere
 tranquillam & concordem postulat,
 oculos in IOSEPHI & MARIE ma-
 trimonium vertat. O S. IOSEPHE!
 Pater

Pater virgo! coniugatorum omnium
vultus acue, vt eos in tuas virtutes
defigant; ijsque, qui nouiter conu-
bio iunguntur, nonnunquam pios sti-
mulos adde, quibus ad virginittis
studium impellantur, vt vnâ tecum
olim sequi agnum dato in manus lilio
possint.

Colloquium per modum cælestis
Epithalamij erit: lauda tam sanctum
coniugium, Deumque illius auctorem
adora; neque omitte, novos coniu-
ges precari, vt tibi velint opem fer-
re, & in suâ felicitate tuâ
miseriæ meminis-

sc.

OS (O) OS

MEDITATIO IV.

Pro quarto die Octauæ S. IOSEPHI

*De itinere S. IOSEPHI S. Virginem
comitantis, cū illa S. Elisabetham adi-
ret; ac de anxietate, in quā versaba-
tur, cū B. Virginem gravi-
dam videret.*

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLVDIVM I. S. IOSEPHVM
tibi repræsentata duorum dierum
itinere per montes, quā transeundum
erat, B. Virginem comitantem, ante-
quam ad oppidum, vbi S. Elisabeth
morabatur, à Nazareth peruenirent,

Præludium II. Gratiam à Deo po-
sce, quā possis præsentis meditationis
argumento comprehensa mysteria pe-
netrare.

I. Punctum. Post quatuor circiter
menses post B. Virginem S. IOSEPHO
desponsam, & post paucos admodum
dies, quā Gabriel Archangelus,
ignorante IOSEPHO, Filij Dei Incarna-
tionem

tionem glorioſe Virgini denuntiauit, &
 S. IOSEPHVS à Nazareth iter ad eum
 locum ſuſcepit, vbi S. Elifabeth verſa-
 batur, vt eſſet B. Virginis comes, Elifa-
 betham cognatam ſuam viſitantis, quæ
 miraculo vterum ferebat: quam B. Vir-
 go ſalutare, gratularique illi tantum
 beneficium voluit, quo Deus illam af-
 fecit, quando non obſtante ſenio &
 ſterilitate ipſi prolem indulſit.

Conſidera, cur S. IOSEPHVS hoc iter
 adierit. I. Ne Sponſam ſuam deſere-
 ret; non enim ſuſtinuit committere,
 vt MARIA, quam vnicè diligebat, ſola
 in tam tenerâ ætate iter faceret, præ-
 fertim cùm conficienda quatuorde-
 cim circiter leucarum via eſſet per lo-
 ca aſpera & moleſta eunti. Ah! non
 potuit hoc iter declinare: MARIAM
 enim adeò amabilem, tamque dulcis
 alloquij fuerat expertus, vt acerbum
 ei futurum fuiſſet, ab eâ vel per horæ
 quadrantem auelli. II. Præter hunc
 amorem, prudentia illi dictabat, vt

H s

MA.

a Ex S. Bonavent,

MARIAE desiderio, ad hoc iter propendens, pro suo in illam amore obsequeretur; cum ipsa, utpote honestis amans, ægrè nec sine dolore sustinisset, illum à se abesse, præsertim cum noua nupta esset. III. Ob easdem causas viam iniit, quibus B. Virgo fuit ad eam inducta: æquè enim iucundum illi erat, Elisabeth cognatæ suæ gratulari, & senem Zachariam videre, testemque tam insignis miraculi fieri. O S. Ioseph! incomparabili felicitate donate! quæ obsequia tibi & MARIAE Sponsæ tuæ non præstitissem, si tantus mihi honor obtigisset, ut vobis me illius itineris comitem adiungerem? ô quàm dulcis ac iucunda mihi via fuisset! quantis impendijs ego tam gratam consuetudinem atque consortium non compararem? ah! quando aderit felix illa dies ac cæleste contubernium, vbi vobis ad satietatem perfruar.

II. Punctum. S. Iosephus è domo Zachariæ, in quâ tres circiter menses fuit

fuit commoratus, domum reuersus,
B. Virginem esse grauidam animad-
uertit: vnde grauitè commotus, tam
perplexis curis iactabatur, vt de illâ
clanculò deferendâ cogitaret. Consi-
dera I. Deum S. IOSEPHO Incarnatio-
nis mysterium aliquantò seriùs quam
S. Zachariæ & S. Elisabethæ patefecis-
se, vt occasionem haberet, B. Virgi-
nis, ac Sponsi eius virtutem exercendi:
vt verum omnino sit, ipsos etiam San-
ctos aduersis & tristibus eas ob cau-
sas inuadi, quas olim in cælo, cùm de
illis fuerint edocti, felices adorabunt.
II. Mœrorem angoremque animi in
S. IOSEPHO oppidò magnum fuisse:
ex vnâ enim parte tumentem coniugis
suæ vterum videbat, ac ingens dedecus
in se deriuandum, si vulgò innotesce-
ret, suam hanc prolem non esse: dein
occasionem spectabat, quâ posset se ab
illâ subducere. Ex alterâ verò parte
secum innocentiam ac virtutem Spon-
sæ suæ reputabat; neque persuadere si-
bi potuit, eam coniugij fidem violasse:

expendebat, quantâ prudentiâ tractandum hoc sibi negotium esset, à quâ iuberetur nihil præcipitare; etsi quadam interim religione vrgeretur, eius consuetudinē vitandi, quæ adulterij aliquâ specie notaretur: occurrebat perfectionis studium, cuius exercendæ ansam haberet, si in hoc negotio sibi silentium imperaret, tacitusque secum hanc molestiam deuoraret.

II. Eundem iterum in Virginis Sponsæ gratiam propensum, dubitasse, num Deum hominem illa ferret; posse utique in Sponsam suam eam dignitatem cadere, vt hæc, quando tam sanctè viveret, illa Virgo esset, quæ Messiaæ Mater fore prædicebatur. *a* Vnde hæc ei suborta est cogitatio, ab illâ discedendum sibi esse, quòd præ modestiâ suique abiectione Dei Matris consortio se indignum iudicaret. *b* O S. IOSEPH! vir secundum cor Dei! ô vt discam à te, mei depressiones, ac molestias à Deo

a Ex D. Hieronymo.

b Lib. 7. Reuel. S. Brigittæ, cap. 25.

à Deo immittas patienter tolerare. !
propitiū te tot afflictis mentibus præ-
be, ijs maximè, quæ molestis scrupulis
exagitantur, magnisque obscuritati-
bus & angoribus perplexis inuoluun-
tur: ita te per omnes illas gratias oro,
quibus fuisti ex hoc ipso Labyrintho
eductus, velis nobis tuo patrocinio
tam potenti non deesse.

III. Punctum. Dum S. IOSEPHVS
istis fuit curis implicatus, Angelus ei
dormienti apparuit, itaque locutus
est: *a IOSEPH fili David! noli timere,
accipere MARIAM coniugem tuam: quod
enim in eâ natum est, de Spiritu sancto est.
Pariet autem filium, & vocabis nomen
eius IESVM: ipse enim saluum faciet popu-
lum suum à peccatis eorum.* Considera
imprimis hoc loco I. Fidelitatem Dei,
quâ suis amicis & seruis succurrit, di-
uinis ac prodigiosis rationibus vtens,
cū artes humanæ deficiunt. II. Bo-
nitatem Dei, quâ serui sui tristitiam in
gaudium vertit, certò illi denuntians,

H 7

pro-

a Matth. i.

prolem, quam coniunx eius in utero gestaret, Seruatorem mundi esse; cuius ipse curam esset habiturus, ei que nomen impositurus. III. Promptam & alacrem IOSEPHI obedientiam, quam acquieuit cum MARIA viuere, ac honorificum sibi putauit, tali se coniuge donatum, omnibus ei mentis perturbationibus, quibus laborabat, expositis, & quidquid ab Angelo Gabriele fuisset edoctus. *a* O IOSEPH semper cælo dilecte! fac nos gaudiorum tuorum participes, nobisque spiritum obedientiae & fidelitatis impetra, quo Redemptoris nostri adorandæ voluntati obsequamur.

Colloquium continebit I. gratiarum actionem, quod tantam IOSEPHI & MARIAE curam habuerit. II. Desiderium veræ in Deum inter aduersa fiducia. III. Sponsionem fidelitatis in omnibus, quæcunque, licet aspera, quæ intelligemus illi fore grata, exantlandi. *Pater noster. Ave MARIA.*

ME.

a Ex S. Aug. is erat Gabriel.

MEDITATIO V.

Pro quinto die Octauæ S. IOSEPHI.

*De ijs, quæ sunt à S. IOSEPHO in
Christi Natiuitate gesta.*

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLVDIVM I. Curam Patriarchæ
IOSEPHI ob oculos tibi pone, cui
Rex Pharaon totius Regni ac regiæ do-
mûs administrationem commisit: a
qui dein toti Regno bene fecit, Israël-
iticæ genti opem tulit, succurrit
suis fratribus, nihilque, quod sui
erat muneris, prætermisit. Hæc vera
S. IOSEPHI idea est, cui Deus coepit cu-
ram regiæ suæ domûs, suæ nascentis
Ecclesiæ, sui que Filij in mundum ve-
nientis demandare. Vide vt ei nego-
tio inuigilet, vt Seruatori adhuc par-
uulo de domicilio prospiciat, vt eius
ortui adsit, vt ei nomen imponat, vt
eius

a Gen. 39.

eius circumcisionem procuret, & post quadraginta dies eum in templo sistat.

Præludium II. Pete à Deo gratiam, cum fructu primas S. IOSEPHI curas meditandi, quas pro Dei Filio & Matre illius Sponsaque suâ suscepit.

I. Punctum. Post B. Virginem ab Angelo salutatam, & Conceptionem Filij nouem iam menses effluxerant; cum Augustus Cæsar, qui tunc rebus admodum tranquillis Romanum imperium tenebat, publico edicto omnes sibi subiectos iussit suum nomen profiteri, vt in publica acta in cuiusque natali solo referatur, ac vnâ censum pendere. S. IOSEPHVS igitur ei mandato obtemperaturus, Nazaretho Galilææ oppido cum prægnante coniuge abit, seque in Iudæam, & Davidis urbem Bethleem confert; vt qui & ipse è domo & familiâ David erat, vt illic cum cæteris è suâ cognatione in album referretur. Vbi accidit, vt, cum diuersorium illic nullum reperiret, ob frequentem populum vndeque confluen-

fluentem, qui curaret se in tabulas re-
ferri, coactus fuerit, ad stabulum di-
uertere campo ad situm, qui ad cogna-
tam eius Salomen spectabat: quod illi
permolestum fuit, cum videret, Dei
Matrem, utpote iam partui vicinam,
eo loci decubituram. In hac historia
considera I. Cæcam & generosam S.
IOSEPHI obedientiam, quod domo suâ
sit egressus, ubi omnes ei commodita-
tes ad manum erant, recentem MARIE
partum fouendi; & poterat secundum
aliquam humanæ prouidentia spe-
ciem hoc iter differre: nihilominus
omnes eas rationes seposuit, ut exactè
imperio pareret, rei totius euentu de
cætero diuinæ prouidentia permissio.
II. Modum, quo hoc iter cum Dei Ma-
tre aggressus est; quod hiemis tempo-
re & viâ tam longâ ac difficili non po-
tuit non esse molestum: interim tem-
poris fallendi hæc pulcherrima illo-
rum ratio fuit, mentes in Deum attol-
lere; quod si inter se colloquerentur,
omnis de Deo sermo erat. I II. Acer-
bum

bum dolorem, quem persensit, quòd Bethleemij extremū angulum pro diuersorio, post longam inquisitionem, non inuenerit: nihilominus quia non dubitabat, Dei Filio paupertatē cordi fore, si fuisset in lucem editus, ac simul vehementi desiderio, quantocys recēns natum videndi, ardebat, aliquantū mitigatus eius dolor fuit. O fortis & magnanime IOSEPH! Nazarene ciuis, virtutum celestium floribus ornate, qui Nazaretho discedis, veritus, ne quarundam temporalium commoditatū flores illic te emolliant, quæ tibi, Sponsæ tuæ, ac nouo Messia tamdiu expectato inseruire possint! quæso te per eximias virtutes tuas, vt verū mihi meipsum edomandi spiritū impetres; ne posthac tantopere mea commoda confecter, omnibusque carnis meæ blanditijs nuntium remittam.

II. Punctum. Eadem nocte, imminente B. Virginis puerperio, ac diuino partu, mediâ nocte illa Dei Filium enixa est: tum Infans fuit in præsepium eius

eius stabuli, in quod successerant, repositus; quem mox post illius ortum MARIA & IOSEPHVS adorârunt. Eâ nocte Angeli eundem è cælo venerati, & nuntium Pastoribus attulerunt: quo fuit mirè S. IOSEPHVS recreatus, quando ei cæleste carmen recitârunt, quod in diuino illo partu audierunt ab Angelis cani. Maximâ quoque fuit consolatione affectus, quando tres Reges tam procùl inde huc ad nouum Regem profectos excepit; quando fuit iussus eidem IESV nomen tribuere; quando circa eundem diuinum Infantem fuit Circumcisionis minister. *b* Præcipuè hîc considera I. Gaudium S. IOSEPHI, quòd ei licuerit omnibus hîsce mysterijs interesse. II. Eius felicitatem, quòd ad eadem potuerit etiam ipse aliquid operæ conferre. III. Sanctam & laudabilem eius celeritatem in gratijs Filio Dei de illius aduentu agendis, in gratulando Mariæ honorè, quo fuit Mater Dei

a Ad Hebræos cap. 10.

b Ex S. Bern. & Toftate.

Dei effecta, in obseruandis vniuersis, quæ illi fieri necesse fuit; siue excipien- di Pastores, siue colendi Reges, siue so- latium MATRI & Infanti addendum foret. O IOSEPH! prime omnium Christiane! vt qui inter mortales ac viros omnes primus IESVM agnoui- sti, & adorasti; attonitus contemplor tuam pietatem, charitatem, vigilan- tiam in rebus omnibus, vt ritè tuo mu- nere fungaris: obsecro te per dulcedi- nem illam, quam in obeundis vniuersis hisce obsequijs degustasti, cor meum, libertatem meam, & quidquid habeo, diuino huic Infanti offer, eique me si- ste, quemadmodum ad eum Pastores & Reges adduxisti: noli, quæso, com- mittere, vt inde vacuus recedam; sed omnes mihi gratias impetra, quæ sunt ad salutem meam necessariæ, & ad hoc, vt tibi, Sponsæ tuæ, & dulcissimo Seruatori meo sim acceptus.

III. Punctum. Post quadraginta à puerperio dies, quod tempus erat puerperis præfixum, ante cuius finem
pro-

prohibebantur templum ingredi, Iosephus cum MARIA Coniuge suâ à Bethleem Ierosolymam abiit, ut Purificationis Legi satisfaceret, pari tur-
turum, aut duobus columbarum pullis oblati, utque simul alteri præcepto pareret, iubenti ut omnis proles mascula primo partu edita Deo consecraretur. Hæc omnia mysteria considera, & imprimis I. Admirationem Iosephi & Mariæ, cum Simeon Sanctus senex diuino Spiritu afflatus diceret, diuinum hunc Infanrem fore salutem, lumen, & gloriam Gentium & Iudæorum. II. Benedictionem, quâ idem Sanctus senex utrique fuit bene precatus. III. Sanctam illam supplicationem, quæ in eo occursum fuit habita: cum Ioseph & Simeon anteirent, magnâ hilaritate Deo accinentes, sequente Virgine Matre, quæ diuinum puel-
lum brachijs celi ac terræ Regem strin-
gebat, Anna Prophetissâ, quæ eius la-
tus claudebat, comitata; quibus dein-
de ij succedebant, quos melior tunc
fortuna

fortuna ad templum ferebat. O S. Ioseph! Pater Iesv, quem totum calum adorat! qui amabilem hunc Infantem cum MARIA æterno Patri obtulisti: unde munus illi tam fuit gratum, tum ob offerentium pietatem, tum muneris oblati sanctitatem. O si meæ oblationes possent à me tantâ illi gratiâ offerri!

In Colloquio I. cum S. Iosepho Filium Deo Patri offeres; & quamuis es res repulsâ dignus, noli tamen animum abijcere; munus enim tale est, quod acceptum iri, certò tibi audeas polliceri. II. Tuum etiam illi cor dedica, omnemque bonæ voluntatis apparatus per manus S. Iosephi ei consecra, hoc maximè desiderio accensus, te, cum in eius Infantiâ servire illi non potueris, id cupere modò in Ecclesiæ Militantis castris facere. *Pater noster.*
Ave MARIA.

MEDITATIO VI.

Pro sexto die Octavæ S. IOSEPHI.

*De fugâ S. IOSEPHI in Ægyptum,
& eius reditu, item de IESV Iero-
solyms amisso.*

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLVDIVM I. Angelum tibi pro-
pone, qui IOSEPHVM dormientem
iussit in Ægyptum fugere IESV & MA-
RIA simul assumptis, quòd Herodes
IESV Infantis vitæ insidiaretur. Hinc
postquam euigilavit, post illud diui-
num somnium concubiâ nocte aufu-
git, quemadmodum fuit ab Angelo
commonitus.

Præludium II. Gratiam à Deo po-
sce, huius persecutionis causas cogno-
scendi, quæ tam præpropere S. Iose-
pho & toti ipsius familiæ incubuit.

I. Punctum. Vix IOSEPH cum MA-
RIA Nazarethum redijt, & IESVS
paruu-

paruulus non nisi duos menses vixit; cum Deus scelestum Herodis consilium elusus, qui eius vitæ insidias moliebatur, Angelum submisit, qui in somnis S. IOSEPHVM allocutus: Surge, inquit, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Egyptum; & esto ibi, usque dum dicam tibi; futurum est enim, ut Herodes querat puerum ad perdendum eum. a Considera I. promptam S. IOSEPHI obedientiam, ac magnum desiderium, quo cupiebat Dei Filio hoc genus officij præstare, ut eius vitam seruaret. II. Curam, quam Filio & Matri impendit toto illo itinere, quod octoginta circiter leucarum fuit, donec ad villam peruenerunt, tribus ultra Babylonem (vulgò Cairum) leucis distitam, cui Matures nomen, vbi substitit, sedem illic fixurus. b III. Laborem, quem in exterâ regione ad comparanda vitæ subsidia exhaustit; vbi fabri tignarij artem aliquot annis exercuit, ut se & sanctam suam familiam aleret.

quod

a Matth. 2. b Ex Christ. à Castro.

quod magnâ suæ voluntatis cum diuinâ conformatione ac singulari simul gaudio faciebat, adhuc se beatum reputans, quod in tam sanctâ Societate tolerare aduersa posset. O S. IOSEPH! diuine ductor, & admirabilis domus Dei œconome! posthac in omnibus corporis animique necessitatibus ad promptissimam bonitatem tuam confugiam, cum Domini mei ac Domine meæ in te curam susceperis: audebisque seruolo beneficium negare?

II. Punctum. Herode post septem circiter annos, à S. IOSEPH in Ægypto commoratione, defuncto, cui Archelaus in regno successit, Angelus S. IOSEPH in somnis conspicuus eum alloquutus, Surge ait, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israël. a Cui voci S. IOSEPHVS quamprimum obsecurus Nazarethum rediit. Considera I. Fidelitatem Dei in suis promissis, quando S. IOSEPHVM de reditu admoneri iussit, quemadmodum illi fuit
I polli-

a Matth. 2. 20.

pollicitus. II. Gaudium, quod concepit ex eo, quòd videret se certum, cum IESV & MARIA se sine turbis & metu Archelai victurum, etsi esset hic suo parente crudelior: ita enim sub finem sui reditus ei fuit ab Angelo promissum. III. Summas delicias, quibus fuit à IESV Puero adhuc octo annorum recreatus, dum ei osculum tulit, dum ei blanditus est, indiuiduus hinc inde obambulantis comes. O S. IOSEPH! mortalibus vniuersis felicior! cum foris esses, beneficijs exteros cumulasti, totamque gentem Ægypti tuâ inter eos commoratione recreasti: nunc vero redis, tuis ciuibz profuturus, quos omnes tuo reditu exhilarasti: de omnibus bene mereris, totumq; mundum lætitiâ complex. Talem, quæso, te & mihi exhibe, & me miserum exhilara.

III. Punctum. Post quartum à reditu ex Ægypto annum, cum IESVM duodecim iam annos natum duceret Ierosolymam, vt Pascha celebrarent, quod singulis annis solebat, toto triduo illum.

Ium S. IOSEPHVS amisit, ad cuius finem
eum in templo reperit, medium inter
Doctores assidentē, quibus aurem de-
dit, & vicissim quæstiones proposuit:
quo loco B. Virgo, quæ cum Sponso suo
eum querebat, compellans, *Fili*, inquit,
quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus & ego
dolentes querebamus te. a Posthæc Chri-
stus cum Matre suâ & S. IOSEPHO Na-
zarethum reuersus illic octodecim cir-
citer annos fuit cum ipsis versatus, eis
per omnia obsequens, & ad omnem
vtriusque nutum paratus, Considera in
hac totâ serie præcipuè. I. Dolorem,
quo IOSEPHI animus ob talis Filij ia-
cturam conficiebatur; examen, quod
instituit, ne forsan suâ culpâ hoc acci-
disset, dum crederet eum penes Matrē
fore, quæ seorsim cum cæteris feminis
incedebat; curam, qua toto eo tempo-
re illum quæsiuit, Deum interim eni-
xè de successu eius negotij precatus.
II. Gaudium, quod ex eo reperto &
quidē inter Doctores medio concepit,

I 2

vt

a Luc. 2.

vt & inde, quòd B. Virgo eundem IESV
Patrem appellârit : *Pater tuus, & ego
dolentes querebamus te.* a III. Reueren-
tiam, quâ Filio Deo illis octodecim an-
nis imperauit; consolationes, quas ab
eius consuetudine percepit; egregiam
institutionem, quâ & à Filio & à Matre
excolebatur. O S. IOSEPH! omnibus
Angelis fortunatior! quis tibi non in-
uideret; quando vel ipsi Angeli plùs
quàm felices essent, si tuâ sorte frue-
rentur? sed, vt rectiùs loquar, quis te
non amaret, post tantum amorem, quo
tu IESVM amâsti, & IESVS te dilexit?

Colloquium erit I. ad B. Virginem,
ei gratulando, quòd in tam sanctum
Sponsum inciderit. II. Ad Filium Dei,
ei gratulando, quòd talem gubernato-
rem in S. IOSEPHO sit nactus. III. Ad
S. IOSEPHVM, gratias illi pro vniuersis
officijs agendo, quæ Filio Dei, suæque
Sponsæ exhibuit, vt quos præ rebus
cunctis amamus. *Pater noster, Ave
MARIA.*

ME-

a Luc. c. 2.

MEDITATIO VII.

Pro septimo die Octavæ S. IOSEPHI.

De virtutibus S. IOSEPHI, & præcipue de illius humilitate, castitate, & constantiâ.

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLUDIVM I. Voluptuarium quendam hortum tibi repræsentat, in cuius areolis omnis generis odorati pulchrique flores visuntur; imprimis verò lilia, caryophylla, & rosæ oculos ac mentem ad se rapiunt multumque tulipas, anemones, calthas antecedunt; etsi enim isti pulchritudine sint præditi, attamen odore destituuntur: illi verò flores utroque præstant. Anima S. IOSEPHI talis areola est, ubi omnium virtutum flores est cernere; sed humilitas, castitas, & constantia illius inter alias omnes eminent.

Præludium II. Pete à Deo gratiam, merita & magnitudinem præcipuarum in S. IOSEPHO virtutum agnoscendi.

I 3

I. Pun.

I. Punctum. Considera, quàm S. Iosephi humilitas fuerit magna & eximia. I. Cùm secum reputaret, Sponsam suam Spiritûs sancti operâ esse gravidam, ex eâ consideratione in profundam sui ipsius ac nihili sui cognitionem incubuit, putavitque omnia sua merita longè inferiora esse, quàm ut contemplari suis oculis, olimque intra brachia gestare Deum hominem audeat, aut cum Dei Matre agere: hinc indignum se ratus, inde recedere, ac deferere Sponsam suam cogitabat. *a*
II. Cùm Bethleemij diuersorium quaereret, quod cum gravidâ suâ coniuge pridie partûs ac puerperij sui subiret, fuissetque cunctis domicilijs exclusus; compulsus tandem est, eam in stabulum ad stabulantes tunc illic pecudes introducere, quod ille humilitate ac abiectioe sui planè maximâ fecit, suæ vilitati ac demeritis eam repulsam, quam tulit, imputans, ac penes se causam esse existimans, ob quam B. Virgo
tam

a Ita Origenes, & S. Basilus.

tam malè habitaret. III. Tota vita illius priuatim exacta loquitur, humilitatem illi perfamiliarem fuisse singulariter allaborabat, tot caelestia dona virtutesque celare, quibus erat ornatus, & præcipuè conabatur pretiosam virginitatis gemmam clàm habere, non passus euulgari, se Angelorum more viuere. Hinc matrimonio assensit, vt sub coniugij velo posset rectus latere, aliorumque coniugum conditione nihilo maior censerì. O S. IOSEPH! amabile speculum humilitatis! omnis vita mea vanis cogitationibus absumitur, semperque meipsum ceu vanitatis idolum adoro, obstinatus nemini cedere, nec mei depressionem tolerare, neque bona illa abscondere, quæ videor mihi possidere. An non fieri aliquâ ratione possit, vt aliquid eximiae illius virtutis à te factâ repercussione in me deriuetur, quæ te in oculis Dei tam magnum effecit, quàm parvus eras in tuis.

II. Punctum. Considera in eo Virginalis

nalis Castitatis præstantiam. I. Votum edidit, eam se toto vitæ tempore seruaturum: quod eius decretum Angeli, quin & Deus ipse suspexit, qui in eius nuncupatione fuit in testem voti adductus. ^a II. Votum illud nullo præiudicio exemplo nuncupauit: ipse enim & B. Virgo primi fuere, qui Deo promissere, se perpetuò virgines fore: & hoc sanctum vtriusque propositum, quod conceperant, mutuò sunt diuinitus edocti; ac priusquam sibi desponderentur, votum illud communi consensu renouârunt. Et ita fieri omnino expediebat, vt MARIA sciret, Deum illi prouidisse adiutorium simile sibi, & auderetque securè spondere, se illi ius in suum corpus concedere, cui æquè tue-ri puritatem, quàm ipsi, certum esset. III. Erat custos virginitatis Dei Matris: hanc Pater æternus illi prouinciam commisit. Deum bonum! quantâ integritate necesse fuit custodem, vel vt

rectius

^a Ex Abulensi. ^b Ex Alberto Magno.
^c Gen. 2.

rectius loquar, socium tam excellentis
virginitatis enitere; quandoquidem
illa non alio iterum custode indiguit,
quàm eâ ipsâ, quam tuebatur! O
quanta fuerit hæc in illo virtus! O san-
cte IOSEPH! virgo incomparabilis
pudoris; in gloriæ, quâ frueris, domi-
cilio tot virginum in utroque sexu te
miseret, qui de hac Angelicâ virtute
periclitantur: è cælo illas clementi
oculo dignare, easque in amore puri-
tatis iube constantiam tenere.

III. Punctum. Expende meritum
eius constantiæ. I. Constante fuit pa-
ratus per omnia diuinæ se voluntati
permittere, mirâ quadam mentis æ-
quitate compositus: fugiendum illi
fuit è patriâ, aduersa toleranda in Æ-
gypto, redeundum in Nazareth, amit-
tendus Filius, multaque alia deuoran-
da: in quibus tamen constantiam mor-
dicus retinuit. II. Constante ad sui
contemptum & abiectiorem aspiravit,
dum fabrilem artem exercuit, nun-
quam conatus emergere, aut ultra re-
giæ

giæ profapiæ nobilitatem, illa etiam
privilegia publicare, quibus fuit orna-
tus; vnde tamen toti se orbi venera-
bilem reddidisset. III. Constans fuit
in exercitio virtutum, semper in ijs
maximis incrementis progressus, præ-
cipuè in Dei amore: vnde cum semper
perfectiorem se redderet, effecit, vt
quotidie quoque IESV & MARIE Filio
& Sponso fieret amabilior. O S. IO-
SEPH! Constantiæ columna! si quis
mihi optionem inter omnes virtutes
daret, tuæ constantiæ me admoneret:
parum enim virtutes omnes profunt,
nisi eas constantia coronet. Ah! nunc
volo, nunc volo, nunc nolo: quæso
te, impetra mihi constantiam adeò ne-
cessariam, & perseuerantiam Deo tam
acceptam obtine; aliter perij.

Colloquium erit ad S. IOSEPHVM,
ab eo spirituales eleemosynas pe-
tendo, seque instar mendicabuli ad
eius pedes abijciendo: ille abundat, &
ego sum pauper: ille est cunctis virtu-
tibus instructus, & ego cunctis egeo.
Cur

Cur enim est in illo fastigio, nisi ut nos
iuuet? cur tam diues, nisi ut in nos
egentes sit liberalis? *Pater noster, Ave*
MARIA.

MEDITATIO VIII.

Pro octauo die Octauæ S. IOSEPHI.

*De obitu S. IOSEPHI, & eius in calo-
gloriâ, unde nobis potest auxilium
ferre.*

Oratio præparatoria erit ordinaria.

PRÆLUDIVM I. Finge, te S. IO-
SEPHVM morientem Nazarethi in
lecto videre, adstante IESV & MARIA.
Potuítne hac morte quidquam esse fe-
licius?

Præludium II. Gratiam à Deo po-
stula, ex obitu S. IOSEPHI felicissimo
proficiendi, atque altè in animum fe-
licitatem Iustorum morientium de-
mittendi.

I. Punctum. S. IOSEPHVS paulò
ante IESV CHRISTI Baptismum mor-
tuus

tuus est, septuaginta circiter annorum: *a* quem Angelus de horâ obitus admonuit; cumque viribus deficeret, IESVS ei adstans animos illi addidit, ac consolatus est; vt & B. Virgo, quæ ex hac vitâ emigranti adfuit: quod utique tam placidè tranquilleque factum est, vt eius vitam decebat. *b* Post eius discessum IESVS confestim os ac oculos illi clausit, suis manibus eius vultum ad decentem speciem componens. *c* Considera I. Gaudiû S. Patriarchæ, cùm vidit, se curriculi sui metam attingisse, postquam multum pro suâ salute desudauit, IESVMque & MARIAM sanctè omnibus obsequijs demeruit. II. Officia & sedulam vtriusque operam, quam ei tempore morbi, ac postea in procurandâ sepulturâ præstiterunt, quæ fuit in valle Iosaphat inter montes Sion & oliuarum, eodem loco, quo post aliquot annos B. Virgo Sponsa illius tumultata fuit. *d* III. Animæ illius ad

a Ex S. Bern. & Cedreno. *b* Ex Petro Mor.
c Ex fragm. Hist. orient. *d* Ex D. Hieron.

ad limbum descensum; vbi commo-
rantes felici certoque nuntio de ad-
uentu Messiae, & proximâ generis hu-
mani redemptione recreauit, singula,
quæ sciebat, in eam rem commemo-
rans. O S. IOSEPH! à IESV & MARIA
dilecte! dignus quidem eras, qui nun-
quam morti succumberes; sed quo-
niam *unum* illud *necessarium* etiam te
manebat, poterâsne nobiliori morte,
quàm inter IESV brachia, & in conspe-
ctu Reginae Angelorum, defungi? Præ
hac felicitate ac munere nollem totâ
aternitate in terris viuere, malleque
quotidie centies ac millies mori.

II. Punctum. S. IOSEPHVS cum ani-
mâ & corpore in cælo est. Vt enim
Gerson ait, quando quidem multi cum
Seruatore nostro sunt à mortuis resu-
scitati, credibile est, S. IOSEPHVM ex il-
lis fuisse. Hoc cum S. Bernardinus Pa-
tauinus die quadam pro concione di-
ceret, suprâ caput eius crux auro mirè
effulgens, ceu cæli eius orationem ad

I 7

popu-

a Luc. 10.

populum approbantis signum, visa est. *a* Quin quod amplius est, admodum verisimile est, eum sanctiorem esse, gloriaque Sanctos omnes antecedentem, proximum post SS. Virginem Sponsam suam locum obtinere. *b* Considera, hunc locum & honorem esse illi iure debitum. I. Quia præ cæteris omnibus maiorem in Incarnationis mysterio partem habet; ita quidem, ut quemadmodum in terris, in illâ SS. domo, ubi IESVS & MARIA degebant, tertia persona fuit, eodem ordine in calo collocaretur. II. In terris Patris Servatoris munus sustinuit, cui par nullum fuit; an non æquum est, ut in calo illis omnibus præferatur, qui inferiora munera obierunt? III. Continua triginta annorum servitia Deo Homini exhibita ante aliorum omnium actiones commerita sunt, maiori remuneratione gloriaque affici. O S. IOSEPH!

Prin.

a Ex Bern. de Busto p. 4. de Sponso B. V.

b Ex Gers. Moral. Suarez, tom. 3. in 3. p. dist. 8. sect. 2.

Princeps in domo Dei! dubium mihi non est, quin IESVS & MARIA omne genus honoris in cælo tibi exhibeant; neque quidquam est, quod te ab illorum consortio ac tertio post illos gradu auellat; omnes enim laureolas & ferta honoris excellenti quadam ratione possides: Virgo totâ vitâ fuisti: Doctorem sæpe egisti, eo munere interim, cùm versareris in Ægypto, præcipuè defunctus: Martyr eras, ad seruandam Filij Dei vitam, cui tot insidiæ struebantur, milles mori paratus. Et si omnes hi tituli à te abessent, certè Pater Seruatoris & MARIAE Sponsus es: quod satis est, ad sedem omnibus cæteris altiorrem pro meritorum tuorum magnitudine constituendam.

III. Punctum. S. IOSEPHVS in cælo potens, fidelis & amans suorum clientum, eorumque, qui ad eius opem confugiunt, patronus est. Considera I. eius potentiam in obtinendo precum, quæ ad ipsum fiunt, successu insignem:
Sancti

Sancti & Angeli I E S V M vt serui precantur, infimis precibus ei supplices, cum S. IOSEPHVS vt Paternon sine quadam auctoritate postulet, ac Filius eius postulatis obtemperet, velut æquè nunc in cælis ei, quàm olim in terris morem gerat. II. Eius fidelitatem in amatoribus suis fouendis: exemplo S. Teresia esto, quæ plerumque eum Patrem suum vocitabat, palamque asserbat, nunquam eum suis precibus atque necessitatibus defuisse. Plures alij hoc ipsum dicunt. III. Eius in omnes maximam charitatem, vt verissimum sit, eum cuicunque in quouis seu corporis, seu animi negotio adesse. O sancte I O S E P H E! verus amator fratrum tuorum! tam probè tuâ potentiâ vtere, vt possimus ex huius vitæ miserijs eripi, ac ad cælum euecti, fructum fidelissimi amoris tui percipere, vbi æternis laudibus suauissimæ tutelæ tuæ dulcedinem extollamus, in æternum & amabile carmen illud effusi: *Vivat IESVS, MARIA, IOSEPH!*

In

In Colloquio I. Gratias ages SS. Trinitati, ob gratiam gloriamque tam copiosam, quâ S. IOSEPHVM affecit. II. Precaberis Dei Matrem, vt illa te S. IOSEPHO commendet. III. Profiteberis, te S. IOSEPHO deuotum fore; omniaque in eius obsequium concepta studia, quæ vnquam circa illius honorem concepisti, renouabis. *Pater noster. Ave MARIA.*

CAPVT IX.

Varia pietatis exercitia, quibus coli S. IOSEPHVS pro varia temporum & affectuum ratione potest.

SUPRA iam diximus, omnibus pietatis exercitijs, honore ac reuerentiâ, quibus solemus alios Diuos afficere, debere à nobis S. IOSEPHVM coli. Quisquis enim illum amârit, nunquam suo in illum studio satisfaciet; eiusque merita omnia nostra eius colendi inuenta longè excedunt. Si te iuberem eius imaginem tecum ferre, aut saltem

saltem in conclavi, vel oratorio habere: si te hortarer, vt curares nonnumquam pro eius honore Sacrum dici: si te rogarem, aliqua seu charitatis, seu poenitentiae pia opera susciperes, ad tuum in illum amorem demonstrandum: si auctor tibi essem, vt nouem continuos dies ad SS. Eucharistiam accederes, id quod Ioannæ ab Angelis Vrsulinæ feliciter successit; quando illa ad honorandum S. IOSEPHVM nouem diebus ita SS. Comunione refecta, Daemon, à quo obfidebatur, non compellatus vltro Exorcistæ se stitit, cum Exorcismi tunc adhiberentur, confessusque est, se à S. IOSEPHO iussu fuisse ex illo corpore emigrare, nomenque IOSEPHI manui inscribere, iurauitque se facturum, quemadmodum mox reipsa præstetit: aut si te in S. IOSEPHI honorem monerem nouena Sacra procurare; quod permagni P. Ioannis Iosephi Securini eius Monialis Exorcistæ interfuit, quando ante nouenarij illius finem,

a *Ex gloria S. IOSEPHI p. 9.*

finem, quo cœpit Sacra peragere, Dæ-
mon illam deseruit, nomine S. JOSE-
PHI, vti promiserat, in plurium coronâ
manui omnino liberæ patentique in-
scripto; cui nobilis quoque Anglus he-
reticus interfuit, ac Vrsulinę illius bra-
chium tenuit. *a* si suaderem, vt eius
virtutes imitareris, (quod genus ho-
noris Sanctis est perhonorificum) eius
priuatam secretamque vitam, etsi om-
nino Sanctam, eius Angelicam Virgi-
nalemque castimoniam in ipso etiam
coniugio colendam, eius humilitatem,
patientiam, mansuetudinem, & ani-
mum mirè sibi præsentem summo cum
silentio coniunctum; quod tale fuit, vt
quemadmodum vir pius maximâ circa
S. JOSEPHI virtutes luce illustratus af-
feruit, magnæ taciturnitatis fuerit, ac
Nazarethi in Seruatoris nostri domi-
cilio, sit parcè admodum locutus; quo
tamen adhuc pauciora B. Virgo & I E-
SUS loquebantur; ipse nihilominus
oculis multa didicit, etsi nec hic, nec
illa

a Ibidem p. 12.

illa multis verbis vteretur: *a* Si denique eiusmodi pietatis exercitationes in S. IOSEPHVM proponerem; diceres forsan, trita hæc omnia esse, gratiorumque tibi delectum fore, si quid te docerem, quod esset S. IOSEPHO singulare, & à Sanctis alijsque notæ alicuius seu viris, seu feminis varijs occasionibus fuisset vsurpatum.

Hic tibi non deero, per omnia me ad genium tuum effingam: tu modò ea sectare, quæ antè attuli, modò illa, quæ hic superaddam: omnia è re sunt, & in hoc argumento S. IOSEPHI studiosus vnde quaque proficit. Senas igitur tibi S. IOSEPHVM colendi rationes adducam, non contemnendas: persuadeo mihi, aliquam ex ijs prorsus ad tuum stomachum fore, & ingenio tuo accommodatam.

I. Ad S. IOSEPHVM confugere, cum aliquid è rebus cuiuspiam charis amissum est. Ita nos S. IOSEPHI cliens Ioannes Gerson instituit, *a* asserens, eos, qui
tali

a In Iosephinâ.

tali occasione S. Patriarchæ huius opem exquirunt, quamprimum res amissas recuperare. Cuius rei testem quendam adducit è suis amicis, qui rem sibi admodum pretiosam denuo eius ope recepit. Nescio sanè, vtrum consilij huius vim secuti perturbatæ mentis homines, ac ij, qui graviter animis anguntur, ad eum ideo confugiant; quandoquidem conscientia quietem & animi pacem amisere: certumque est, eos maximæ in hac vitâ rei ac cum primis pretiosæ iacturam fecisse. Ut sit, vtrumque puto rectissime facere, censeoque B. Virginis SS. Sponsum, qui in duodennis Christi Ierosolymæ amissi iacturâ usu didicit, quantum dolorem afferat, quidpiam amittere, quod prudenter amatur, non omissum eos consolari, ac postulatam illis tranquillitatem restituere.

II. Ob S. Iosephi amorem omnes eiusdem amantes amare, siue iam cælum, siue adhuc terras incolant, eos præsertim, qui nomine Iosephi appellantur.

Iantur. Hac ratione, si quis me consulat, S. Tereſiam, aliosque ſancto IOSEPHO addictos diligit, eosque omnes obſeruabit, qui in hac vitâ ſuam in eum propenſionem ac pietatem produnt. Certè, vt dicam, quod res eſt, idem ego affecto, faueoque IOSEPHIS omnibus, quibus datum eſt, Sponſi Dei Matris nomine inſigniri. Quo loco me non contineo, quin eorum aliquos huc at-
texam, quibus tam lauta fortuna obti-
git, quo eorum amore capiamur. Ali-
cubi decem IOSEPHI amantes exhibui;
huc totidem IOSEPHOS producam:
è quorum geſtis ſi quod præclarum ſe
mihi facinus obtulerit, non præteribo,
vt perſpectâ eorum virtute præter no-
minis gratiam eos ampliùs amemus.
Et quod bene vertat, caſtus ille ac exi-
mius Iosephus Veteris Teſtamenti Pa-
triarcha chorum ducat: primus ei lo-
cus debetur, vt qui omnes alios totis
ſæculis anteceſſit.

IOSEPHVS Patriarcharum antiquæ
Legis decus, quem Spiritus ſanctus ipſe
in

in Sanctorum numerum retulit, *a* & ob
 raras eius dotes, ac diuinam de illo ab
 ipso eius ortu destinationem vocatur,
IOSEPH, qui natus est homo, princeps
 fratrum, firmamentum gentis, rector fra-
 trum. Hinc promeretur amari, & in
 syllabum insignium IOSEPHORVM re-
 ferri: eius enim generosum pudoris
 tuendi facinus, quando inconcesso in
 se amore ardentem heri sui coniugem
 repulit, malitque relicto intra manus
 eius pallio profugere, quàm scelus ad-
 mittere, ceu rarius miraculum orbem
 vniuersum peruasit, quod tota fuit an-
 tiquitas admirata: vt adeò & ob exi-
 miam suam castitatem sit amore di-
 gnus, in quâ noster tamen IOSEPHVS
 longè illum exsuperat; & ob præstans
IOSEPH nomen, quo tamen *IOSE-*
PHVS noster centies milliesque est illo
 dignior.

IOSEPHVS ab Arimathia nobilis
 ille Centurio *b* in Euangelio tam cele-
 bris.

a Eccli. cap. 49. vers. 17. *b* Festum
 eius est 17. Mart.

bris satis propè ad illum accessit: eius enim nomen gerebat, erat IESV CHRIS-
 TIANUS, Corporis IESV defuncti cu-
 ram habebat, vt alter viuentis habuit.
 An non hæc satis ad conciliandum illi
 amorem? Id verò multò magis eum
 nostræ pietati commendabit, quòd &
 ipse rerum amissarum iacturam repa-
 rer, vt B. Virginis Sponso solenne est.
 Maria Vasquez de Mellâ Monialis ex
 Ordine S. Dominici in Monasterio S.
 MARIE de Zamrà in Hispaniâ singula-
 ri pietate S. IOSEPHVM ab Arimathiâ
 prosequabatur ob insignia eius obse-
 quia Seruatori nostro, cùm à Cruce
 deponeretur, præstita. Neque ingra-
 tum se Diuus ille aduersus ipsam se
 præbuit: cùm enim in eo Monasterio
 codex quidam fuisset amissus, graues
 eius loci causas continens; qualibet ad
 recuperandas eas tabulas ad id pieta-
 tis genus, ad quod quæuis propende-
 bat, conuersâ, ipsa hunc Diuum pren-
 fauit. Neque multò pòst ad Monaste-
 rium nobilis eques generoso equo insi-
 dens.

dens
 attig
 signi
 colla
 rei f
 brun
 dole
 Io
 lius f
 tus e
 Disc
 Hic e
 dore
 ter et
 trium
 gesim
 calur
 rali d
 Sama
 Domi
 Io
 Serua
 a
 Sancto
 &

dens aduolat; ac ubi primum terram attigit, Mariæ Vasquez loqui se velle significat: quæ cum vix ad clathros colloquio destinatos adfuisset, nullius rei factâ adhuc mentione, eques librum illi obtulit, cuius iacturam ipsa dolebat. *a*

IOSEPHVS mulieris Samaritanæ illius filius, cui colloqui Christus dignatus est, cum esset ab itinere, quod cum Discipulis suis faciebat, fatigatus. *b* Hic eius natus vnâ cum fratre suo Victore fuit Martyrio affectus, quod mater etiam ipsa fuit consecuta: quarum trium victimarum natalis in diem vigesimum Martij *c* cadit, quo sunt in cælum euectæ, vt illic æternum liberali ductu aquam illam bibant, quam Samaritana hæc postulauit, cum dixit: *Domine, da mihi hanc aquam.*

IOSEPHVS Iustus vnus è septuaginta Seruatoris Discipulis, qui virtute sua

K illud

a Ex P. Ioanne à S. Mariâ in Histor. Sanctior. Ordinis. *b* Io 4.

c Ex Martyrologio Baronij.

illud nomen promeruit, ac vitæ sancti-
tate eam de se fuit opinionem affecu-
tus, vt eum Apostoli, cum S. Matthiâ
conferrent, sorte intellecturi, vter in
officium ac locum Apostoli succede-
ret, quo Iudas perfidâ & execrandâ
suâ proditione exciderat. *a*

IOSEPHVS sanctus Poëta, cuius de-
licia fuerunt, de Diuorum laudibus
versus componere; qui ad vitæ illius
finem gratos se eius laboribus exhi-
buerunt; quemadmodum in Sancto
cum Diuis fœdere III. Aprilis anno-
tati, qui iuxta Menologium Græco-
rum dies est obitus illius: etsi Beda &
Cardinalis Baronius eius memoriam
15. Februarij recolant. *b*

IOSEPHVS Steinfeldensis antè dictus
Hermannus, fuit ex Ordine Præmoni-
stratensium, singulariter B. Virgini de-
uotus, à quâ pro Sponso assumptus;
IOSEPHI nomen accepit, vt quoad fieri
posset, in omnibus conaretur primo
Sponso.

a Festum eius fit 20. Iulij

b De eo Eusebius Hist. lib. 3. c. 32.

Sponso suo Iosepho similis esse, a Gra-
tia illa tam est extraordinaria, ut è re
videatur, rem ut gesta est, hinc enarrare.
Eius Ordinis Religiosi, quos inter vi-
uebat, nescio quâ de causâ quouè in-
stinctu admoniti cœperunt illum Io-
sephi nomine compellare: aliqui cen-
sent, ob pudorem planè virgineū, qui
in omnibus eius actionibus promine-
bat, id factum esse: quod ille amanter
Abbati questus, nihil tamen effecit, etsi
expectaret illo se nomine prohiben-
dum; vnde res mira illi accidit. Se-
quenti nocte cū in Choro templi
precibus vacaret, Matronam vidit rarâ
pulchritudine ac insigni maiestate vi-
fendâ, latera illius binis Angelis splen-
denti formâ cingentibus: quorū vnus
alteri locutus, cui, inquiebat, hæc Vir-
go tam venusta despondebitur? cui-
nam alteri, respondit alter, quàm illi,
quem hinc coram vides? Quare miser
Hermannus vehementer auditis hisce
sermonibus consternatus, ac pudore

K 2

ple-

a Ex eius vitâ in Surio & alijs 7. April.

plenus cupiebat omnino in quopiam angulo delitescere: sed alter ex Angelis, qui aderant, eum ad Aram iussit accedere, arreptamque eius virgineam manum dexteræ Dei Matris inseruit, addiditque: Dei ac Domini mei iussu hanc tibi virginem virginum despondeo, Sponsique conditione donatum iubeo te deinceps etiam IOSEPHVM dici. Quis vnquam de gratiâ eiusmodi inaudijt? præsertim quoniam ei admirandi effectus successerunt, ita quidem, vt Dei Mater sæpius ad eum inuisens quingenties eius manibus IESVM Infantem obtulerit, exemplo S IOSEPHI ab eo ferendum, eumque tunc aptè præclaro IOSEPHI nomine alloqueretur, siue in suo conclauì lateret, siue domum obiret: vnde illico loquenti Deiparæ respondendum fuit, ac multo ardentior amor in illam concipiendus;

IOSEPHVS Comes, cuius vitæ miræ est commutatio. Dixisses, eum ex destinato Deo resistere, ac Iudaicam per-

fidiam

fidiam eiuraret, aut ei manus daret:
Deus illo spectante multa miracula ad
signum S. Crucis patrauit; insolitis
eum prodigijs voluit ad officium com-
pellere; Christus ipse dormienti visus
eum ad sui cognitionem inuitavit; id-
que sæpe sæpius agebat; denique acu-
tis molestisque identidem morbis il-
lum excruciat; sed hæc omnes cali-
machinæ obstinatum eius animum ex-
pugnare nequiuere. Dei tamen con-
stans patientia, qui diu admodum non
desijt eius animum fodicare, tandem
illius pectus emollijt. Igitur resipuit,
Christumq; secutus magnos illico fuit
honores adeptus. Constantinus enim
magnus, qui eius merita agnoscebat,
Comitem eum fecit: multoque maio-
res in exercitio perfectionis virtutum-
que Christianarum progressus fecit; vt
in Dei obsequio fieret eximius, ac 22.
Iulij in Romano Martyrologio San-
ctorum catalogo adscriberetur. a

K 3

IOSE-

a Ex Epiphania her. 30. & Baronio in
4. seculo.

IOSEPHVS, Hildegundis, quæ 2. Aprilis, sanctè obiit. Hæc sola ex puellis est, quod sciam, quæ IOSEPHI nomen sortita est. Sed hoc nemini mirum videatur; quandoquidem mutato sexus sui habitu viriles vestes induit, pro Hildegundis nomine IOSEPHI adscito. Cuius permutationis causam omnem pater eius præbuit: is enim mortuâ suâ coniuge, & Agnete filiarum alterâ inter Moniales receptâ, cum diu cogitaret Palæstinam religionis causâ petere, quam adeundi cupiditate diuturnâ flagrabat, statuit destinata exequi. Sed quòd vereretur, ne quod malum interim filia, si sola relinqueretur, accideret, nec alia proles superesset, eam pro itineris comite adlegit: ut quæ probiori famâ ac securitate secum esset, virilem illi amictum iniecit. Igitur Colonia Agrippinâ, quæ patria illis tellus fuit, discedunt: mox tamen parente itinere defuncto, miser ille Iosephus maximis incommodis superstes relinquebatur; qui iter persecutus varijs casibus

bus
mer
tus
sem
omn
exce
gun
mic
git,
scio
defu
Io
ctita
nos
Insti
iter
dien
pro
liqu
sent
illi
num
a
S. A
uerie

bus ac infortunijs fuit exercitus, illi tamen non inutilibus; ita enim eius virtus & constantia in Dei cultu & amore semper inconcussa apparuit. Ultima & omnium maxima fortuna illam tunc excepit, cum pro viro habita Hildengundis fuit Religiosorum virorum domicilio recepta; ubi vitam sanctè exegit, nemine tam sanctæ fraudis conscio, nisi postquam eius felici morte defunctæ corpus fuit lauandum. ^a

IOSEPHVS Matthæus, magnæ sanctitatis vir, & inter RR. PP. Capuccinos miraculis illustris, ac sextus illius Instituti. ^b Bis diuersis vicibus, cum iter ageret, diesque iam ultra meridiem prouecta esset, neque interim pro se ac socijs suis ad vires in viæ reliquum instaurandas stipem corrogassent; Angelus formosi iuuenis specie illi se obtulit, ei que primâ vice in manum candidum panem vnum dedit, ^{al}

K 4

terâ

^a Ex Casario & Radero. *Aunet. ad S. Apollinarem.* ^b Ex P. Zachariâ Benerio in *Annal. Capuccin.*

terâ duos, amanter eum allocutus: ca-
pe, Iosephe, hanc stipem, quam Domi-
nus tibi submisit, eique ad hoc benefi-
cium gratias age.

IOSEPHVS Anchieta è Societate Ig-
sv, fuit Brasiliæ Apostolus appellatus,
quemadmodum S. Franciscum Xau-
erium Apostolum Indiæ dixerunt.
Sed ego propè ausim eum Societatis
nostræ Moysen indigetare; ita vbique
omnis generis miracula patrauit: si in
pluviâ tempestate iter faceret, ab vn-
dis intactus ac siccus euasit: si peregrè
illi ardente cælo fuit eundem, aues ius-
sit instar umbellæ sibi seruire, vt illæ
voci eius obsecutæ supra eius caput se
circumagerent. Tota denique vita il-
lius plena eiusmodi prodigijs fuit,
velut absolutum in res creatas impe-
rium obtineret.

Habes igitur IOSEPHOS omnino de-
cem, qui tibi sufficiant. Omnes sunt
amore digni, & tum ob venusti nomi-
nis splendorem, tum ob illustrem illo-
rum sanctitatem honorem merentur:

quos

quos vel ob hanc vnam causam debitā pietate prosequamur, quod aliquid IOSEPHI habeant, qui dignus est, cuius studio ea omnia amemus, quæ quavis ratione ad illum referuntur. Ad finem huius capitis consolationem tibi meam, quam ante paucos admodum menses percepi, aperiam; quando ex ore piæ admodum feminae didici, religiosam vitam Lugduni profitentis, se singulari propensione omnes S. IOSEPHO deuotos colere, ac sæpius omnes in cælo beatos IOSEPHOS inuocare.

III. S. IOSEPHI nomen amare & colere, vbi occasio se offert: vt est I. id nomen alicui in Baptismo, aut Confirmatione, aut in Religiosæ vitæ initijs imponere, si illi, qui piacularibus aquis abluuntur, aut confirmantur, aut Religionem adeunt, aut illi, quorum interest, hæc nomina tribuere, acquiescunt. Præclarum eius rei exemplum in Dei Matre, quæ B. Hermannum IOSEPHVM dici voluit, & hoc sæculo habemus, in quo maximè hoc nomen in

votis & vſu eſt, ſive extra, ſive intra Religionem inquireas. Et eſt ea nomenclatura hodie tam felix, vt magi faciantur, vehementer preſtigijs ſuarum vires in ijs infantibus hebetari, qui IOSEPHI nomen ferant. Ab idoneo Auctore didici, honeſtum virum, qui paucis ab ortu diebus omnes liberos per veneficia, vt ipſe ſuſpicabatur, amiſit, aliquorū demum vitam ſeruauit, poſtquam primo, qui exinde natus eſt, filiorum IOSEPHI nomen indidit, quem admodum fuit ab amico quopiam eruditus, qui olim magicæ artis peritus affirmabat, ſe vſu didiciſſe, S. IOSEPHVM aduerſus incantationes eiſmodi eſſe admodum potentem. II. Eiſdem nomine templa, ſacella, Prouincias, Religioſas domos conſecrare. Ita reperiſſe templa S. IOSEPHI nomine inſignita: ita Prouincias & religioſa domicilia videbis, quæ Prouinciæ S. IOSEPHI, Monasteria S. IOSEPHI dicantur. In Ordine S. Teretiæ frequens hoc eſt; quin ipſe Dei Filius id nomen Monasterio

Aterio Abulensi attribuit. Æternum be-
 ne sit P. Francisco Canillacio Societa-
 tis nostræ, qui & ob nobilissimam pro-
 sapiam & illustres virtutes in Galliâ
 celebris est: neque enim satis illi fuit,
 sedem nobis Lugduni in eâ viciniâ,
 quæ Belle-court appellatur, stabiliuif-
 se, ac censu auxisse, verum insuper vo-
 luit ad testandum suum in SS. Virginis
 Sponsum amorem S. IOSEPHI nomen
 ipsam assumere. Quæ res postea P. Cot-
 tono occasionem præbuit, procuran-
 di, ut templum, quod tunc ibi strueba-
 tur, nomen à S. IOSEPHO hauriret; ut
 ita, quidquid hîc loci nostri iuris est,
 sub præsidio tanti Cœlitis tutum ac eius
 amabili nomine beatum esset. III. Sæ-
 pe sanctum eius nomen pronuntiare,
 ut in praxi ordinariâ B. Caspari Mini-
 mi diximus; quod perfacile factu cui-
 us erit, si eius exemplo volupe nobis
 sit, augusta illa tria nomina IESV, MA-
 RIÆ, & IOSEPHI sæpe in ore habere;
 quemadmodum eorum usum in Hagio-
 phili Blanditijs sanctis c. I. docuimus.

¶ V. Annulos gestare, quibus sit S. Iose-
PHI nomen inscriptum, simul si lubet,
Christi & B. Virginis nominibus adian-
ctis. Præterito hoc anno Lugduni, quo
tempore pestis grassabatur, scio plures
hosce annulos eo fine tulisse, vt S. Iose-
PHVS eos à lue defenderet: quod
consilium tam felici successu fuit sus-
ceptum, vt neminem ex illis inuasit,
imo nec ijs, qui in ea familiâ, aut domo
cum ipsis versabantur, nocere ausa
fuerit, Deo illorum fidei ac pio sancti
eius Nominis cultui fauente. V. Suas
actiones sub illius Nominis auspicio
inchoare. Kalendis Maij Gubernator
Kebecensis anno 1637. ante templum
ingentem defigi arborem iussit, triplici
coronâ redimitam, ac encarpis pen-
dentibus ornatam, quibus ceu scutis
Sanctorum nominum Trias IESVS, MA-
RIA, IOSEPH fuit inscripta. Atque hic
primus Maius erat, quo noua Francia
militari etiam peditum explosione,
templo illi honorem habuit.

¶ V. S. IOSEPHI honorem propaga-
re,

re, aliosque ad illius amorem inuitare, re nullâ prætermisâ, quæ potest aliquid ad eius cultum ac obsequium conferre. S. Tereſia in hoc amoris in patrem suum officio planè fuit eximia: cuius causâ B. Virgo gratias ei retulit, testata, summopere sibi gratum esse, quòd per totam Ecclesiam maximè verò per Europam sancti Sponsi sui cultum restaurâſſet. Ioannes Gerson pietate doctrinaque celebris Parisiensis Vniuersitatis Cancellarius non multò hac inferiora fuit conatus: quid enim in eâ causâ non fecit? Ille Officium diuinum ac sacrum pro festo eius die composuit: plures litteras ad diuersos Præsules exarauit, quibus eos ad celebrandum hunc diem adhortabatur: in priuatis congressibus potissimum loquendi thema illius de B. Virginis SS. Sponſo erat. Ij, qui in Sodalitatibus eius nomini sacris, suum nomen profitentur, possunt ad hanc, de quâ nunc egi, classem referri; neque exiguâ laude sunt digni: & olim San-

eti ac imitandi studij liberale præ-
mium consequentur.

V. Sæpe S. IOSEPHO ob exantlato-
pro IESV & MARIA labores, ijsque
præstita obsequia gratias agere. Quis
enim, aiebat S. Tereſia, de Cæli Regi-
nâ, eoque tempore, quo tot ærumnas
illa cum IESV Infante ſuſtinuit, cogi-
tare poterit, quin S. IOSEPHO pro ex-
hibitâ illi operâ & promptiſſimo au-
xilio grates referat? a Hinc expe-
dit, ſæpe ſingillatim quorundam eiuf-
cemodi officiorum meminiffe, velut
quando Chriſtum brachijs ſuſtinuit,
quando in eo veſtiendo Matrem adiu-
vit, aut cùm fuit in cunis reponendus,
& ſi quæ ſunt alia. Hæ conſideratio-
nes miram animo ſuauitatem afferunt,
quâ ad ingenuam gratiarum actionem
excitemur.

VII. In grauioribus negotijs ad
IOSEPHVM ſe conuertere, omnia
eius arbitrio committendo, ab eo ſuc-
ceſſum operis poſtulando, ac demum
acquie-

a In eius vitâ c. 5.

acquiescendo, quidquid in eâ causâ nobis à suo Filio, & Sponsâ suâ impetrabit. Ioanna pia Monialis ex Vrsularum instituto, quo tempore fuit à Dæmonibus obsessa, ad eum vt patrem confugit: neque pro Exorcismorum felici exitu, sub quibus fuit vehementer à Dæmone exagitata, vt ab illa vexatione libera pristinam quietem recuperaret, aliâ fuit medicinâ opus, quàm vt ei S. IOSEPHI imago offerretur, eiusque ipsa opem inuocaret: tunc enim ex integro sibi fuit reddita. *a*

Finiamus, dicamusque, non omnia fuisse hoc loco à nobis allata, quæ possunt in S. IOSEPHI honorem decerni. Noui alios, qui rebus vrgentibus, paruum rosarium recitent eius honori accommodatum: & ad maius quidem granû flexo subinde genu Orationem illi propriam dicunt, ad minores verò orbiculos his verbis precantur: *Sancle IOSEPH, beatissime beatorum, ora pro nobis.* Alios itidem scio, qui nihil per
amorem

a Ex p. 86. Vnclionis miracul.

amorem ac nomen S. IOSEPHI postulanti denegant, si quidem deceat id concedi. Longiori morâ opus esset, si vellem ea omnia percensere, quæ peragere illius Diui studiosi possent. Sufficiat, quod antè præmissi; quidquid nimirum aliorum Diuorum causâ suscipitur, siue preces illæ sint, siue vota, siue obsequij religiosi significationes, posse pari, imò maiori etiam ratione S. IOSEPHO destinari. Nihil igitur addam: tempus enim exigit, vt postquam de modo illum colendi sumus locuti, de eiusdem ope auxilioque, quod ferre sui amantibus, ac vniuersim se inuocantibus consuevit, agamus. Id quod sequenti Capite prosequemur, agemusque initio de curâ illâ, quam vitæ ac perfectioni interiori eorum impendit, qui eum Patronum deligunt, eiusque semper miseris patens præsidium implorant.

CA-

CAPVT X.

*De auxilio, quod S. IOSEPHVS sibi
deuotis in ijs rebus prestat, quæ perfe-
ctionem, & statum mentis con-
cernunt.*

NON possem satis explicatè illa
proponere, quæ de S. IOSEPHI
curâ, eius amantibus circa animi
interiorem statum ac perfectionem
impendi solitâ mihi dicenda sunt; nisi
omnium primò docerem, quid sit vita
interior, status internus, perfectio &
vita animi: hæc enim omnia eodem
pertinent.

Si igitur explicauero, quid hæc sint,
ac esse perpaucos, qui solidè interiori
vitæ studeant, magna que ad eam rem
ac potentia auxilia requiri; procul du-
bio multò luculentius apparebit, quid
in hoc negotio IOSEPHVS in animis ef-
ficiat.

Sæpe dici audias: en hominem ani-
mi cultui addictum, sacrarum rerum
per-

perstudiosum, in vnam vitæ interioris
curam intentum! hæc quidem dicun-
tur; sed ex ijs, quæ subiungam, ductâ
comparatione, vide, num semper ex
verò dicantur. Vita interior, spiritua-
lis, quæque non aliò quàm ad perfe-
ctionem collimet, in interiori virtu-
tum exercitio consistit, vt omnium vir-
tutum actus frequentes, charitatis præ-
cipuè, fidei, spei, religionis, quæ fit
adorando, glorificando, benedicen-
do, gratias agendo, se abijciendo, ita
quidem vt intentio sit semper integra
& perfecta, omniaq; foris agenda vim
ab animo, à Dei præsentia sumant, ma-
gnoque animi apparatu fiant. Hæc est
vita interior ac spiritualis, itaq; nomi-
natur, nō verò corporea aut exterior;
quia intus, in recessu mentis, & spiritu
sustentatur; & quia ab interiori hac
vi ac spiritu ducenda initia, indeque
corporis ac exterioris hominis com-
positio sumere leges debet. Vbi ob-
serues velim, externas actiones parum
vigoris habere, si non ab interno spi-
ritu

ritu animentur, ac sine comparatione
exteriùs acta esse mentis economiâ
longè inferiora: hinc si à nostris ope-
ribus spiritus & animi ad scopum con-
tendentis nisus abest, postquam omnia
egimus, nihil agimus. Vicissim si eâ,
quâ dixi, methodo actiones exegimus,
magnos in futuram æternitatem opes
corrogamus, tanto emolumento, vt ex
actionibus etiam minimis magnos in
perfectiōe, ac olim in perenni gloriâ
progressus faciamus. Hinc B. Magda-
lena de Pazzis, postquam diuinitus de
ingenti gloriâ B. Aloysij Gonzagæ fuit
edocta, affirmavit, tantam illum glo-
riam fuisse idcirco consecutum, quod
suis actionibus vitam ab animo addi-
disset, in quo perfectio vera mentium
fita est. Vnde fit, vt vita interior, vita
spiritualis, ac vita perfecta pro eodem
habeantur.

Hoc quoque addendum est, videli-
cet non esse adeò facile, vti nonnul-
li existimant, eam interiorē vitam
aggredi, sectariq̃ue viuendi genus
spiritu

spiritu definitum : vt enim quispiam
 hanc animi vitam sequatur, necesse
 est, hominem eiusmodi secum habita-
 re, sibi præsentem in omnibus esse, à
 rerum creatarum affectu liberum, ho-
 minum iudicia ac sermones nihil ve-
 reri, precandi studio esse addictum,
 Deo familiarem : vt intus sibi aliquis
 viuat, necesse est, Deum semper præ-
 sentem vereri, extra eum nihil quære-
 rere, ad eum sine ambagibus contem-
 dere, ac cupiditatibus omnibus trium-
 phatis, cunctarum virtutum maxime
 interiorum exercitio se tradere. Atqui
 hæc sunt sanè operosa : vnde fit, vt
 pauci in hoc gurgite natent, verumque
 probetur, quod vir magnæ religionis
 pronuntiauit : *Perfectio est paucorum.*
 Contrà imperfectorum, eorumque
 qui externa sectantur, ingens est nu-
 merus : multi enim sunt, qui amoris
 proprii tyrannidi se permittunt, qui
 suis cupiditatibus obsequuntur, qui
 sensibus omnes illecebras indulgent,
 suorum commodorum studiosi, sensi-
 bus

bus addicti, in studio virtutis languidi; de quibus S. Paulus pridem his verbis locutus: *Omnes, inquit, quæ sua sunt, querunt, non quæ IESV CHRISTI.* *a* Id. verò in hoc hominum genere maximè dolendum est, quòd plerique illorum putent se probos esse, aut interiorem mentis cultum sequi, ad classem bonorum, ac perfectioni imminentium respectare; cùm nihil minùs habeant. Quo loco memoriam subit, quod B. Mariæ Magdalenæ de Vrsinis euenit, quando ipsa Moniali cuidam sibi subiectæ respondit. *b* Hæc virgo inter suas magnum religiosæ perfectionis studium præseferibat: quæ cùm quarundam Sororum nœuos aliquot minores deprehendisset, B. Magdalenam tunc cæterarum Antistitam adiit, ac minùs prudenti ardore plena, ad eam non sine stomacho ea errata detulit, quæ illius oculos offenderant. Illa verò eius commonitione humaniter excepta,

*a Phil. 2. b Ex Ioan. à S. Mariæ
hyst. Sanctarum Ord. S. Dominici.*

ceptâ, solitâ sibi lenitate ei pollicetur,
se aptis remedijs rebus consulturam.
Altera tamen, utpote ex eorum nume-
ro, qui omnibus dictare leges ipsi ex-
leges volunt, & primi facere imperata
recusant, eo responso minimè placata,
instabat, malo in tempore occur-
rendum esse, itaque providendum, ne
denuo peccetur; addebat, sibi quidem
videri expedire, ut duo Monialium
domicilia instituantur, in quorum vno
prauæ indolis puellæ, iracundæ, obsti-
natæ, in deferendo manè lectulo se-
gnes, tepidæ, loquaculæ & imperfe-
ctæ commorentur: alterum verò bo-
næ, feruidæ, patientes, mites, ac om-
nes illæ habitent, quæ virtute præditæ,
ad inferendam sibi vim alacres, & in
obseruandis legibus strenuæ censentur.
Tum Antistita audito tam sapien-
ti scilicet consilio, conata risum com-
primere, moderato sermone ex illa fuit
percontata, utri è duobus se vellet ad-
iungere, si diuortium illud fieret: cui
illa impigrè, probis, inquit, me associa-
nem.

rem, vt essem à turbis procul, animique molestiâ carerem. At ego, respondit Maria, malas accederem, siue quòd ex earum tribu sim, siue quòd bene merèndi occasionem essem habitura, si illarum miserijs indolerem, ac exercere mansuetudinem, tolerantiam, & charitatem erga illas possem. Postquam Monialis illa tam inexpectatum responsum percepit, mox concituit, didicitque vehementer se decipi, si bonarum è numero se esse crederet; & cùm earum sint paucae, Monasterium breui ad eam paucitatem redigendum, vt vix essent senæ futurae, quæ domum seruarent. Et ita profectò se res habet: nonnunquam in sexaginta Monialium cætu ne sex quidem reperies, quæ animi cultui se tradant; & inter viginti quatuor Religiosos viros, aut quingentos sæculares erit miraculo simile, si decem inuenias, qui mentem excolant, ac perfectionem eo, quo decet, studio prosequantur.

His

His ita præmissis vide, quanto compendio S. Iosepho deuoti vtantur. Nihil est ita exoptandum, quàm ad vitæ interioris tranquillitatem perungere; nihil operosius, quàm illam consequi; nihil ita desiderandum, quàm opportunis auxilijs ad eam iuuari. Porro S. Iosephus difficultates emollit, & præsentem opem ad eam rem adfert, ita quidem, vt eam ipse cogitationem nobis subiiciat, Deum vitæ huius curam ipsi potius demandasse, quàm quolibet alio munere vitam eius sanctam, latentem, interiorem, quam in Nazarenâ domo cum familiâ suâ sanctissimâ exegit, fuerit remuneratus; eumque mentium illarum gubernatorem esse, quarum virtus in hac vitâ mortali debet incognita & obscura delitescere. Ita iuuenis quidam vehementer à Deo illustratus olim P. Sevrino è Societate nostrâ affirmavit. a Pater ille, cum fortè in hunc iuuenem incidisset, comperissetque illum raris à Deo donis ac beneficijs

a Ex relat. ep. P. Sevrini.

neficijs ornatum, vt parem illi non vidisset, adeò vt, cum octodecim ipsos annos Sacerdoti inseruisset, non alium magistrum quam ipsum Deum haberet, ac de vitâ interiori & perfectione, Theologi ac Sancti more loqueretur, aliquot eum quæstionibus prouocauit; quas inter postulabat, num esset S. IOSEPHO deuotus. Cui iuuenis respondit, à sex annis eo se Patrono usum, & eum se ab ipso Seruatore accepisse; addebat, eum post B. Virginem esse omnium Sanctissimum, esse plenum Spiritu sancto non minùs quàm Apostolos, earumque mentium magistrum illum esse, qui interiori mentis cultui & arcanae virtuti studerent.

Quod vt intelligamus ita se habere, quoad vltimam præcipuè partem, oculos ad ea tantummodò auxilia flectamus, quæ in hoc negotio præbet, & ad desiderium illius omnino singulare, quo cupit nobis in vitæ sanctioris studio opem ferre, ac magistri, ductoris, ac patroni partes obire. His

L

admo-

admodum diebus insigne huius præ-
 fidij documentum ex ore Monialis fi-
 de dignæ è S. Francisci Seraphici Re-
 ligioso alicubi domicilio percepi. Cu-
 piebat illa se ad sacrum octo dierum
 secessum & Exercitia parare, ac iuxta
 ea monita, quæ in Solitudine Hagio-
 philæ illi tradidi, deliberabat, quem
 Patronum sanctæ solitudini vt tanti
 momenti negotio præficeret: neque
 in alium magis quàm S. Franciscum
 propendebat, vt qui Patris sibi loco ac
 Ordinis Patronus esset. Dum verò his
 cogitationibus immoratur, sentit ani-
 mum ancipitem in diuersa rapi; vnde
 subortâ suspicione, num Deo gratus
 foret ille delectus, decrenit, rem totam
 forti committere, ac S. IOSEPHI no-
 men, qui primus post eam mentis in-
 quietudinem eius animo occurrebat,
 simulque S. Francisci separatis schedu-
 lis inscribere, vt inde exploret, quem
 fors sibi esset assignatura. Atq; omnino
 euenit, vt bis illi forrienti semper pri-
 mus se S. IOSEPHVS offerret. Satis hoc
 illi.

illi sanè magnum indicium fuit, quo colligeret, Deum hunc sanctæ solitudinis suæ Patronum destinasse.

Eidem paulò pòst simile quidpiam euenit. Sentiebat illa aliquando se vehementer à Deo instigari, vt Sanctum quendam seligeret, quî internæ institutionis per omnem eius vitam curam sumeret. Quâ in re primò omnium cogitabat ex ijs quatuor, aut quinque vnâ se credere, quibus fuerat à teneris annis deuota: nihilominus cùm in mentem illi obiter tunc venisset, S. Iosephum illi numero addere, ac inde sortiri; eum instinctum secuta tam opportune fuit, vt post schedulas mixtim fortitioni expositas, inde bis S. Iosephum educeret. Neque hîc acquieuit, sed quamprimum Deo testata est, se totis animis eum Diuum amplecti; nihilo seciùs tamen precari se, si Deo ita visum foret, eius beneficio liceret sibi tertium eundẽ extrahere: denuo igitur Diuorum nomina temerè permiscuit, ac mox admotâ manu eundem San-

etum nacta est. Ex quo tam felici indicio perspicuè agnouit, S. IOSEPHVM velle Patris in se munus occupare, ac vitæ altioris internæque magistrum esse.

Mirum dictu est, non solum S. Tere-
siam omnes, qui studere orationi ac in-
de fructum percipere vellent, quippe
quæ pars magna est vitæ interioris,
fuisse cohortatam, vt ad hunc Diuum
se conferrent, eiusque se magisterio
subijcerent; ^a sed ipsam Dei Matrem
simile consilium suggessisse: vt ita ad
exsatiandum S. IOSEPHI desiderium
vtraque aliquid conferret, quod San-
ctus ille videtur præferre, interius
virtutis studium in animis promouen-
di. Hoc eò fidentiùs affirmo, quod
Monialem nouerim, quæ & nominis,
quod gerit, & Religionis, quam profi-
tetur, causâ magnos habet stimulos,
magnam in Dei Matre fiduciam collo-
candi, non parùm illi quondam fru-
ctuosam. Etenim cum molestis qui-
busdam

^a In eius vitâ cap. 6.

busdam tentationibus inter orandum
maximè vexaretur, à quibus perturba-
ta propè animum desponderet, cum
sibi videretur, nunquam colloqui ar-
denter liberoque & aperto animo,
prout ipsa cupiebat, Deo se posse, ad
eam vt Matrem confugit, ab eaque
summ̃s precibus contendit, vellet sibi
libertatem mentis tam optatam obti-
nere, ac suggerere, cuius Diui ope
in eà causà præ cæteris niti, ei que quo-
tidie per omnem vitam exhibere cul-
tum posset: quòd si ei se Diuo com-
mitteret, quem ipsa in cælo præ cæte-
ris omnibus amaret, tantò ampliùs illi
se fore ob id beneficij obstrictam. Vix
suas ipse preces ad Dei Matrem finie-
rat, cum illico sentit insolitâ mentem
suam dulcedine demulceri, ac animi
oculis confestim ab eadem SS. Virgine
S. IOSEPHVM Sponsum eius tantâ ex-
cellentia ac perfectionis illius oborta
cognitione obijci, vt nunquam in illâ
fuerit hæc imago deinceps oblitterata,
cui proin' vt dilectissimo Parenti per

omnia confidebat, à quo tunc omnes ei fuere molestia absterfa. Quod beneficium non tunc tantummodò valuit, sed in totum reliquum tempus vires suas exseruit. Si verò Deus illi denovo has turbas immitteret; vt inde se aut expediret, aut pacato animo tolleraret, primum illi fuit ac solenne, Patris sui opem inclamare, qui mox desideratam illi quietem cum summâ mentis pace, & suauissimo Dei colloquio restituit.

Hæc in gratiam Dei Matris dicta sunt, quæ tam apta consilia sui amantibus subministrat. Nunc ad singularia quædam auxilia transeamus, quæ S. Iosephus ad mentis piam culturam attulit. Orandi studium, præsentia Dei, quies animi, & exercitium virtutum præcipua componendi ad virtutem animi adiumenta sunt: in quibus promouendis præcipuum S. Iosephi erga sui amantes studium eminet. Vt de Oratione loquamur, S. Tereſia in vitæ suæ actis recenset, si quis ritè orandi

magi.

magistrum desideret, ei pro duce ac moderatore S. IOSEPHVM esse expetendum; illumque haud dubiè illius artis peritiam consecutum. ^a Huc spectat, quod de duobus alijs didici mihi non ignotis, qui inter orandum magnas difficultates experiebantur, neque applicare illuc mentem poterant, quorum vnus illius tantum Diui opem rogauit, alter in eum finem sibi nouem dierum preces eiusdem honori dicendas indixit; atque confestim vterque auxilium persensit, maximâ inter precandum facilitate donatus; vt nihil ijs esset iucundius, quàm orationi vacare. Istud orandi donum hac ratione impetratum religiosæ virginis me admonet, quæ, vt mihi asserebat, vehementer cupiebat tranquillam orationem, omnisque euagationis expertem consequi: sensit igitur se intus commoneri, vt hunc admirandum orandi magistrum in auxilium vocaret; quod illa seriò magno suo bono ita fuit exe-

L 4

cuta.

^a In eius vita, c. 6.

cuta, vt eam gratiam ac mentis quietem, dum orationi se daret, retulerit. Quòd si aliquod de virtutibus ac perfectione sancti moderatoris sui thema meditandi desumeret, passa est, se non aliâ de ijs cogitandi viâ vti potuisse, quàm quâ summa SS. Trinitatis ac Venerabilis Sacramenti mysteria expenduntur, scilicet admirando, se abijciendo, totamque in comparatione tam sublimium ac excellentium donorum se nihili pendendo. Cætera beneficia, quæ ab eo Diuo accepit, paria sunt prioribus: si euigilare noctu certâ horâ velit, fusis ad illum precibus in tempore expergiscitur. Eadem cum fuisset S. Iosephum obtestata, vt à dormiente omnia molesta somnia, & quidquid præter sanctas imagines potest in somnis obijci, vellet auertere, facta est votorum rea. Tanti refert, S. Iosephi opem prensare, eumque ceu Patrem & Magistrum nostris mentibus præficere. Dicamus aliquid de altero Capite, quæ multum ad animi cultum facit, fre-

frequenti scilicet Dei præsentis recorde-
datione; in quâ facultate suis clientibus
impetrandâ S. Iosephus propiti-
um se præbet. Noui quosdam per-
petuò Deum vt præsentem animis in-
tueri, & in hoc diuinæ præsentiæ ob-
tutu, ad quam omnes suas etiam minu-
tissimas actiones exigunt, maximâ at-
tentione nullo tamen occupationum
suarum incommodo versari, vt eos
Angelos diceret: volebam igitur ex-
plorare, vnde hæc illis felicitas accide-
ret, intellexique, hoc precibus illis tri-
buendum, quas hac de causâ ad S. Io-
sephum profudissent. Et sanè eximius
iste Diuus triginta ipsis annis in Dei
Hominis præsentiâ fuit commoratus,
longoque vsu didicit, quantum utili-
tatis afferret: hinc cogitare prouum
est, eius clientes hac eadem cogitatio-
ne tam diuinâ imbui, se scilicet à Deo
videri, omniumque actionum præsen-
tem spectatorem illum adesse.

Idem remedium ad comparandam
animi tranquillitatem adhibet, si ro-

L 5

getur:

getur: quod subijciam, loco omnium
 esto, quæ dici in eam rem possent.
 Quidam ex illorum numero, qui pie-
 tatem ac reconditam virtutem existi-
 mant in abstrusis commentis, quæ
 prorsus nemo intelligat, sitam esse,
 cum apud quasdam Moniales in pu-
 blico confessu verba faceret, persua-
 dere illis orsus est, Humanam Ser-
 uatoris nostri naturam æquè ac Diui-
 nam ubique esse, & ideo illam posse
 non minùs eas præsentem quàm istam
 habere. *a* Quæ sententia ex eâ familiâ
 nonnullas perturbauit, ac vni præfer-
 tim, quæ mihi omnia enarrauit, gra-
 uius negotium fecit, vt se dare oratio-
 ni non posset, quin ei noua & insolens
 doctrina identidem recurreret: nul-
 lum erat in animo ferenum, sed omnia
 spissioribus illi tenebris obuolueban-
 tur. Denique, vt in minimis etiam ani-
 mi morbis solebat, S. I O S E P H O sup-
 plex, eum precata est, vellet eas nubes
 diffi-

a Quæ tamen sententia est ab Ecclesiâ
 damnata.

dissipare : ac vix preces absoluit, cum
omnis illa perturbatio euanuit, tanta-
que iterum animo tranquillitas redijt,
vt nunquam fuerit, vltra ab ea cogita-
tione infestata, neque in mentem illi
desiderium venerit, eiusmodi arcana
animo assequendi.

Compendio absoluam (finis enim
huic capiti imponendus) si dixero,
quod S. Tereſia S. IOSEPHO vnicè de-
uota aiebat, non esse vllam virtutem,
quæ in eorum animis non sedem ca-
piat, qui totis animis eum colunt, se-
que illi permittunt : perbreui tempo-
ris spatio, inquit illa, incredibiles pro-
gressus apparent. Superest duntaxat,
vt illud experimento discas, atque
ideo illius opem sollicites, fretus, eius
propitiâ voluntate omnia tibi in so-
lidâ virtutis studio feliciter
euentura.

CAPVT XI.

*De auxilio, quod S. IOSEPHVS ani-
mi morbis adfert, & præcipuè eorum
conuersioni impendit, qui in malo
statu versantur.*

ADMIRANDA S. Teresiæ visio fuit,
quæ illi festo Deiparæ ad calos
Assumptæ die oblata est, cum
meditatione vitæ suæ præteritæ pec-
cata expenderet. Diuinitus enim extra
se rapta, videbatur sibi candidâ & mi-
rè splendenti tunicâ indui: & initio
quidem, à quibus hic amictus sibi inij-
ceretur, non videbat, sed paulò post
agnouit, ex vnâ parte Dei Matrem, ex
alterâ S. IOSEPHVM adfuisse, intellexit-
que hoc ab illis factum, vt ab omnibus
eam noxis purgarent.^a Hinc ego col-
ligo, quantam curam ac desiderium
SS. Sponsus MARIE adhibeat, animi
vitia in nobis curandi, ac eos puritati
restituendi. Vnde si quis impotenti af-
fectu

^a P. Ribera in eius vitâ cap. 22.

fectu laborat, non est tunc promptius
remedium, inde se expediendi, quàm
si S. IOSEPHVM inuocet. Ac passim tam
præfens hæc medicina à multis habe-
tur, vt quotidie, dum vnus alteri eius
pietatis fructum dilaudat, in praua-
rum cupiditatum edomatione singu-
lares victorias cernamus, pluribus in
communi vitâ hodie longè à se diuer-
sis, qui priùs nihil omnino quàm sua
cōmoda sectabantur, ac maximas mi-
nimasque sensuum oblectationes ca-
ptabant. Vidi nonnullos, qui imperare
sibi non poterant, quò minùs in verba
mordacia, facetias, voces contentiosas
suaque opinionis tenaces, ridicula co-
gnomina ad lædendam charitatem na-
ta prorumperent. Cum quibusdam
alijs fui, qui ab hominibus minùs ad
suum ingenium factis erant vehemen-
ter alieni, vt neque illorum congres-
sum, neque colloquium, neque aspe-
ctum quidem, aut occursum possent
sustinere. Alios insuper noui, incredi-
bili amore quorundam hominum in-

fanientes, qui aliud eos cogitare tempore laboris, orationis, aliarumque occupationum non patiebantur, quam ut illorum meminissent, magnâ mentis immoderatione, & sequelis nunquam puritati aduersantibus. Sed hæc omnia sunt abolita, affectusque omnes quibusdam S. Iosepho in eum finem obsequijs edomiti. Consuetudo illa pruritusque maledicendi, cogitationes tristes, vnde animorum offensiones coquebantur, post solas preces ad eum Diuum peractas, herum mutârunt. Amor ille perditus; qui tres propè annos obtinuit, paulò maiori operâ fuit à radice conuellendus: sed postquam is, qui hoc morbo laborabat, nouem dierum silentium eam ob causam sibi indixit, in eo maximè, quem deperibat, obseruandum, quietem postremò à parua illa Cupidine, quæ eum suis antè iaculis excruciat, recuperauit: posthac ubi decreuit quotidie, dum viueret, S. Iosephi Litanias recitare, penitus

ab

ab illo malo conualuit : nisi quòd
tunc, cùm statutas illas preces aut ex
obliuione, aut occupatione præter-
mitteret, sentiat aliquantùm se à pri-
stino affectu inuadi. Possem hoc loco
rem huic prorsus consimilem in me-
dium afferre, de aliâ itidem personâ
eiusque in transuersum à præpostero
amore abreptâ, vt somnum ei eripe-
ret, periculum vesaniæ illi accerferet;
tamque desperatis cogitationibus ia-
ctaretur, vt de perseuerantiâ in reli-
giosâ familiâ, in quâ viuebat, dubi-
taret. Ex eo Labyrintho vt euade-
ret, admonita fuit nouem diebus con-
tinuis sancti I O S E P H I Rosarium re-
citare, de quo suprâ egimus, eodem-
que tempore aliâ quoque Religio-
sæ virgines quibusdam pijs exercitijs
sanctum I O S E P H V M ei placârunt;
quàm primùm igitur nouenariæ illæ
preces aliâque fuerunt persolutæ,
Monialis illa respirauit, tam in cor-
pore, quod deterius quotidie habe-
bat, quam in animo sibi restituta;
ita

ita vt infanus ille amandi æstus in dies imminueretur, ac post paucos dies penitus extingueretur.

Plura sunt eiusmodi beneficia & auxilia, quæ maximus hic Diuus quotidie in diuersis affectuum nostrorum victorijs, quoties rogatur, solet indulgere: sed quis omnia enumeret? præsertim, cum ij, quibus ea obtigerunt, demissionis studio clam habeant, neque euulgent: sufficiat, eos, de quibus tecum egi, sua mihi beneficia explicare ausos, vt ea vniuersis publicarem, atque, si possem, ad propagandam S. IOSEPHI gloriam, clientumque eius in eundem fiduciam in detegendis animi morbis, vt dignâ paternæ illius bonitatis materiæ, adhiberem.

Et hæc de interioribus morbis & cupiditatum curâ diximus. At mors animi & malus interior status adhuc in mentibus restat, in nimiam licentiam effusis: & hæc superest abolenda, animique illi in gratiam & amicitiam Dei perfectâ morum emendatione reducendi;

cendi; in quâ S. Iosephvs cum primis propitium se præbet.

Nobilis quidam Venetus S. Iosephi studiosus, quotidie coram quadam eius imagine flexis genibus preces quasdam peragere solitus, cum ex periculoso morbo decumberet, nihil minus quam de confessione cogitabat, etsi malè sibi esset conscius; sed totus in procurandâ corporis sanitate in consulendis medicis, in inquirendis remedijs fuit. Quid putemus, S. Iosephum egisse, qui ob veterem pietatem ægro fauebat? Egit, quod amicum, quod patrem decuit; ei enim se videndum exhibens, iussit illum seriam scelerum confessionem maturare, ac mortem opperiri, citius illi, quam crederet, superuenturam. Id consiliū vt non contemnendum æger arripuit, & quàm primū ad frugem redijt, SS. Sacramentis ritè munitus: ita à S. Iosepho animatus cum morte fuit luctatus, à quâ ex hac vitâ fuit in feliciorē translatus; ad quam amabilis eius Patronus

tronus

tronus, antè vltimi certaminis præfens
spectator eum deduxit, gloriam inde
promeritus, quòd ab infortunio æter-
no illum eripuisset, qui tam fidelem
constantemq; illi seruitutem seruijt. *a*

Hoc exemplum, inquires, fortassis an-
tiquum est. recentiora igitur habe, quæ
ab hominibus fide dignis ipse excepi.

Quidam è Societate nostrâ aliquos
amicorum suorum rogabat, vt nouies
rem diuinam peragerent, totiesque
SS. Communionem in honorem S. IO-
SEPHI offerrent, quò Deus huius Diui
precibus exoratus dignaretur, è co-
gnatis suis Ecclesiasticum quendam
à licentiâ vitæ solutioris reuocare, qui
à quatuor aut quinque annis ita fuit
illi immersus, vt neque adhortatione,
neque precibus posset ad vitæ hone-
statem, Dei, ac hominū metu induci,
quemadmodum illius conditionem ac
impressum characterem deceret. Hic
tu mihi Dei bonitatem considera, si-
mulque quàm S. IOSEPHVS sit ad no-
stras

a Ex Isid. p. 4. c. 10.

Aras preces facilis. Accidit enim, vt
eodem tempore, quo preces illæ insti-
tuebantur, Clericus ille iuxta cognatū
eius votum in morbū incideret, quem
illi à Deo vt profuturum immitti no-
ster postulabat, si aliter non posset fa-
cilè ad frugem reuocari, spe plenus,
ægritudinem grauiorem causam illi
melioris animi fore, quo statuat, effre-
natæ vitæ nuntium remittere, Dei que
causâ generosum aliquod facinus sus-
cipere. Ita prorsus ei res è sententiâ
successit: æger enim iam morti proxi-
mus, & omnibus SS. Sacramentis mu-
nitus subitò fuit non sine miraculo sa-
nitati restitutus, ac periculi expers de-
creuit, vitâ deinceps aliter instituere,
seq; ac facultates suas negotio cuidam,
quod plurimum ad Dei gloriam pro-
pagandam faceret, impendere. Quod
re ipsa præstitit, vitam admodum mo-
deratam exorsus, ac negotium illud
tanti emolumentum seriò prosecutus.
Tam memorabilis vitæ commutatio
Parisijs, alterū verò Lugduni contigit.

Iuue.

Iuuenis honestæ conditionis iuuen-
tutem in virtutis studio, Dei que timo-
re exegerat, utque salutem suam in
tuto collocaret, conclusum illi erat,
mundo se subducere. Sed illa iuuenis
sententia, cum cognatis displiceret, ab
eâ mente illum pessimo consilio auo-
cârunt: vbi enim ille vidit, suo se voto
frustratum, sensim laxiorem vitæ ra-
tionem secutus in peius prolabebatur,
ac demum turpi se libertati permisit.
Inde sumptis armis militiæ se tantâ li-
centiâ addixit, ut nullum flagitij ge-
nus esset, quo se non contaminaret.
Interim parentes, non omnino bonæ
mentis expertes, ingenti moerore affi-
ciebantur, agnitoque suo errore non
desinebant illum ad reditum, & vitæ
insolentioris detestationem hortari;
quin datis ad eum litteris amicos quo-
que in eum subornabant: sed nihil po-
terat obstinatum animum ad officium
reuocare. Tandem decernunt, eius
curam S. IOSEPHO commendare, eum-
que precari, velit hunc prodigum ne-
pōtem,

potem, ac effrenem iuuenem in suam fidem recipere. Ecce tibi, mira conuersio! triduo post exactas preces desperatus ille iuuenis domum repetit, veniamque à suis necessarijs erroris precatus, pollicetur se frugi fore; exinde vitam aggressus est primis initijs dignam. Credibile est, Deum S. IOSEPHI amore, perseverandi in bene coeptis gratiam illi facturum.

In templo nostro Lugdunensi, quod est S. IOSEPHO sacrum, votiuam tabulam videre est, vxoris anathema, quæ ob dissolutos impudicosque mariti mores grauiter afflicta, cum malo afferre remedium non posset, marito adhortationes omnes aure surdâ prætereunte, votum ad S. IOSEPHVM edidit, vt marito suo vitæ melioris auctor esset. Quo facto coniux penitus iam alius, Deo ac S. IOSEPHO id agentibus, eam viuendi rationem iniit, vt de inconcessâ vitæ licentiâ, violandaque matrimonij fide nihil amplius cogitaret.

Qui.

Quidam mihi familiaris non ita pridem, cum sciret, me librum de S. Iosepho meditari, pro suo in me candore scripsit, huius Diui ope è miserabili se vitæ statu ereptum: se videlicet, cum graui crimine se obstrinxisset, violati voti reum, quod olim conceperat, non potuisse in animum inducere, vt eam noxam Sacerdoti pro confessione aperiret. Cumque hac difficultate ac honore aliquamdiu laboraret, vt hunc tandem impium pudorem exueret, gratiamque consequeretur, animæ suæ saluti consulendi, constituisse per nouem dies Hymnum ac Orationem de S. Iosepho dicere. Quo numero expleto nouos ac meliores sibi sensisse animos addi, vt omnia syn-
cero candore Sacerdoti explicaret. Quod ille magno vitæ probioris decreto peregit, suscepto etiam proposito, se ipsâ eadem nocte aduersus inhonestâ somnia S. Iosephi imaginem assumpturum: in cuius vsu factus est, magna se inde beneficia retulisse.

CA

CAPVT XII.

*De prodigiosa ope, quam S. IOSEPHVS
P HVS in corporis morbis, ac praesertim
in contagione adfert.*

MIRVM profectò videatur, si nemo me inuadat, vbinam illa miracula sint, quæ S. IOSEPHVS in viuis patrauit; quando est admodum rationi consonum, cum tantæ sit sanctitatis, eam fuisse istiusmodi documentis comprobata. Totius responsi loco, quod primâ fronte reddam, erit vt propugnem, omnes eius actiones totidem fuisse miracula, quandoquidem ita communem modum in ordine gratiæ excedebant, quemadmodum prodigiosæ morborum & corporum quopiam nauo laborantium curationes naturæ ordinem consuetum exsuperant. Quid igitur tunc alijs miraculis fuit opus, quando tota illius vita continuum miraculum constansque argu-

argu-

argumentum eius sanctitatis fuit, alia-
que ad hanc rem fuissent inutilia? Ac-
cedit, quòd, si alio prodigiorum ge-
nere fuisset illustris, periculum fuisset,
ne Iudæi ad idololatriam satis propen-
si, ei quosdam diuinos honores ha-
buissent, sacrificijs, aut donis nonnul-
lis ei ceu cuiusdam Deo consecratis: ob
quam eandem causam dicitur S. Ioan-
nes Baptista mirâ patrâdi facultate
caruisse.

Addam insuper, non illud tempus
fuisse; sed I E S U M nostris temporibus
illam felicitatem reseruasse, eorum im-
primis gratiâ, qui Patri eius putatio-
essent deuoti, quoniam id Dei confi-
lium fuisset, eius existimationem po-
stremis hisce sæculis maximè redde-
di celebrem. Quando igitur tempus
illud aduenit, mei modò muneris est,
aliquot ex illis miraculis in medium
proferre, quæ per Christianum orbem
vniuersum, & præcipuè in Galliâ no-
strâ eius gloriam illustrârunt. Neque
hoc eò spectat, quasi ea beneficia, quæ
animis

animis in curâ interioris virtutis, aut cupiditatum victoriâ, aut peccantium conuersione contulit, non sint pro miraculis habenda: sed quoniam vulgus plerumque miraculi nomen prodigiosis, ac inusitatis morborum corporeorum sanationibus potiùs, quàm alijs rebus attribuit, nihil vereor, miraculi nomen hoc Capite magis quàm præcedentibus vsurpare.

Cætèrùm de mirabili ope, quam toties in restituenda corporum sanitate S. Iosephus ægris contulit, aliquas tibi curationes apponam; quas idcirco selegi, quòd vel mihi sint clariùs perspectæ, vel potiore partem testis adfuerim, eosque nouerim, qui in Lugdunensi hac ciuitate, vbi nunc dego, illa auxilia sunt experti.

Primo loco S. Tereſia veniat. Hæc S. Virgo grauissimis ac diuturnis in iuuentute morbis, cùm iam Religionem profiteretur, fuit exercita; interque alios octo mensium spatio omnibus membris capta, virium impotentia,

M

deli-

deliquijs, acerbis cordis doloribus, multisque subinde alijs malis, prae quorum acerbitate sæpe omni destituta sensu iacebat, perpetuò affligebatur; ac hæ tam molestæ ægritudines tres circiter annos miserè illam tenuerunt. Tandem S. Iosephi, cuius erat vnicè studiosa, festumque quotannis diem maximâ solennitate celebrabat, ope conualuit, vt mouere se, ac incedere posset. Quo beneficio restitutæ valetudinis multò maximè ad S. Iosephi patris sui amantissimi amorem excitabatur. *a*

Ioanna ab Angelis, Lauduni Vrsulinarum Antistita periculoso morbo pleuritidis lethalis tentata, eoque calamitatis adducta, vt Medici omnem ei spem sanitatis rediturę præciderent, S. Iosephi auxilio, qui conspicuus manum suam affecto lateri applicabat, prodigiosè sibi fuit reddita. *b* Dignum quidem esset hoc miraculum, cuius series

a Ex l. 1. cap. 7. in eius vitâ.

b Ex relatione mirac. impressâ 1637.

res minutim esset omnibus explicata ;
sed ego ad eum me libellum remitto,
qui eâ super re impressus, omnia com-
plectitur, quæ in hoc argumento desi-
derari possunt, additâ etiam præcipuo
eius prodigij capite, Pictaviensis vide-
licet Episcopi approbatione. Nihilo-
minus modus huius curationis prodi-
giosâ vñctione à Diuo isto factæ tam
est consideratione dignus ac plenus
consolatione, vt religioni mihi essem
ducturus, hoc loco eum prætermis-
se : præsertim cùm ad illustranda alia mi-
racula, quæ eodem vngendi ritu sunt
patrata, huic prodigio subiungâ, mihi
sit profuturus. Ad ea tamen, quæ in hac
causâ euenerūt, enarranda nolim meis
verbis vti, sed vt res eò maiori fide tra-
ctetur, malo ita referre, quemadmo-
dum ægra ipsamet, iam sanitate dona-
ta, recensuit. In hunc igitur ferè mo-
dum eius litteræ loquuntur. Cœpi con-
uulsionibus non aliter laborare, quàm
ij solent, qui supremis suspirijs cum
morte luctantur : fiebamque in toto

corpore omnis sensus expers, etsi animo semper mihi præsentiſſima eſſem. Cumque in hoc ſtatu verſarer, magnam pulchramque nubem conſpexi, in qua ad dextrum latus Angelus meus Tutelaris latebat, incredibili pulchritudine inſtar iuuenis octodecim annorum præditus, flauâ longaque cæſarie per collum decenter deſſuente: atque hic beatus genius manu magnum ac candore inſignem cereum tenuit. Alterum latus S. Iosephus glorioſus Pater meus occupauit, cuius cultus erat Sole ſerenior ac maiestate pluſquam humanâ conſpicuus, ſpeciem viri quadraginta annos non longè excedentis referebat, micantibus capillis etſi caſtaneo colore tinctis, qui latè per humeros ſe diffundebant. Eum vidi blando obtutu permixtâ ſimul oris maiestate ex ijs aliquem, qui lectulo meo adſtabant, intrueri; tum oculis in me conuerſis, manum ei corporis parti admouit, quæ morbi mei ſemper præcipua ſedes ac origo

origo mali fuit: inde seu oleo, seu alio
quopiam liquore me inunxit, vt eam,
quam vngebat, partem nonnihil hu-
midam relinqueret; momentoque illo
fensi me ex integro curatam: quod ijs,
qui tunc aderant, illico significauit.
Hactenus illa. Nos, quid post hæc ac-
ciderit, prosequamur. Confestim igi-
tur ipsa iam planè incolumis lectum
deserit, cùm antè quatuordecim die-
rum continuâ feбри, & pleuritide om-
nimodâ eaque acutissimâ laborâset,
octies, aut nouies è venis sanguinem
intra duodecim dies misisset, tantaque
debilitate virium fuisset affecta, vt
mouere se non posset, nec iam aliud
nisi mortem expectaret. Sed hæc om-
nia neminem ita attonitum quàm Fan-
tonium medicum hæteicum reddi-
dêre, qui tunc miraculi prorsus igna-
rus in cubiculo aderat, conscijs datâ
operâ tantisper illud dissimulantibus:
ille enim videbat omnes in genua pro-
uolutos, lectulum ægrotantis inanem
ac opertum; eam verò, quam paulò

antè moribundam reliquerat, è strato cubilis, vbi ægra nuper iacebat, sine adminiculo incedere, religiosa-que veste indutam sibi ridenti vultu obuiam prodigiosam suæ curationis seriem exponere, ac pro tanto sibi impenso labore gratias agere. Quæ res tam subitanea ita illum obstupescit, vt diu attonitus, quid diceret, aut cogitaret, in promptu non haberet. Postremò remittente nonnihil admiratione asserebat, miram hanc esse mutationem, sed diuinæ omnipotentiae nihil non esse facile. Ad aliud prodigium inde transeamus, quod admirandam illam vñctionem insecutum est. Quod enim ei interulæ parti ex vñctione adhæserat, quâ ægra pretiosum vnguentum inde, vbi vñcta sibi videbatur, absterfit, non solum suauissimum odorem retinuit, velut ego ipse in rem præsentem veni, cum ipsa Monialis Lugduni in transitu diuerteret; verùm etiam facultate patrandi miracula fuit donata, quæ in Rosaria quoque,

que, numismata, imagines & chartas
ab vncto illo diuinitus lino attactas
dein transijt. Habes igitur omnis ge-
neris documenta, atque continuam
admirandorum auxiliorum enarratio-
nem, quæ morbidi precibus ac meritis
S. IOSEPHI experiuntur.

Domina Laubardemontia aliquot
à Ioannæ ab Angelis dictæ sanatione
hebdomadis, Cæsaroduni in morbum
incidit, pleuritide adeò excruciatâ, vt
quatuor Medici, qui eius curam susce-
perant, statim eam admodum pericu-
losam pronuntiarent; postquam mul-
ta remedia irritò conatu adhibuerunt,
quæ tamen ipsa repetere non sunt au-
si, ne mortem ei matronæ simul & pro-
li, quam in vtero ferebat, accelerarent,
post quartum mensem cum ipsi quo-
que postremò præ se ferrent, se malè
illius vitæ metuere; Deus ægrotanti &
vnâ Laubardemontio huius coniugi
desiderio iniecit, idem remedium ad-
hibendi, quod ei Moniali S. IOSEPHVS
præsens afferebat. Quamprimùm igi-
tur Laudunum hominem expediunt, &

ab Ursulinis vsus lintei, quod fuisset
cælitus balsamo imbutum, tradi sibi
postulant. Nec mora, linteam illæ
commodant, quod ægrotae allatum
initio balsami prorsus diuini odore
eius animum recreauit; tum vbi ad
dextrum fuit latus, quo laborabat, ap-
plicitum, sensit se perfectâ sanitate po-
titam; ac post paucas horas prolem
enixa est, quam Medici, & Chirurghi
credebant ante mensem in vtero mor-
tuam.

Claudius Munierius adhuc puer La-
bergemontij in Brixienſi arce verſa-
tus, grauiter inuſitato tumore à co-
xendice ad renes vsque serpente tene-
batur; vnde ardenti febris correptus,
rerum peritis metum incuſſit, ne inde
claudus euaderet, aut ruptus, vt mi-
nari ob immodicum calorem videba-
tur, tumor aliud ei malum crearet,
quòd in tam enormi vlcere ingens hu-
morum copia lateret. Tam afflicta eius
valerudo omnes, quotquot ægrum ac-
cedebant, ad commiſerationem per-
mouit,

movit, maximè cum viderent, quòd
aliter lecto teneri, nisi anteriori cor-
pore pronus non posset. Sed ea res ne-
minem graviùs quàm eius auunculum
è Societate nostrà afflixit, à quo de hoc
miraculo fui edoctus: is ubi intellexit,
Medicos & Pharmacopolas Masco-
nienses omnem artem ægro nullo pro-
fectu impendisse, secum constituit,
omnem spem in S. IOSEPHI ope pone-
nere, efficereque, vt pro puello votum
conciperetur. Ipse quidem pro eius
Diui honore rem diuinam peregit, ac
postquam ægrum iussit Sacerdoti suas
noxas exponere, SS. ei Communionem
procuravit: post hæc IESV nomen illi
applicuit, monuitque, vt aliquid ex eà
chartà deglutiret, quæ S. IOSEPHI vn-
guentum attigisset, de quo suprà egi-
mus: ipse loco tumoris maximè infe-
sto illius particulam admouit. Res mi-
ra! eodem die febris illum deserit, cibi
desiderium redit, tumor sensim eua-
nescit, vires illi restituuntur, ita qui-
dem, vt post tertium quartumue diem

M 5

expe-

expeditum se ad iter septem leucarum equo intra diem conficiendum persenserit. Prodigium in hac curatione commissum non parui fuit faciendum: quippe locus ille, cui per modum emplastri charta S. IOSEPHI vnguento imbuta applicabatur, etsi tunc omnium maximè tumeret, omnium primò subsedit; & cùm aliquamdiu veluti adusta pars illa appareret, omnis illa humorum colluies dissipata evanuit, nullo apparente, quorsum abcessissent, vestigio. Multos alios silentio prætereo, qui à feбри, aut alijs malis eiusmodi chartarum applicatione hîc Lugduni, vt & Lauduni, alibiq̃ue curati sunt; vt commodiùs ea dicamus, quæ de quibusdam alijs sanitati restitutis didicimus.

Margarita Rigaudia Monialis è Monasterio S. Elisabethæ in hac Lugdunensi vrbe, à superiori domûs contiguatione præceps delapsa, cùm grauius offendisset, multo sanguine per aures etiam manabat, omnis sensûs expers.

expers. Ad eam curandam apta quæ-
uis remedia quærebantur; sed post
omnem operam adhuc ita capite ac
ijs facultatibus, quæ inde vigorem tra-
hunt, laboravit, vt neque quietem
capere, neque caput in puluinar re-
ponere per plures menses posset.
Quoad animum in dies itidem defi-
ciebat, neque nisi difficulter eius po-
tuit functiones obire, quòd ferè sem-
per magnâ inquietudine vexaretur,
ex offensi capitis ingenti debilitate illi
obnoxia. Ita crescente malo acciti
Medici, atque Chirurghi censuerunt,
quàm primùm caput ei aperiendum;
quod si hæc postrema remedia non
vsurparentur, iacturam vitæ, aut he-
betationem sensuum illi subeundam.
Nihilominus quia illam capitis aper-
turam vehementer ægra exhorruit,
nihil tunc illi, vt erat decretum, a-
ctum est. Interea dum exequi desti-
nata cunctantur, Monasterij Antistita
consilium cepit, quod ægræ salutem
maturauit: cælesti enim instinctu

admonita iussit, pro eius virginis incolumitate, ac S. Iosephi honore nouies à singulis in eâ domo SS. Eucharistiam sumi. Neque interim immanes dolores primis illius nouenarij diebus quidquam remifere: vbi verò postremus dies illuxit, etsi nulla tunc spes sanitatis affulgeret, Moniales quædam agere de voto pro ægræ salute D. Antelmo nuncupando cœperunt, qui Diuus in eiusmodi morbis non irritis precibus inuocari consuevit. Quod vbi quædam è Monialibus intellexit, neque probare potuit, huius beneficij gloriam alteri, quàm S. Iosepho deberi, eum ingenti animi ardore aggressa est, precata, veller ipse hanc benefaciendi materiem occupare: hortabatur eundem, de illius honore modò agi, neque decens fore, ab altero hoc munus præstari, postquam primò fuisset rogatus; præsertim cùm ei ad huiusmodi beneficia plena potestas suppetat: illum deinde per omnes eius eximias perfectiones, & gloriosas prærogati-

rogatius, quòd IESV pater putaticius
& Sponsus MARIAE esset, obtestata est,
pollicita, si eius ope Monialis illa con-
ualuisset, se gratias illi noquis sui
castigationibus, totidemque precibus
persoluturam. At cùm Religiosa Vir-
go illa in hunc modum perorat, ac
cum S. IOSEPHO amanter expostulat,
iamque nono die SS. synaxin sumendi
hora imminet, ægra momento conua-
lescit, ac ita conualescit, vt cohiberi
non potuerit, quin domum obiret, cla-
maretque: miraculum! miraculum!
salua sum: bene valeo: S. IOSEPHO sa-
nitatem debeo. Ac reipsa paulò post
placidissimè quieuit, animum ex inte-
gro recepit, odeum adiit, cùm antè il-
lic morari non potuisset, omnis om-
nino cantûs prorsus impatiens, nec ali-
ter communes cæterarum functiones
obiit, quàm ante illum casum consue-
uerat. Id quoque in hoc miraculo præ-
cipuè obseruandum est, post eam resti-
tutæ sibi Monialis curationem, ipsam
grato animo singularia S. IOSEPHO cir-

ca perfectionis interioris studium beneficium tribuisse; quæ tanti facit, quanti sanitatem sibi tam felici successu ab illo redditam æstimauit.

In eodem Monasterio ante octo circiter annos Monialis quædam recens Religiosam vitam professa, tam immani capitis dolore excruciabatur, ut non nisi maximâ difficultate capere quietem posset, oratione autem esset illi penitus abstinendum. Quâ in calamitate Antistita eam hortata est, ut quauis feriâ III. per nouem hebdomades in honorem S. IOSEPHI SS. synaxin frequentaret, ut illud à se malum amoliri dignaretur. Paruit illa quidem; sed cum quartæ septimanæ feria III., quæ anno illo fuit S. IOSEPHI natali sacra, aduenit; sub ipsâ concione, quæ in earum templo de laudibus illius Diui erat, adeò dolores illi inualuere, ut eorum magnitudinem dissimulare non posset, ac sui fieret propè impos. Ille tamen tam acerbus cruciatus eam non impediit, quò minus,

be.
an.
ab
cir.
ens
m.
vt
ere
ffer
ca.
vt
lo.
fy.
na.
illa
næ
se.
on.
di.
illi
em
ret
ous
ni.
s,
nus, finitâ concione, more cæterarum Religiosarum ad orationem se componeret: sed tunc neque dicere aliud, neque cogitare, quàm hæc duo verba, *Sandte IOSEPH!* potuit, quæ identidem incredibili animi voluptate repetebat, S. IOSEPHO eum sanctitatis gradum, quem teneret, gratulata. Ei gaudio mox integra capitis valetudo successit, ita omni absterfo dolore, vt ab eo tempore nullo vel leuissimo malo capitis tentaretur.

Antistita Congregationis virginum sub Verbi Incarnati nomine conscriptarum aliquot annis oculorum vitio laborabat, quo à lectione prohibebatur, oculis quadam caligine obfuscat; quæ, vt Medicorum sententia fuit, ab incurabili defluxione proueniebat. Voto igitur se S. IOSEPHO Patri suo obligauit, per annum se quotidie Officium eius honori inscriptum recitaturam; & quàm primùm ab eo malo fuit persanata.

Iusto

Iusto longius excurrendum mihi esset, si alia recuperata valetudinis beneficia prosequi calamo vellem; varia enim illa sunt. Noui, qui à maximis doloribus fuere liberati, qui periculosis febribus, fluxu sanguinis, alijsque infirmitatibus detenti conualuere: quorum votiua tabellæ in templo S. Iosephi hîc Lugduni visuntur, & hæc efficere votum aut pietas in S. Iosephum potuit.

Non possum tamen hîc quædam communiora beneficia præterire, quæ in postremâ huius loci peste frequenter euenire: cum certum sit, multos aut seruatos, aut curatos à peste ope S. Iosephi fuisse. Decennium erit, ex quo Vrbs Auenionensis extremam solitudinem, quam ei pestis minabatur, deprecata est, voto solenni ad S. Iosephum edito, velle se perpetuò deinceps quotannis festum eius diem habere. Hoc exemplum multis Lugduni profuit, qui in pari metu idem auxilium implorârunt, feliciter suis votis potiti.

potiti. Syllabus illorum nimis prolixus foret, si vellem omnes, de quibus mihi constat, hic loci percensere. Duo aut tria digniora exempla sufficiant.

D. Augerius in Delphinatu supremæ curiæ Aduocatus, cum Lugduni commoratus 15. Iulij 1638. animaduertens, filiolum suum septennem Theodorum Augerium peste afflatum esse, quem pestilens tumor cum febre vehementi cunctisque mali illius indicij inuaserat, ac postridie obseruaret, morbo augescenti venenatum vlcus accedere: pro filio S. IOSEPHO spondit, si filiolo à Deo sanitatem exoraret, suamque insuper familiam ab eâ contagione seruaret, velle se in templo S. IOSEPHI nouenarium quendam cultum instituere, ac sacro se nouem continuis diebus interfuturum, cereos etiam & faces eius Aræ se accensurum, cum tabula accepti ab eo beneficij indice. Interea paruulus eodem die à chirurgis frequentatus iudicatus est duas exinde horas non superuicturus; quare

quare hinc elatus & ad S. Laurentij
adrem, quâ peste infecti recipiebantur,
deportatus est. Sed quod pro magno
prodigio habendum, confestim, vbi eò
deuenit, fuit curatus, ac tota insuper
familia dicti Augerij nouem capitibus
constans ab eâ lue intacta remansit.
Quam ob rem factus voti sui reus vo-
tiuâ tabulâ memoriam seruatae inco-
lunitatis testatus est, in quâ ipse cum
coniuge, ac liberis flexis genibus depi-
ctus visitur, ceu gratias Deo, ac S. Io-
SEPHO pro tanto munere persolutu-
rus. Is ipse datis ad me litteris suâ ma-
nu subscriptis singula ordine explica-
uit, vt veritati patrocinaretur.

P. Melchior Faugius Societatis no-
stræ, qui mensem vnum de peste susce-
ptorum obsequio fuit expositus, & ipse
venenum concepit; iamq; ita grauius
decumbebat, vt à toto triduo actum
de ipsius vitâ crederetur, quo tempore
perpetuo videbatur animâ agere: cum
quidam ex eadem Societate ægro per-
familiaris votû nuncupauit, ægro se, si
conua-

conualesceret, auctore fore, vt nouies rem diuinam in templo S. IOSEPHI pro eiusdem honore perageret, seque Sacrorum illorum ministrum futurum. Eadem igitur hora, qua votum fuit editum, æger vocem, deinde valetudinem recuperavit, omnis periculi immunis.

Teu enetus probus senex è pago, quod prope Lugdunum situm à sancto Laurentio nomen habet, peste correptus à loci Vicario postulabat, num ratio nulla suppeteret, ex eo malo conualescendi: cui alter respondit, consultum ante omnia videri, ad S. IOSEPHVM confugere, votoque se obstringere, quotannis eius Natalem se festo more expiatâ conscientia, sumptaque SS. Eucharistia celebraturum, additâ nouem continuos dies quotidie septies Oratione Dominicâ, & toties Salutatione Angelicâ, quibus ad finem semper tria hæc sacra nomina, IESVS, MARIA, IOSEPH, subiungeret. Nec bonus senecio votum distulit, quo edito mox fuit à peste desertus; vt admirari satis non

non posset, quorsum tam subito tu-
mores ac bubones euanuiscent.

Martinus Bauus puellus quatuor-
circiter annorum in genis pestilens tu-
ber alebat: quem proinde ut jam con-
clamatum mater plurimum deflebat.
adeft interim aliquis, qui jubeat eum.
S. IOSEPHO deuouere atque commit-
tere: quod mater promptè excipiens,
rectè, inquit, mones; quippe eius festo
die in lucem filius est editus. Ergo sta-
tim vsa consilio, S. IOSEPH, inquit, fi-
lium meum tibi commendo. Post duas
deinde horas pueri pater signa immi-
nentis in eo mortis deprehendens
coniugem accersit; quæ itidem per-
suasa, de filio actum esse, ah! S. IOSEPH,
vociferari coepit: tum ubi ad natum
accessit, sensit eum aliquanto melius
habere; qui non multò post afferri si-
bi cibum leuarique se lecto petijt, S.
IOSEPHI operà se saluum dictitans. Et
reuerà postridiè nullum ampliùs ma-
li vestigium, aut nausea, debilitasue
singularis apparuit; neque deinceps

mor-

morbis illi redijt. Tota Guillotiera, ubi hoc accidit, eo prodigio non parum fuit attonita; neque parentes omiserunt, puellum ad S. Iosephi templum deducere, ut illic se gratum exhiberet, ac simul anathema suspenderet, quod filio restitutæ sanitatis historiam repræsentaret, ut & patri redditam incolumitatem; qui eodem morbo nuper adeo vexatus eiusdem Diui inuocato auxilio euasit, postquam gossipium prodigiosi Laudunensis vnguenti attractu consecratum affectæ parti applicuit.

Benedictus Goutellius hortulanus, qui hortum S. Iosephi templo vicinum colebat, quotidie è domo suâ funus habuit: ij enim septemdecim, qui eius horti septo claudebantur, omnes à peste laborantium, aut ab eâ conualescentium domum fuere abducti, ubi decem aut nouem obiêre. Solus ipse cum famulo superfuit: neque expectanda illi melior fortuna fuit; cum ij, qui inde elati aut in eâ domo

des-

defuncti sunt, vxor, liberi, ac serui fuerint, quorum ille cibo, ac consuetudine utebatur. Cùm itaque in hoc articulo deprehensum se cerneret, cuiusdam è Societate nostrâ consilium secutus, votum edidit; & ego ipse, quem eius, vt nobis vicini cura tangebatur, facto voto eidem Diuo pollicitus fui, curaturum me, vt eius honori aliquot SS. Communiones, & corporis austeritates obirentur, si vitam illius ac serui, qui vnus ei restabat, tueri dignaretur. Et omnino votis nostris propitium se S. I O S E P H V S præbuit, malumque grassari intra eius fines desijt.

Finem huic Capiti per Lugdunensis huius vrbs sanitatis publicæ arbitros imponamus: quorum quilibet pro se priuatim votum S. I O S E P H O pro suâ incolumitate fecit. Hi cùm Dei & S. I O S E P H I ope ita fuissent seruati, vt nullam pestem attraherent, etsi magnis quotidie occasionibus ob muneris sui rationem & exercitium, quod
magnâ

magnâ charitate obibant, paterentur; simul deinde festo SS. Innocentum die anni præteriti 1638. ad Confessionis & SS. synaxis sacramenta accesserunt, cereumque in templo S. IOSEPHI eidem Diuo dedicârunt, gratijs illi ob suam cuiusvis & totius Lugdunensis ciuitatis incolumitatem actis.

CAPVT XIII.

*De auxilio, quod S. IOSEPHVS in
varijs omnis generis occasionibus
exhibet.*

SATIS hîc foret dicere, S. IOSEPHVM Christianis omnibus, qui experiri aliquem eius maximæ benignitatis fructum volunt, communis parentis loco esse, neminemque in quocunque negotiorum genere ab eo tristem recedere, qui suam ei causam committat. Nihilominus non inutilem me præstare operam puto, si eius rei aliquot specimina velut totidem adhorta-

horta-

hortationes in medium adducam, quibus doceamur, cum opus erit, aut his aut alijs occasionibus, eius opem postulare.

Clientibus suis in grauib. negotijs adest, maxime si ad Dei promouendam gloriam pertineant. Ita S. Tere-
siam in plerorumque Monasteriorum, quæ moliebatur, negotio adiunxit. Historia de vitâ illius conscripta eiusmodi præsidij plena est. Non ita pridem certior sum factus, personam quamdam S. IOSEPHO nouem sacra se procuraturam vouisse, si magni momenti negotium expediret: nec ita multo post felicem res exitum diuinæ gloriæ congruum sortita est.

Rei familiaris rationibus prospicit. S. Terefia vehementer in expungendis quibusdam debitis, ob Abulensis Monasterij fabricam contractis affligebatur, cum nullam comparandi aris viam reperiret, quod operis persolueretur. Sed S. IOSEPHVS eius rebus probè consuluit, ei que se videndum

exhibi

exhibens illam iussit audacter res omnes, quibus indigeret, coëmere; pecunias ipsi ad soluenda omnia debita nunquam defuturas. Ac re ipsâ Deus adeo opportunè famulæ suæ prouidit, vt ab illo ipso argenti summam acciperet, de quo nunquam sperâsse, maximâ eorum admiratione, quibus de illo negotio constabat ^a

Religiosas familias auget, si id ab eo postuletur. Præterito sæculo ^b Carthusianus Ordo admodum erat in angustijs, verentibus Religiosis, ne tota illorum Religio corrueret, quòd nemo se in eam admitti postularer; hinc tirocinij domicilia vix paucis admodum eius instituti candidatis se offerentibus. Ad quod auertendum incommodum in maiori Carthusia Patrum habito Concilio conclusum est, opem è cælo expectandam, ideòque S. Iosephum eius causæ apud Deum Aduocatum ac Patronum exo-

N

ran-

^a Biberi lib. 1. cap. 14.

^b Anno 1567.

randum. Sanxerunt deinde, ab ordine vniuerso quot annis deinceps perpetuò festum eius diem solenni ritu celebrandum: quod maximo studio gratisque animis omnes posthac præstiterunt, quandoquidem votum illud tam fructuosum cæloque acceptum agnouerunt, vt nunquam ijs vitæ illius sectatores deessent; quòd si quibusdam in locis nemo candidatorum compareret, in alijs nonnullis accurrerunt: præterquam quòd singula etiam monasteria, si hominum penuriâ simili laborent, possint mox ad S. IOSEPHVM se vertere, qui eis ex animi sententiâ prouidebit. Quinque aut sex anni erunt, cum Lugdunense illorum domicilium paucitate id institutum ambientium affligebatur: votum itaq; eidem Diuo nuncupant, à quolibet Sacerdote quauis hebdomade impofterum in eius honorem sacrum dictum iri. Nec inane votum fuit: ab eo enim tempore nunquam illis defuerunt, qui sanctis desiderijs accensu eorum Religioni se adiungerent.

Gen.

Gentium conuersionem ad Fidem
 IESU CHRISTI promouet. Ob hanc
 causam Patres nostri, vt litteræ è Ca-
 nadâ missæ memorant, primo gentis
 illius Regulo, quem salutaribus vndis
 eluerunt, IOSEPHI nomen imposuere,
 vt sub eius auspicijs plures alij huius
 exemplo Baptismo initiarentur. a Ob
 eandem rationem noua Francia nouis
 in dies gaudijs exhilaratur ob Barba-
 rorum ad nostram fidem accedentium
 frequentiam: quam felicitatem S. IO-
 SEPHO vt præcipuo Patrono adscri-
 bunt. Idem possem de Paraquariensi
 Prouinciâ in Meridionali Americâ di-
 cere, in S. IOSEPHI præsertim co-
 loniâ, quæ illarum vna est, quæ à no-
 bis excoluntur: cui idcirco hoc no-
 men datum est, quòd Diuus ille fuerit
 ab incolis pro Patrono adlectus. Hoc
 ipso loco, anno 1626. ducentæ fa-
 milia Baptismo sunt ablutæ, ac sex
 alijs vicinis oppidis cupiditatem in-
 iecere, eis se coniungendi, qui Pa-
 trum

N 2.

a Anno 1638.

trum nostrorum operâ instituuntur:
factâ de se spe, fore vt Neophytorum
exempla secuti oppidani illi cælesti-
bus beneficijs ac felicitate dignos se
faciant, quam SS. Virginis Sponsum ei
loco conciliare, indubitatum habe-
tur. *a*

Matrimonijs fauet, animosque Chri-
stianâ charitate coniungit. Mercator
Lugdunensis admodum honestus Vir.
ginem deperibat, quam in coniugem
sibi dari cupiebat; quamuis ipsa ani-
mo esset prorsus alieno, neque audire
de illo coniugio vellet. Vt igitur eius
animum sibi conciliaret, quam tanto-
pere expetebat, S. IOSEPHVM implora-
uit, pollicitus, in eius honorem cen-
tum se coronatos in pauperes eroga-
tuum, si eâ virgine potiretur. Vix il-
le votum finijt, cùm illa conditionem
acceptat: inde initum coniugium ma-
gna concordia exactum, quæ præci-
pua illius Sacramenti felicitas habe-
tur.

Ser-

a Ex Relatione Paraquar.

Seruandæ castitati patrocinator.

Magi ac dæmones quidam importunè castæ cuiusdam virginis quietem turbauerant : eam Confessarius iussit S. IOSEPHI auxilium inuocare, ei que ferendam secum illam chartam dedit, quæ prodigiosè vinctum à S. IOSEPHO linum Lauduni attigerat : confestim sensit illa se ab eâ infestatione liberam. *a* Idem solatium alteri fuit allatum, quæ similibus puritati contrariis insultibus vexabatur; postquam se Diuo illi commendauit, ac pollicita est, nouem diebus eius se imaginem penes se habituram : vt ex ipsamet intellexi.

Votis ac precibus prægnantium annuit. In templo S. IOSEPHI votiuæ tabula à nobili matronâ illic suspensa visitur, quæ quòd eniti fætum ante aliquot dies mortuum non posset, vitæ discrimen adibat : nihilominus imploratâ Diui illius ope tantum

N 3

vi.

a Ex relatione vñctionis miracul.

p. 70.

virium recepit, ut expellere prolem
iam putrescentem vite sue secunda pos-
set. Idem beneficium paulò feliciter
anno præterito femina Treuouensi
obtiguit, quæ acerbis doloribus ob pa-
riendi difficultatem toto triduo ex-
cruciata de vitâ periclitabatur; ne-
que ampliùs consilium suppetebat:
donec in mentem illi venit, S. IO-
SEPHI, qui non ita pridem in loco
ægros restituit, patrocinium exposce-
re, adiecto etiam proposito, in eius
honorem peractâ confessione se SS.
Eucharistiam percepturam, ac de
chartâ Laudunensis lini attractu sacratâ
aliquid per os demissuram: quod ut
primùm fecit, mox optato successu
partum enixa est.

Energumenos à Dæmonum vexa-
tione liberat; ut ex illorum historiâ
patet, qui Lauduni ab ijs fuere ob-
sessi.

Coniugibus hæredem ab eo postu-
lantibus propitium se exhibet. Hoc
anathema illud testatur, quod in eo-
dem

dem templo videre est, à matronâ al-
latum, quæ S. IOSEPHO edito vo-
to supplex, vt eius ope posset pro-
lem consequi, eodem anno marem ob-
tinuit.

Citiùs me diuturnâ illâ eiusmodi
prodigiorum, quæ collocare huc pos-
sem, enumeratione expediam, si, vt
initio sum præfatus, dicam, S. IOSE-
PHVM amanter fidenterque postu-
lanti nihil denegare. Hoc certè mihi
indubitatum est, me ab hominibus
plurimis fide dignis intellexisse, à san-
cto IOSEPHO se, quæcunque posce-
rent, obtinere; S. Teresiæ in hoc Ca-
pite similes, quæ passim iactabat, præ-
sens sibi in rebus quibusuis remedium
esse, S. IOSEPHVM precari, ac illi se
suaque permittere: eo facto se
nullius postulati repulsam
tulisse.

CAPVT XIV.

*Conclusio & adhortatio ad cultum S. IO-
SEPHI pertinens, ubi eorum felicitas
perpenditur, qui in eius Diuitu-
telâ versantur.*

AMICE LECTOR! non equidem ne-
gârim has omnes pagellas, quas
perlegesti, continuam adhorta-
tionem fuisse, quâ te ad S. IOSEPHI ve-
nerationem inuitarem: fatendum ni-
hilominus est, minimè mihi à me satis-
factum iri, si ad finem libri huius non
denuo affirmarem, nullâ re magis
quàm S. IOSEPHI sedulo cultu eum iu-
uari, qui addicere se pietati, in virtutē
progressum facere, viamque sibi ster-
nere ad IESVM & MARIAM cupit: aut
nisi ad extremum studerem, te meliori
gustu ac sapore illius felicitatis imbu-
tum dimittere, quâ ij fruuntur, qui
Sancto ipsius tutoque præsidio se per-
mittunt. Hoc si præstitero, longè hi-
larior à te discedam.

Intel.

Intelligit utique Dei Mater, quid nobis expediat: quapropter si consulerem illam super delectu velles, quem ordinem pietatis teneres, quale putas ab eâ tibi consilium suggerendum? ad cuius, putas, amorem illa iuberet te animam adijcere? ego quidem existimo, non de alio tibi, quam de S. Iosepho eam locuturam; & ut ipsa vnicè illum dilexit, ita gratum illi ac iucundum fore, eadem à te fieri, claris etiam verbis te ita compellaturam: Ama Iosephum Sponsum meum, ei tua obsequia defer; quippe Angelis amabilior, cunctisque alijs post Filium meum & meipsam dignior est, cui tuum cor consecres. P. Balthasaro Alvarez magno illi viro è Societate nostrâ, qui diu S. Teresiæ S. Iosephi tam amantis confessiones excepit, cum Vallisoleti ardenti acutaque febris decumberet, Religiosus quidam tunc ei præsens digitum in Dei Matris, ac S. Iosephum intendit, eum cohortatus, ut B. Virginis sanctissimo Sponso se commendaret.

N s

Cui

Cui Pater, rectè, inquit, me mones; ita enim DEI Mater mihi iniunxit. Illud autem imperium, ut deinde ipse fassus est, in Lauretanâ B. Virginis æde accepit. Similia te facere DEI Mater iuberet; cuius consilium, si acceptares, mille forsan blanditijs te recrearet, & amanter gratias referret; quemadmodum olim S. Terefiæ agebat; fortasse eius à te susceptæ pietatis intuitu omnem tibi operam polliceretur, ac insigne aliquod munus sua tibi manu offerret, testatura, quantopere illo amore, quo S. IOSEPHVM prosequeris, oblectaretur. An credis te deterioris conditionis, quàm S. Terefiam fore, si tantundem in S. IOSEPHVM pietatis ostenderes, quantam illa toto vitæ tempore præ se tulit? vide, quid ei ex illâ Dei Matris benevolentia acciderit: probè ausculta, atque inde magnum ardorem concipe, S. IOSEPHVM amandi & colendi. Quo tempore S. Terefia magno studio laboravit, ut Abulæ primum sub auspicio

cio ac nomine S. IOSEPHI Monasteriū
Carmelitis Discalceatis erigeret, quo-
dam B. Virg. in Cælos Assumptæ die,
dum orationi vacabat, DEI Matrem
vidit ex vnâ parte, ex alterâ verò S. IO-
SEPHVM extraordinarijs beneuolentiæ
signis sibi blandiri. Inter alia, quæ in-
credibili gaudio illam affecere, singu-
lare illud familiaritatis à DEI Matre
ipsi exhibitæ documentum fuit, cum
eius apprehensam manum blandè tra-
ctans gratias illi pro piâ propensione
egit, quâ in S. IOSEPHVM ferebatur,
proque illâ pietate, quâ eum colebat:
post peractas gratias eidem promisit,
omnia eius sanctè destinata opera om-
ni ope se promoturam: postremò velut
omnibus illis beneficijs coronidem im-
positura monile aureū cum cruce inde-
pendente illi obtulit, tam rari splen-
doris ac pulchritudinis, vt nihil pul-
chrius à se visum in terris affirmaret.

Ab eâ voluptate, quam Mater dul-
cedinis ex aliorum in S. IOSEPHVM stu-

N 6

dio

a Ribera l. 1. c. 15.

dio percepit, ad illam transeamus, quā
 Sancti ob eandem causam fuere per-
 fusi. Credi non potest, quanto gaudio
 fuerit S. Tereſie mens cumulata, quan-
 do maximis incrementis vidit popu-
 lorum in S. Iosephum pietatem auge-
 ri: nec maiorem oblectationē habuit,
 quā alios eo sensu imbuere, omni-
 busque, quibuscum agebat, eum pro
 Patrono nominare. Ignoro equidem,
 quid suafuri nobis cælitēs essent, si no-
 biscum sermo illis foret: didici tamen,
 olim pridie B. Virginis ab Angelo sa-
 lutatæ S. Gertrudem, cū illæ, quæ
 diuinum Officiū in choro decanta-
 bant, S. Iosephi nomen pronuntia-
 rent, vidisse Sanctos omnes in cælo
 capita honoris ergo submisisse, oculis
 in se mutuò conuersis, magnaque læ-
 titiæ signa edidisse, ob S. Iosephi in
 cælo gloriam, & exhibitum in terris
 honorem conceptæ. *a* Vnde ita me-
 cum statuo, Beatos omnes in Dei Ma-
 tris sententiam ituros, nihilque nobis
 tanto.

a In lib. Reuelat. S. Gertrudis.

tantopere inculcaturos, quàm vt varijs officijs gratiam admirabilis huius Patrarchæ aucupemur.

Verùm Mater bonitatis, S. Tereſia, omnesque sanctæ illæ mentes num tam salubre nobis consilium essent subministraturæ, vt non maxima in nos emolumenta ex eius vsu redundarent? minimè gentium. Quare fixum nobis ratumque sit, S. IOSEPHVM plùs quàm vnquam nos amatuſ, eumque quotidie in omni reliquâ vitâ, festoque illius die, & quauis datâ occasione singularibus omnino officijs demerituſ. Certè omnem amorem ac obsequium promeretur, quando ipſo nemo post Filium, & Sponsam eius Deo est charior, nemo amabilior. Adhæc sui amantes omnis generis beneficijs exornat; eorum gratiâ etiam prodigia patrat; sunt enim ita affecti mortales, vt nullos Diuorum ament, quàm qui multis miraculis sunt celebres, & à quibus aliquid auxiliij, aut in animo, aut in corpore, aut vitâ, alijsque rebus ac-

cepturos se confidunt. Si hoc duntaxat spectetur, nullus hodie S. IOSEPHO est celebrior, nemo Diuorum ad ferendam suis cultoribus ac supplicibus opem attentior ac promptior. Magnus nobis per ipsum aditus ad IESVM & MARIAM patet; neque aptius compendium est in huius & illius amorem se insinuandi, & ab utriusque bonitate optata quolibet consequendi, quam S. IOSEPHI operâ utentibus. Hoc inuentum imitatione dignum & sanctum stratagema est, quo Henricus pius admodum Canonicus Carnutensis utebatur, dum S. IOSEPHI tutelæ ac præsidio se commisit: volebat is, tam potentem in cælo Aduocatum, ut Gerson ait, deligere, ut certus esset, si fauentem sibi S. IOSEPHVM haberet, se charissimæ illius Sponsæ, dulcissimoque Filio curæ fore; ratus fieri non posse, ut quisquam condemnatur, si S. IOSEPHVS illi patrocinaretur, qui in cælesti curiâ omnia post IESVM & MARIAM potest, penes quos facultas est, cælum, cui
volent,

volent, referandi. Denique magnæ felicitatis est, sub eius clientelâ esse: hoc sancti eius amatores, qui modò cælum tenent, magno suo bono didicerunt; hoc omnes illi deuoti, qui adhuc sunt in viuis, intelligunt, qui diem ac horam illam satis laudare non possunt, quâ primam in eum pietatem conceperunt: hanc illi gratiam singularibus beneficijs à Deo sibi concessis accensent, quòd eam mentem ac voluntatem acceperint, S. IOSEPHVM amandi atque colendi. Atque hæc felicitas gratiaque huius tutelæ tanta est, vt tam citò pro Patrono fuerit à nemine delectus, quin eodem tempore, si necesse fuerit, eius præsidio se committentibus auxilium præbeat, ne precibus quidem suorum clientum exspectatis; velut satis illi esset scire, eos ad se spectare, vt in animum inducat, ipsis benefacere, & à periculis ac infortunijs, quibus possent exerceri, eosdem eripere. Cùm S. Terefia nonnullis Monialibus comitata iter faceret,

ret, Veasij Monasterium inchoatura,
cum toto comitatu inter asperrimas
& salebrosas rupes à viâ exerrans ad
ingentis præcipitij clium deuenit,
vbi nec auriga promouere currum, ne-
que ad latus retroagere, aut aliover-
sum mouere posset. In eo discrimine
suos iussit ad Deum confugere, ac in
præsenti periculo S. Iosephi Patris sui
curæ se commendare. Vix absolutæ ad
Deum & Diuum preces fuere, cum il-
licò infrà hominem senem sunt con-
spicati, qui eos sistere gradum iube-
bat, aliter, si vltra pedem proferrent,
certò perituros. Cumque sciscitaren-
tur, ecquò igitur se verterent? huc, in-
quiebat ille: quamuis locus ille cur-
ru adiri non posset. Quo dicto viri,
qui eas deducebant, & ipsæ Moniales
prodigiosè viderunt, se procul omni
periculo in bonâ, seguraque viâ ver-
sari. Conabantur quidem deinde eum
hominem inquirere, vtei gratias refer-
rent; sed nuspiam comparuit, quem-
admodum S. Terefia comites antè ad-
monuit;

monuit; iussit enim illos eo labore superfedere; eum quippe, qui viæ ducem se præbuiſſet, eosque ex imminente periculo liberâſſet, S. IOSEPHVM charissimum Patrem suum fuisse.

Exorcista, qui Ioannæ ab Angelis Laudunensis Monasterij Antistitæ adfuit, experimento doctus, S. IOSEPHVM in eos, qui se illi committerent, hoc saculo admodum beneficum esse, sibi proposuit, in Dæmonum eiiciendorum, qui eam Monialem possidebant, negotio singularis Patroni loco ipsum se habiturum. Quod consilium ei feliciter successit: fructus enim illius patrociniij statim fuit in magnâ mutatione deprehendi coeptus, quæ in eius animo euenit, Dæmonibus sæpiſſimè de Diuo illo, ac impedimentis ab eo, quò minùs frequenter auderent eius Virginis libertatem infestare, obiectis querebantur; cùm ipsa liberrimè vacare pietati, alijsque pietatis exercitijs posset. Cumque Dæmones roga-

rentur,

a *Ex lib. funda. Ord.*

rentur, quæ causa tantæ mutationis esset, inter blasphemias voces facti sunt, JOSEPHI potentiam illam tribuendam. Superius dixi, ex eo statim tempore illum suis propitium esse, quo se illi crediderunt, etsi non rogetur: atque ita omnino est; quâ in re memorabile cum primis est, quod Ludguni mense Septembri anni præteriti 1638. contigit. Rem mihi is ipse enarrauit, qui fateretur, S. JOSEPHO Patrono suo amantissimo æternum se esse obstrictum. Res ita gesta est. Petrus Enialuinus Mercator, cum quodâ B. Virg. festo die Septemb. mense cum suorum amicorum aliquo ad templum S. JOSEPHI venisset, post aliquot sermones, quos vir ille honestus de beneficijs in varios à S. JOSEPHO collatis, de quæ illius summis meritis cum mercatore habuit, magnum inde desiderium concepit, eum sibi Patronum singularem deligendi, eum colendi, ac sæpius eius sacram ædem frequentandi. Reipsâ postridie, qui dies fuit Iouis, ac

se-

a Ex gloriâ S. Iosephi, p. 8, & 9.

sequenti, qui Veneris fuit, illic sacro
interfuit. Proximâ Dominicâ, quæ infra
octauam eius diei fuit, quo iste S. Iose-
PHI clientem se fuit professus, res illi
mira euenit: cùm enim campos animi
causâ obambulare, in duos sibi igno-
tos viros incidit, quorû vnus nullâ da-
tâ causâ ferream in eum fistulâ explo-
sit triginta glandulis è plumbo onera-
tam; quæ omnes corpus ingressæ nullû
illi lethale vulnus fecêre; tres etiam, vel
duæ in superficie ventris hæsere, in-
trorsû penitûs non admissæ, alia quo-
que in fronte se compressit. Seruus e-
ius, vxor, quæ fuit in auxiliû accita, &
nonnulli prætereuntes humi afflictum
contuiti mortuum credidêre: sed va-
nus ille metus fuit. Saucius ipse, vbi se
versari in suo sanguine, ac illo articu-
lo deprehendit, S. IOSEPHVM inuoca-
uit, vxore quoque pro eius incolumi-
tate eidem Diuo votum concipiente.
Ac tantum vtriusque pietas valuit, vt
æger penitûs ab omni vulnere conua-
lescens, S. IOSEPHI templum adierit
prorsus

prorsus incolumis, ei Diuo gratias acturus, tabellamque addiderit, quæ pro S. Iosephi gloriâ ex voto suspensa suum infortunium simul & huius opem tam præsentem loqueretur, in cuius fidem ac tutelam non nisi ante quinque dies concessisset. Adeo certum est, eum sapere, prouidum esse, probè suos amores & studia pietatis impendere, quisquis S. Iosephum pro suo Patre ac singulari Aduocato ac tutore accersat.

Postquam tot huius pietatis emolumenta attuli, quibus ad eam lectorem, si quis oculo hunc meum laborem dignabitur, inducere fui conatus: postquam tanta illius præfidij à S. Iosepho suscepti commoda, eiusque peculiariter in sibi deuotos charitatem exposui; nihil mihi dicendum restat, nisi ut S. Tereciam imitatus, eum qui dictis dare fidem recusat, per DEI amorem obtester, velit ipse experimento discere, num expediat, S. Iosephum colere: certè is usu cognoscet, pauca à me fuisse dicta, centiesque ac millies esse

esse felicius, illius amori ac veneratio-
ni studere, quàm ego aut centum scri-
ptores, in eius laudes effusi, possunt
verbis complecti. Ita serres habet: cre-
dat mihi, qui volet, imitetur me, qui
volet: mihi certum est, IOSEPHVM,
dum viuo, medullitus amare, & hunc
amorem totâ æternitate prosequi. Sed
nolim istum amorem languidum esse,
sed omnino ardentem. Hoc vnum
me affligit, quòd illum seriùs amârim:
at decretum est mihi, eam temporis
iacturam luculentiori amoris flammâ,
quâ in ipsum caleo, deinceps compen-
sare. Neque quisquam expectet, mi-
hi rei vlliùs amorem posthac potio-
rem fore. Post IESVM, & MARIAM
IOSEPHVS mihi in amore & delicijs
erit: neque ad cumulum mei in S. IO-
SEPHVM amoris quidquam mihi ita
cordi est, quàm constanter eum in om-
ni vitâ amare, ac postremum Spiritum
beatæ illi clausulæ iterum iterumque
repetitæ impendere: *Uivat, IESVS,*

MARIA, IOSEPH!

Amen.

OFFI.

OFFICIUM PAR- VUM DE S. IOSEPHO.

Ad Matutinum.

JESVS, MARIA
JOSEPH.

DOMINE labia mea aperies, &c.
R. Et os meum annuntiabit
laudem tuam.

℣. Deus in adiutorium meum intende;
R. Domine ad adiuuandū me festina,
℣. Gloria Patri, &c. Alleluia.

A Septuagesimā usque ad Pascha loco.
Alleluia, dicitur, Laus tibi Domine Rex
æternæ gloriæ.

Hymnus.

IOSEPH crescens filius, aspectu decorus,
Testamenti veteris figuris signatus,
Inter viros Israël multum Deo gratus,
Æternorum collum pastor est egressus.

AD LAUDES.

JESVS, MARIA, JOSEPH,

DEVS in adiutorium meum inten-
de, &c. *vi supra.*

Hy.

Hymnus.

NAtalès Dauidicâ radice sortitus,
Iesu Christi Domini Pater nuncupatus;
Dei Matri M^ARIÆ sanctè desponsatus,
Matris atque Filij custos calo datus.

Antiphona. Salve Patriarcharum
decus, cui DEVS omnipotens benedi-
ctionibus cæli desuper benedixit.

ψ. Factus es similis in gloriâ Sanctorum,
ϣ. Et glorificatus in conspectu Regum.

O R E M V S.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Sponsi,
quæsumus Domine, meritis adiuue-
mur; vt, quod possibilitas nostra non
obtinet, eius nobis intercessione done-
tur: qui viuis & regnas cum Deo Pa-
tre in vnitæte Spiritûs Sancti Deus, per
omnia sæcula sæculorum, Amen.

A D P R I M A M.

JESVS, MARIA, JOSEPH.

DEVS in adiutorium meum inten-
de, &c. *vt suprâ.*

Hymnus.

CUm Mariam gravidâ stupens inueniret;
Natabat, an deinceps illam custodiret;
Sed

Sed caelestis Nuntius in somnis apparet,
Monens, ut interritus Sponsam retineret.

Antiphona. Salve sapientissime Oeconomy,
qui vitalis panis, vineaeque florentis fidelis custos extitisti.

℣. Posuit te Deus dominum domus suae,
℞. Et principem omnis possessionis suae.

Oratio, ut supra.

AD TERTIAM,

JESVS, MARIA, JOSEPH.

DEVS in adiutorium meum intende, &c. *ut supra.*

Hymnus.

Maturavit Bethleem, censum soluturus,
Cum praequantis uterus esset pariturus
Immortalem puerum, quem mox oraturus
Esset linguâ, & proprijs vlnis amplexurus.

Antiphona. Salve Dux domus Israël,
qui magni consilij adiutor, Dei Matris
solatium, Christi que nutritius esse
meruisti.

℣. Cibasti Christum ex adipe frumenti,
℞. Qui de petra mellis saturavit te.

Oratio, ut supra.

AD

AD SEXTAM.

IESVS, MARIA, IOSEPH.

DEVS in adiutorium meum inten-
de, &c. *ut supra.*

Hymnus.

Felix, qui mirabiles splendores astrorum,
Vidit, & percipiens melos Angelorum,
Acceptavit munera votiva pastorum,
Et dona Christo data de manu Magorum.

Antiphona. Salve Cælestium myste-
riorum particeps, qui ad concentus
Angelorum hominumque fidem ex-
ultasti.

V. Erudies nos sicut remetipsum.

R. Et senes nostros prudentiam docebis.

Oratio, ut supra.

AD NONAM.

IESVS, MARIA, IOSEPH.

DEVS in adiutorium meum inten-
de, &c. *ut supra.*

Hymnus.

Herodes impius cū lactentes necat,
Nostre de calo Deus Gabrielem legat,
Imperans, ut ocys IOSEPH strato surgat,
Et coniugem cum Filio in Ægyptum ducat.

O

Anno.

Antiphona. Salve viatorum prudentissime, qui crudelitati Herodis auctorem vitæ migrans in Ægyptum subtraxisti.

℣. Ioseph deduxit Agnum Dei per desertum,
℞. Qui dūcebat velut ouem IOSEPH.

Oratio, ut supra.

AD VESPERAS.

JESVS, MARIA, IOSEPH.

DEVS in adiutorium meum intende, &c. *ut supra.*

Hymnus.

DEfuncto, qui Puerum morti destinabat,
Ad Ioseph Archangelus legatus reuelat.
Tandem duræ sinibus Ægypti recedat,
In iudæam protinus redux ire pergat.
Cum Iesus adhuc infans, bis sex annos natus,
Se subtraxit oculis, factus causa fletus;
Tunc datus parentibus mælis labor tantus,
Donec in templo docens puer est repertus.

Antiphona. Salve Patrum vigilantissime, qui Filium Virginis amissum,
& in templo docentem summa diligentia quaesivisti.

℣. Audiuit Christum in Ephrata,
℞. Inuenisti eum in campis siluæ.

Oratio, ut supra.

AD

AD COMPLETORIVM.

IESVS, MARIA, IOSEPH.

COnuerte nos Deus salutaris noster,
R. Et auerte iram tuam à nobis.

DEVS in adiutorium meum inten-
de, &c. *ut suprà.*

Hymnus.

TAndem vitæ terminum cùm I O S E P H
compleuit,

I E S V S Patris spiritum Patri commendauit,
Sacra corpus contegi tellure mandauit,
Vnde viuum moriens credo quòd leuauit.

Antiph. Salue virorum fortunatis-
sime, cuius morientis animam in feli-
citatìs domiciliũ Christus collocauit.
V. Te I E S V S in laboribus honestauit,
R. Et labores tuos feliciter compleuit.

Oratio, ut suprà.

COMMENDATIO.

SAncte I O S E P H! humilis cohors alumnorũ
Has Horas tibi dicit, Patrone piorum;
Vt coetum, quem protegis, tibi deuotorum
In celsam tecum ducas sedem Beatorum.

Amen.

O 2

LITA-

LITANIAE DE
S. IOSEPHO.

KYrie eleison,
Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cælis DEVS, Miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Miserere nobis.

Spiritus sancte Deus, Miserere nobis.

Sancta Trinitas vnus Deus, Miserere nobis.

Sancta MARIA Regina totius mundi,

S. IOSEPH Beatæ Virginis Sponse,

S. Ioseph in ventre matris iustificate,

S. Ioseph à peccato mortali immunis facte,

S. Ioseph in gratiâ confirmate,

S. Ioseph Patriarcharum culmen,

S. Ioseph inter omnes in Virginis connu-
bium electe,

S. Ioseph ineffabilibus benedictionibus
donate,

S. Ioseph, cui Regina Cæli ministravit,

S. Ioseph Christi Pater vocate,

S. Ioseph Christi nutritor amantissime,

S. Ioseph Christi Pueri post Virginem
prime adorator.

S. Ioseph, qui Christum ab Herode libe-
rasti,

S. Ioseph, qui Virginem traducere noluisti

Oratio pro nobis.

S. Ioseph

- S. Ioseph Christo & Matri simillime,
 S. Ioseph donis Spiritus sancti abundan-
 tissime,
 S. Ioseph vir Angelice,
 S. Ioseph, qui monitione custodis Angeli
 in Christo curam exercuisti,
 S. Ioseph, qui vt Angelus diuina oracula
 retulisti,
 S. Ioseph, qui vt Principatus Christum
 magni consilij Angelum gubernasti,
 S. Ioseph, qui vt virtus, minister Christi
 fuisti,
 S. Ioseph Dominationibus maior, cui Rex
 & Regina celorum seruiunt,
 S. Ioseph, in cuius brachijs & gremio, tan-
 quam in Throno Christus insedit,
 S. Ioseph, qui vt Cherubim, Virginis veri
 Paradisi custodiam habuisti,
 S. Ioseph vir Seraphice,
 S. Ioseph contemplator altissime,
 S. Ioseph inter brachia Christi defuncte,
 S. Ioseph Angelici concentus auditor,
 S. Ioseph ad limbum Patrum Christi præ-
 cursor,
 S. Ioseph, qui cum Christo inter alios re-
 surrexisti,
 S. Ioseph, qui corpore & animo peculia-
 ribus gloriæ donis frueris,
 S. Ioseph Patrone & defensor noster dul-
 cissime,

Ora pro nobis.

A 3

V. Do

Ora pro nobis.

298 *Litania de S. IOSEPHO.*

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

O R E M V S.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi,
quæsumus Domine, meritis adiuue-
mur; vt, quod possibilitas nostra non
obtinet, eius nobis intercessione done-
tur: qui viuis & regnas cum Deo Patre
in vnitæte Spiritûs Sancti Deus, per om-
nia sæcula sæulorum, Amen.

Hymnus deuotus.

DE S. IOSEPHO

Sub tono: stabat Mater dolorosa.

1.

Salue Pater Saluatoris,
Salue Custos Redemptoris,
Ioseph ter amabilis.
Salue Sponse Matris DEI,
Salue Hospes Iesv mei,
Ioseph ter mirabilis.

2.

Dulces cunæ, dulces panni,
Dulces dies, dulces anni,

Dum

Hymnus de S. Iosepho. 299

Dum nutriti Dominum,
O quam fuit admiranda,
Tua vita veneranda,
Habens DEI Filium.

3.

IESVM oculis vidisti,
Et in brachijs tulisti,
O suavis felicitas!
Genis genas admouisti,
Oscula dans accepisti,
O felix Suauitas!

4.

Modò DEVM appellasti,
Modò Regem nominasti,
Inter mille gaudia:
Modò Patrem adorandum,
Modò Natum adamandum,
Inter mille basia.

5.

IESVM brachijs tenere,
Atque totum possidere,
O quantæ diuitiæ!
Cum Maria conuersari,
DEUM in amplexari,
O quantæ deliciæ!

O 4

6. Quis

6.

Quis est homo, qui amare,
Atque Iesulum portare,
Nollet suis brachijs?
Nullus est qui non ambiret,
Et qui Cunas non adiret,
Pro tantis delicijs.

7.

O mi Ioseph plus amande,
Et præ cunctis honorande,
O flos pudicitiae!
Tibi tanta fors est data,
Quanta nulli est collata
Ab Auctore gratiae.

8.

O felicem & beatum,
Custodiri cui est datum,
Tuo sub Præsidio!
Et qui meruit habere
Te Patronum, & gaudere
Tuo Patrocinio.

9.

Per Mariæ tuæ Matris
Preces, & Iosephi
Iesv, tu nos ad

Vt possimus te videre,
Et æternum possidere,
Tu cælesti Patria, Amen.
V. Valde honorandus & amandus vt
beatus Iosephus.
R. Inter cuius brachia Dominus recu-
buit.

Oremus.

OMnipotens sempiterne Deus, qui
beatum Iosephum iustum, Filium
David, Beatissimæ Virgini Mariæ Spon-
sum prouidisti, & Filio tuo Iesu Chri-
sto Nutritium elegisti; da quæsumus,
vt eius precibus & meritis, tranquillâ
pace lætemur, & ad perpetuæ visionis
tuæ consolationem perducamur. Per
eundem Dominum nostrum **I E S U M**
Christum Filium tuum, qui tecum vi-
uit & regnat in vnitæte Spiritûs sancti
Deus, per omnia sæcula sæcu-
lorum, Amen.

A M O R E
I E S U, M A R I Æ, I O S E P H

INDEX

I N D E X

CAPITVM HVIVS LIBRI.

CAPVT. I. *De admirando amore, quo Deus S. IOSEPHVM præ reliquis Sanctis omnibus, post IESVM & MARIAM, honestavit.* fol. I

CAP. II. *De admirandis amoris illecebris, quibus Deus post IESVM & MARIAM, S. IOSEPHVM præ ceteris omnibus Diuis amabilem reddidit.* 20

CAP. III. *De excellenti amore, præstantique pietate, quâ decet nos S. IOSEPHVM præ reliquis Calitibus post IESVM & MARIAM prosequi.* 35

CAP. IV. *Cur S. IOSEPHVS, etsi à Deo tantopere dilectus, & post IESVM & MARIAM Sanctorum omnium amabilissimus, tam serò nihilominus à mortalibus pro tali sit agnitus, eaque in veneratione habitus, quam eius merita deposcunt?* 43

CAP. V. *Denarius Amatorum sancti IOSEPHI, qui nos luculento exemplo docuerunt, quantum existimationis ac pietatis ei præ Sanctis omnibus post IESVM & MARIAM debeamus.*

INDEX.

CAP. VI. De statâ & ordinariâ pietate, quâ S. IOSEPHVS quotidie coli potest. 100

CAP. VII. De cultu, quo S. IOSEPHVS festo eius die affici potest. 102

CAP. VIII. De Pietate erga S. IOSEPHVM, quâ exerceri per eius Octauam potest. 136

CAP. IX. Varia pietatis exercitia, quibus coli S. IOSEPHVS pro variâ temporum & affectuum ratione potest. 189

CAP. X. De auxilio, quod S. IOSEPHVS sibi deuotis in ijs rebus praeſtat, quae perfectionem & statum mentis concernunt. 213

CAP. XI. De auxilio quod S. IOSEPHVS animi morbis adfert, & præcipuè eorum conuerſioni impendit, qui in malo ſtatu verſantur. 232

CAP. XII. De prodigiosa ope, quam IOSEPHVS in corporis morbis, ac præſim in cõtagine inuocatus adfert. 243

CAP. XIII. De auxilio, quod S. IOSEPHVS varijs omnis generis occaſionibus præſtat. 267

CAP.

INDEX.

CAP. XIV. Conclusio & adhortatio
ad cultum S. IOSEPHI pertinens; ubi eo-
rum felicitas perpenditur, qui in eius Di-
nitutela versantur. 276

Errata sic corrige.

- Fol. 25. v. 13. natura, lege, natus.
fol. 29. v. 15. esse, lege, este.
f. 48. v. 15. crudelitatis, lege, credulitatis.
f. 74. v. 5. proferre, lege, proferri.
f. 81. v. penult. Genuensium, lege, Genevensium.
f. 115. v. 7. omissus est numerus. V.
f. 137. v. à fine 7 quodam, lege, quadam.
f. 144. v. 6. fingo, lege, finge.
f. 160. v. 11. 11. lege, 111.
f. 191. v. 11. malit, lege, maluit.
f. 196. v. 17. se, primum dele.
f. 200. v. ult. ac, lege, ne.
f. 202. v. 16. acideret, lege, accideret.
f. 234. v. à fine 4 parua illa, lege, paruo illo.
f. 242. v. 11. honore, lege, horrore.
f. 247. v. 14. sunt, dele.
f. 251. v. 4. à fine, desiderio, lege, desiderium.
f. 263. v. 4. ministrum, lege, ministerium.
f. 281. v. 2. Patrarcha, lege, Patriarcha.

E I N I S

Th

2712